

Sc H
428252
1905
9

HARVARD UNIVERSITY.

LIBRARY

OF THE

MUSEUM OF COMPARATIVE ZOOLOGY.

25531
Bought:

July 11, 1905.

Verzeichn.

MOSTRACA

SEU

A TESTACEA,

QUAE

DANIAE ET NORVEGIÆ

RIT, DESCRIPTSIT

ET

IBUS ILLUSTRAVIT

HEDERICUS MÜLLER,

EGIAE A CONSILIIS CONFERENTIÆ, PLURI-
RUM ET SOCIETATUM SCIENTIARUM
PARISINÆ CORRESPONDENS.

AT HAVNIÆ, MDCCCLXXXV.

BIGOPOLII J. G. MÜLLERIANI,
FRID. WILH. THIELE.

W. Hartwig
Aarhu 1896.

¹⁸⁹⁶
(10, 10 M.)

HARVARD UNIVERSITY.

LIBRARY

OF THE

MUSEUM OF COMPARATIVE ZOOLOGY.

²⁵⁵³
Bought

July 11, 1905.

ENTOMOSTRACA

SEU

INSECTA TESTACEA,

QUAE

IN AQUIS DANIÆ ET NORVEGIÆ

REPERIT, DESCRIPTSIT

ET

ICONIBUS ILLUSTRAVIT

OTHO FRIDERICUS MÜLLER,

REGI DANIÆ ET NORVEGIAE A CONSILIIS CONFERENTIÆ, PLURI-

UMQUE ACADEMIARUM ET SOCIETATUM SCIENTIARUM

SODALIS, PARISINÆ CORRESPONDENS.

LIPSIÆ ET HAVNIÆ, MDCCCLXXXV.

SVMTIBUS BIBLIOPOLII J. G. MÜLLERIANI,
TYPIS FRID. WILH. THIELE.

F R I D E R I C O,
JUVENTUTIS
PRINCIPI ET EXEMPLO,
PROVECTORIS ÆTATIS
AMORI ET DELICHIIS

Hæc singularis strukturæ animalia in patria nuper
detecteda

omni, qua par est, pietate

offert

AUCTOR.

Insecta majoribus pediculi & pulices aquatichi dicta
hodiernis *Monoculi* audiunt; cum vero plurima
duobus oculis instructa sint, ne veritas in rerum natu-
ralium denominatione exularet, gentem hanc a pedi-
bus branchialibus cum clariss. SCHÆFFER *branchi-
podes* potius nominasse, nisi non pauca *) his orga-
nis destituta tale servare nomen vetuerint. Sane qui-
dem LINNEUS insecta, quorum notam genericam
oculos approximatos quidem fecerat, in epte mono-
nuculos, ac horum speciem secundam pedibus nata-
toriis, quos generi tribuerat, instructam cum FRIS-
CHIO minus recte *apodem* dixit; denominationem ta-
men objectorum historiæ naturalis in penuria verbo-
rum ideas qualescumque experimentum haud raro
claudicare, nomenque omnibus ordinis agnatis iis-
que solis congruens minus facile reperiri nullus dif-
fiteor.

Mih*i*

*) Omnes *Nauplii*, *Amyzonis*, *Cytheris* species, quædam *Arguli*.

A

Mihi phænomenon perquam singulare, animalia ordinis insectorum, uti conchylia ordinis vermium, tegmine testaceo instrui, nomen *entomostraction* (infectum testa testum) suppeditavit, adeo enim maximam partem *) conchas referunt, ut quislibet hospitis ignarus conchulas diceret, modus vero, quo tegmen hoc increscat, omnino contrarius est; in vermibus testaceis enim, ut cum REAUMURIO loquar, *ab extus*, in infectis testaceis vero, *ab intus* augetur, hæcque uti apterorum reliqua plus una vice decorticantur, ac sese in novas testas induunt, dum illi testam junioris ætatis ampliando veterem continuo servant.

Infecta hæc (multitudine specierum unius vagi-generis ne obruatur Entomologiæ cultor) in duas familias & undecim genera dispescui. Familias a numero oculorum *Monoculos* & *Binoculos* dixi, genera a tegmine corporis, a situ oculorum, numeroque pedum desumsi. Perillistris GEER, Sveciæ decus, genus *Monoculi* (*tribus potius seu familia dicendum*) a figura & situ antennarum extra vel intra testam, tertia tametsi species nuda & crustacea sit, in tres fami-

*) Tegmen *Nauplii*, *Amymonis* & *Arguli* testæ *Patellarum* accedit, *Cyclopis* & *Polyphemus* crustaceum potius quam testaceum dicendum.

familias (*genera rectius*) divisit, redactiorque operis
geeriani clariss. RETZIUS in pag. 28 quartam, licet
nec GEER ejus mentionem fecerit, nec ipse pag. 280
ullum novæ ac prorsus ignotæ familiæ exemplum
dederit, nuper addidit.

LINNEUS novem species a pluribus entomologis descriptas figurisque illustratas recensuit; harum prima indicæ originis gentis gigas est, ultima dubii generis, penultima, quam circa Argentoratum repe- riri mihi in literis retulit clariss. HERMANN, curta nimis descriptione laborat; septem ab his diversas a JOBLOT, BAKER, FRISCH, GEOFROI & LEDERMÜLLER figuris adornatas in censum non admisit. Sede- cim dehinc species ante noscebantur, quam indicem Monoculorum, ut historiae naturalis cultoribus ad inquirenda insectorum perquam singularia ac in omnibus aquis obvia, stimulum moverem, anno 1769 gene- ricis ac specificis nominibus danice & latine divulga- rem *); illarum ita numerum ego plurimis, GEER **)

A 2 ac

*¹) Kritiske Journal, 1769. Gazette littéraire de Berlin, 1770, p. 101.
Act. Societ. Londinensis Vol. 61, 1772; Zool. dan. prodr.
p. XXVII. & p. 198—201.

**) Immortalis hic historiæ insectorum scriptor Monoculis notam genericam testam *bivalvem*, quæ tamen nec ejus quarto, qui

ac clariss. viri STROEM, GOEZE & HERBST postea paucis auxerunt.

Gentis hujus multifaria & complicata corporis stru^ctura: membrorum mirabilis agilitas: organorum summa exilitas: vivendi & coeundi ratio singularis: comminatio in aquis, quas pecora nostra ac nosmet ipsi quotidie bibimus: damna, quæ inde enasci possunt, & quæ piscibus inferre videntur: emolumenta *), quæ, licet maximam partem ignoramus, in oeconomia naturæ nihilo minus producunt: hæc in inse^cctis minus notis, domesticis quamvis, scitu per quam digna esse, vix ullus dubiter. Quid, quod
exter-

noster Polyphemus, nec septimo, qui Cyclops quadricornis, convenit, minus bene tribuit, indicisque & distributionis meæ in genera, quæ tamen in literis dudum laudaverat, in opere (Memoir. sur les inse^cct. Vol. 7.) ne verbo quidem meminit. Hoc dictum volo non in la^sionem manium viri omni laude majoris, sed quod in publicas alias præclari Zoologi incidi reprehensiones, quia nomen ejus debita cum laude in scriptis meis, quoties rei literarîæ interesset, commemoratum, in commentariolo de Tænia (Naturf. 14, p. 129.) cuius fronti etiam inscribitur, quadruplici vice s^epⁱius non repetiveram. Hallucinationes virorum illustrium indicare, quam in re non controversa nomina eorum quotiescumque celebrare, satius esse duxi.

*) *Culigos* salmonem ex alto maris versus cataractas cogere vulgaris opinio est.

externam eorum similitudinem cum conchiis, qua sit naturæ transitus ab insectis ad testacea, ut taceam, ecquis ante detectam *Cyprinum* insectum quadrupes, ante *Limulum* & rectius observatum *Caligum* insectum fere acephalum seu capite non perspicuo noverit? Quis coitum duorum marium cum una fæmina simul, qualis in famosissimo pulice aquatrico peragitatur, aut animal, cuius caput merus oculus, quale in *Polyphemus* videtur, unquam suspicatus est? Mira hæc & plura offerunt Entomostraca.

Sub initium anni 1769 an & quantum frigoris perferre valerent, experimentum institui. Fossas aquáticas, paludes, ripasque, ubi degunt, hieme funditus congelari, primo tamen vere entomostraca ibidem reperiri constat; an hæc novicia ovulis nuper exclusa, an veterana hieme sopita jam reviviscentia, explorare volui. Aquam e piscina scypho vitreo haustam insectis testaceis, imprimis Cypre *pilosa* & Cyclope *quadricorni* scatentem, dies quosdam in camera tepida servatam, aeri prægelido exposui. Ad primum congelationis gradum usque fese motitare pergebant; mox scyphus totus quantus quasi nive opplebatur, spatiolis, quanta occupaverat amplitudo corporis Entomostraci, exceptis, in quibus aqua ob motum caudæ & antennarum insecti continuum ad-

A 3

huc

huc limpida erat, at incremente undecunque congelatione, cauda ultimum infleebatur, nec ob instanti glaciem rursus extendi poterat; humido denique corpus infecti ambiente constricto, scyphus a summo ad imum rumpebatur; ruptum glacieque faratum gelu ingravescenti viginti & quatuor horas adhuc commisi, sicque infecta vere demortua quin crederem, nulla causa subcerat. Quoniā autem observationes ratiociniis prævalere debent, aquam gelu constrictam, ut sensim regelasceret, in tepidarium misi, cadavera entomostracorum spatio viginti quatuor horarum sapientiæ invisens, motus vero nec vitæ ullum aderat prognosticon. At crastino mane, utcunque oculos in regelatam aquam converterem, entomostraca æque jugiter ac ante congelationem nantia & salientia, mares æque ac fæminas, has quidem racemis ovulorum onusitas, non absque miratione conspicatus sum; plurimorum e contra cadavera fundo injacentia, licet plures dies contemplarer, immota persistebant. Diversitatis rationem ignoro, nec conjecturæ *) placent. Parvuli *Dytici* cohabitantes motum quoque recuperaverant.

Ento-

*) STATIUS MÜLLER monoculos refluente mari exsiccatos, affluente reviviscere, quidem asserit, et marinorum solum Caligum *curtum*, qui in terram projectus mortuus persistit, novit.

Insu-

Entomostracorum pleraque aquis stagnantibus & minus puris gaudent, ac a pecoribus fiticulosis numerose deglutiuntur; in fætentibus quoque Cyclops *quadricornis* vitam sustinet, *Daphniæ* autem pereunt; *Nauplii*, *Anymonis* & *Cyclopis* species in aqua puriori, purissima & limpidissima quoque nec tamen copiose, reperiuntur ac a quovis aquæ potore & quidem impune bibuntur; *Cytherea* & *Caligus* in mari degunt. Plurima vitam in aqua ultra dimidium anni non innovata nec ulla animalculo fæta, uti Hydrachnæ *), producere valent. Sic *Daphnia pectinata* & *longispina*, *Cypris strigata* & *pilosa*, *Lynceus sphæricus* & *Cyclops quadricornis* a decimo quarto Julij ad Januarii vicesimum secundum in eadem aqua, exhalatione a quinque pollicum ad unius altitudinem diminuta, numero haud exiguo festive vixerunt. Guttulas aquæ semel atque iterum microscopio subjeci, at nullum prorsus animalculum **), quamvis superficies aquæ *Lemma* cooperta esset, oculo sese obtulit; in diem tamen longo hoc temporis intervallo minime perpesta esse, oppleta *Daphniarum*, *Lynceorum*, &

Cy-

Infusoria seu *Bullaria* aqua exhalata, nisi contra injuriam aeris tegumine qualicunque defendantur, minime reviviscere alibi indicavi.

*) Monogr. de Hydrachnis Lips. 1781, c. fig. p. XI.

**) Monoculos animalculis nutriti GEER asserit.

Cyclopum intestina comprobarunt; moleculis dehinc aquæ terestribus ac forte puluisculo ex aere decidente nutrita fuisse haud dubitari potest. *Cypræ* sedimentum puluisculi & fæcis cohabitantium sedulo rodunt.

Branchipodum præcipua & raro interrupta aëtio est aquam nocte & die eventilare, dum enim alteram aquæ massam pedibus branchialibus deprimunt, altera os, peccus & antica corporis perluit, quisquiliæque in ea obviæ désidunt, ac jactatione caudæ ejiciuntur. Pedes non simul moventur; in pare superiore enim motus incipit, ac ad infimum tanta plerumque celeritate procedit, ut omnes in instanti agitari videantur.

Minorum Entomostracorum, generis præsertim *Daphniae*, hostes crudelissimi sunt *Hydrachnæ*, nantando enim ea pedibus prehendunt, captivorumque animalia rostro suctorio genialiter hauriunt: *Hydræ* quoque & non paucæ larvæ aquatice eis insidias struunt, ac *Vorticellarum* multæ eadem haud raro graviter infestant, membris enim extra testam prominentibus non solum & sæpe catervatim adhærent, sed etiam intra testam nidulantes quocunque & totum corpus suis coloniis in quibusdam obsident, motum & agilitatem hospitis non parum remorantes.

Quot.

Quotquot testa conduntur, in superficiem aquarum elapsa antennas vibrando caudamque projiciendo rursus descendere nituntur, at ob amplitudinem & levitatem testæ continuo frustrantur.

Cutis renovatio mirum certe naturæ artificium in his maxime spectabile est: nova sub veteri enata epidermide, fundo foveæ aut vasculi Entomostracon sese objecto cuipiam affigit, ac membra motitando & quatiendo primum valvulas testæ veteris, subeuntibus novis, laxat, denique brevi exuvias totius corporis, omnium artuum, pilorum, plumarum, radiolorum acumen armati quoque oculi exilitate fugientium simul deponit. In exuviis enim deteguntur non tantum omnes animalis externæ partes, sed interiores quoque, & quæ in integro ante decorticationem minus conspicuæ erant, quales sunt branchiæ pecciniformes pulcherrimæ, vaginulæ pellucidissimæ pilorum minutissimorum fetas antennarum veluti plumæ rachidem utrinque vestientium ac majori augmentatione difficulter visibilium. Quæ omnem ideam superans subtilissima exilitas! vaginæ tamen sunt, alias vaginulas, quæ organa minora iterum includunt, continentes.

Certam & indubiam Entomostracorum copulam in quibusdam tantum observavi, suisque locis infra descripti.

B

Pluri-

Plurima & fere omnia, si Limulum *Gigantem* ac *pennigerum*, Argulum *delphimum* & *armigerum*, Cyclopienque *brevicornem* exceperis, diversa anni tempestate ac repetitis vicibus non solum ope descriptionum & iconum sed vivorum quoque speciminum collatione, ut hallucinationes evitarentur, inter se comparata sunt. Postquam descriptionem cuiuscunque feceram, animalculum oculo armato fratri optimi, pictoris exactissimi, subjeci; hic quamlibet parte in perlustrando, quicquid videret, enunciabat, atque tali modo collatis, correctis confirmatisque perceptionibus & judiciis nostris animalculi icon in charta ducebatur. Perfectiores tamen figurae prodere in votis fuit, at praeter difficultates, quibus premitur partium minutarum in animalculis vividis ac momento tantum quiescentibus adumbratio, nemo eorum copiam pro lubitu habere potis est; paucis enim frequenter obviis exceptis, reliqua rarissima plurimaque minuta & oculo nudo inconspicua, annorum saepe intervallo assidue aquas inquirenti felicibus tantum auspiciis obveniunt. In minutis igitur numero scilicet setarum aut articulorum tantum abest, ut scriptori aut pictori vitio jure verti possit iconum & descriptionum discrepancia, quin potius utriusque integritatem probet, in observationibus enim microscopicis animalium maxime agilium non quantum, quando,
quo-

quoties aut quam objecti partem contemplari libet, licet, nihilque e contra facilius, quam figuram descriptioni hancque illi consentaneam, uti in non paucis operibus, iconibus illustratis, factum est, effingere; adde, quod pictor superficiem qualemcunque delineat, observator vero objectum ab omni parte investigat, nec dum lis suboritur, res controversa semper praesto est.

Duorum historias binis commentariolis, altero latine altero gallice olim exaravi; hic volum. 61 act. societatis scientiarum, quæ Londini est, 1772 insertus exstat, illum illustri instituto scientiarum Bononiensi improvisæ adoptionis in gratum sodalitium ergo paucis abhinc annis transmisi, utrumque tamen, cum ad rem faciet, alterque parum innotuerit, nec an alter impressus sit, constet, hic repetere Entomologis acceptum fore spero atque confido.

*Commentarius de Monoculis in specie de Cy-
clope minuto vulgari quidem at minus
noto.*

Non mutandum cælum, non trajicienda maria,
non petenda & vitæ & pecuniarum dispendio loca re-
motissima, ut invisa, ut inaudita inquiramus; ipsa
litora vicina, ipsa patria tellus, lacus, stagna, rivi,
quid quod vada & quævis palustria domestica miran-
dorum feracia existunt. Tempus instat, quo non quæ-
retur novum ex Africa, sed ex aquis & aquosis no-
bis & pecoribus nostris potum suppeditantibus: quo
non tantum in aere, in vitæ ratione &c. queretur
causa morborum, sed in aquarum usu minus cauto
animalculis innumeris sæpius scatentium.

— Anno 1770 cum perillustri scientiarum academia
parisiensi *) numerum specierum novi generis in stag-
nis & paludosis latentium communicavi, genus Hy-
drachnam **) dixi, brevem unius speciei historiam dedi,
ac, ut cives & exterros æque ad æmulationem in ob-
servando quæ ante pedes, incitarem, succinctas cuius-
vis

*) Memoires present. Vol. 8, 1780.

**) Hydrachnae aquar. palustr. Lips. 1781. c. fig. Müllers kleine
Schrift. I, p. 112.

*vis speciei notas subjunxi. Eodem animo in lucem protuli Monocolorum gentem *), diversa & multifaria forma splendidiorum, maximam partem acque ignotam.*

Nosci digna hæc animalcula, non quia Deus maximus in minimis est, æque enim magnus in omnibus, at ob eximiam membrorum exilitatem & agilitatem, miram organorum diversitatem, varia Creatoris eundem finem obtinendi media, & pulchritudinem & proportionem, quam nihil excellit. Si enim Monocolorum incessum respicimus, alii antennis, alii organis pectoralibus, sive manibus provehuntur, omnes natant; quidam & natatoriis & ambulatoriis pedibus instruuntur. Moventur pro varia structura varie, ita ut ex diverso in aqua motu, quantumvis corpus visum aufugiat, diversam speciem recte arguamus.

Antennæ mobiles, rigidæ, simplices, setaceæ, annulatæ, vel ramosæ, dichotomæ, trichotomæ, in latere capitis, in vertice, fronte vel in pectore inseruntur. Oculus unicus vel bini a tergo, a latere, in vertice, in fronte vel ipsum caput totum oculus.

B 3

Mem-

*) Nomina ejus specifica in kritiske Journal & alibi publicata vi.

Membra genitalia in diverso sexu duo vel unicum, in cauda, in pectore vel in antennis condita.

Alii vivos fætus pariunt, alii ova ponunt, alii diversa tempestate utrumque. Quidam ova a tergo intra corpus servant, quæ postea sub caudam more canerorum glomere vel unico vel in duos racemos divisorum affiguntur; alia ova a tergo extra corpus portant, ubi, nisi periculum vitæ matri immineat, pulli excluduntur, exclusique adolescentur. Omnibus commune est, dum minima aquæ guttula fruantur, ova vel pullos apud se servare, extremo vero vitæ momento unumquemque protrudere ejusque sorti relinquere.

Species, quam singulatim describere animus est, majori reliquorum numero decuplo minor nudis oculis lineolam, quam vulgo commina vocamus, refert; hæc, si animalcula in copula deprehendañtur, longior est soloque motu vivum quid prodit. Vitrum inquisitorium (la loupe) si admoveas, agilissimum & vividissimum omnium forte animalium videbis. Si ope microscopii majorem augmentationem adhibueris, miranda ejus structura in conspectum subit. Primo intuitu Lepisnam faccharinam quodammodo refert, at penitus inspicienti longe diversum se probat.

Cor.

Corpus elongatum, crustaceum postica versus sensim attenuatum, album, decem segmentis supra convexis, crustamque cancerorum aliquantum referentibus. Primum segmentum, cui caput insidet, reliquorum duobus longius est, sequentia quatuor aequalia, 6, 7, 8, 9 & decimum sensim decrescunt. Ex diversa corporis flexione antrorsum & retrorsum, juncturas segmentorum 5 & 6 geniculo instructas esse patet. Medium corporis percurrit linea obscura, quæ intestinum est.

Caput pellucidum antice rotundatum: in medio pellucens capitis punctum nigrum, quod oculus; hinc antice, postice & utroque latere prospiciens obiecta undique excipit.

Antennæ duæ simplices corpore triplo breviores sensim decrescentes articulis plurimis pellucidis utrinque bipilis: in mare basin versus nodosæ sunt: hinc maris crassiores, fæminæ aliquantum longiores.

Antice infra caput Palpi sive remi duo incurvati, articulati apice pilis tribus vel quatuor finiti. Infra hos unci duo minimi ægre conspicui. Utrosque palpos & uncos insectum natando motitat.

Pedes

Pedes octo, quatuor utrinque, longissimi, pilosissimi, penduli, in quemvis sensum flexiles, 2, 3, 4 & quinto corporis segmento subtus affixi sunt. Ultra caudam quidem prominent, medii tamen vicinis longiores sunt. Articulis plurimis pellucidis pilis spinas cernulanibus utrinque armatis constant. In numero pedum post plurimum examen ambigo; quamvis enim vivente insectulo, quatuor utrinque conspicere credidi, in mortuo tamen tres tantummodo distinguere licuit. Motus concitatus in vivo, vel occultatio pedum in mortuo, omnem saepe assiduitatem & patientiam observatoris eludit, numerumque incertum reddit.

Segmentum caudae terminatur utrinque papilla solitaria pilis brevissimis lateralibus vestita; ex hac porrigitur seta corpore longior, rigida, non pilosa, basi spinula laterali instrueta. Inter papillas anus.

Cyclopis minuti brevis historia haec est:

Mas a femina in eo differt, quod tertiam partem brevior & angustior sit, & quod antennas breviores & nodosas habeat. Genitalia ejus in nodosa antennarum parte basin versus sita sunt; hinc membrum virile duplex.

Femina

Fæmina mare major culcas in papillis caudæ vel prope easdem, antennasque æquales decrescentes habet. Utrinque in tergo series punctulorum rubrorum a capite ad papillas caudæ descendens interdum conspicitur; hæc prima ovulorum rudimenta sunt. In aliis rubor dorsi nullus adest, at sacculus ovorum ovato-oblongus obscure viridis sub abdomine infra pedes racemi instar pendulus. Hic uncinulis ducibus appensus, dum mater natat, hinc ♂ illinc vibratur. Cum canceris igitur commune habet, quod ova a postico capitis dorsum occupantia sensim descendant, abdominique extus affigantur, ovarium vero sive sacculus ova continens pendulus ♂ mobilis ei proprius est.

De Araneis constat, marem genitalia apice antennarum nodoso gerere, nodum hunc instante coitu aperire, ac vulvam membro suo tactibus iteratis pulsare. In Cyclope nostro coitus alia ratione succedit: mas fæminam retro adit, antennis basi setarum caudalium ♂ papillas caudæ amplectitur, variisque flexibus adeo involvit, ut soli antennarum articuli infimi aucta quidem magnitudine in conspectum observatoris subeant. Hoc situ in rectam lineam extensi plures dies circumnatant. Fæmina marem post se trahens alternis vicibus quiescendo ♂ motu huic speciei proprio non nihil progrediendo cursum pro lubitu dirigit.

C

Uter-

Uterque nimirum antenras, palpos & pedes natando movet, at hujus motus distinctior frequentiorque est; dum pedes pectus versus elevat, antican corporis partem simul inclinat, mox corpus antrorsum & pedes retrorsum extendendo volumen aquæ protrudit & sic vacillando progreditur. Mas adeo arcte fæminæ adhæret, ut reluctante etiam hac sese avelli ægre patiatur. Fæminam vidi, dum guttula aquæ exhalatione diminuebatur, ac vitæ periculum imminebat, motus ciere varios, ut ab importuno mare liberaretur, ac antican corporis partem adeo omni opera retrorsum retorquere, ut capite & antennis dorsum maris repetitis ictibus tunderet, at hic tranquillus immotusque in opere perstigit.

*Copula junguntur Majo, Junio, Julio, Septembri, Novembri & forte omni anni tempore (sub ipsa enim glacie eos inveni festivos) & quidem quotannis pluribus vicibus; fæmina hinc sepius quoque ova ponit. At rem maxime singularem & quantum constat, in universo regno animali insuetam & rarissimam *), hominem, ut dicitur, si excipias, in hoc insecto observare licet, marem nempe cupiditate trahi infæminam gravidam, sive ovis onustam, & hanc illum innovam venerem admittere. Fæminam racemo ovorum*

pen-

*) Mula & equa gravidae coitum patiuntur; cætera, ubi gravidae fuerint, animalia fugiunt mares. Arist. h. anim. l. 7, c. 4.

pendulo instruētam saepe in flagranti opere deprehendi *). Hoc vero in oviparis, dum ova extrorsum portant, sine superfætatione aut alia noxa fieri potest; nec in eo statu proprio dici possunt gravidæ, quia fætus sive ova jam enixæ sunt, matris licet corpori adhuc adhærent. Miratione tamen haud indignum videtur hoc generationis beneficium **) ac majoris multiplicationis medium, dum enim ova ventri extus affixa portat mater, novis vita inditur embryonibus illorum locum brevi occupaturis. Hoc in cancris æque fieri suspicor. Si locum, ex quo racemus ovulorum pendet, respicimus, aliud nobis in oeconomia naturæ insolitum sese offert; alius nempe hic conceptionis, alias partus locus: hic medio fere abdominis, ubi ovula efferuntur, ille apice caudæ, quo generatio peragitur.

Cyclops minutus in omni facile aqua obvius est, in aquis enim, lacuum, rivorum, paludum, ac in fossis aquaticis sylvarum minus puris & in piscinis saepius reperi. Inter conservas marinas alias huic simillimus dedit.

C 2

Me-

*) Confer Tab. XVII, f. 6 & 7.

**) Majus in Hirudine *hyalina* contemplatus sum *Vermium hist. V. I.* pars 2, p. 50: dum parens caudam versus pullos vivos gestat, ovula futuri partus sphærica & viridia in area corporis antica jam conspicuntur; quid quod in unica matre pullos flavos primi, pullos virides secundi, utrosque oculis conspicuus splendidos & vivaces, ac ova viridia tertii partus vidi.

Mémoire sur les insectes bivalves d'eau douce spécialement sur la *tique*, appellée *la blanche-lisse*.

Le nom de bivalve n'est connu, que par rapport aux coquilles à deux battans, telles, que les moules & les huîtres. Les eaux douces en fournissent un très petit nombre en comparaison de la multiplicité de celles de la mer. Je n'en connois que quatre espèces, qui se trouvent dans les eaux de Fridrichsdal, entre lesquelles il y a pourtant une inconnue, que je sache, aux Conchyliogistes *).

En revanche la nature a rempli les eaux douces d'animalcules plus parfaits, que les habitans des coquilles de la mer & les a pourvu même d'une coquille à deux battans. On sait, que les huîtres & les moules sont des animaux très simples, privés des organes les plus parfaits, & que par cette raison ils jouissent de la vie d'une manière moins accomplie. Le défaut deyeux, de mains, de pieds &c. les oblige à mener un genre de vie oisif & engourdi, destitués en même temps de tous les avantages, qui naissent de la faculté du mouvement & de la vue. La nature les ayant pourvu d'un domicile destiné à les défendre de toute injure du dehors, les a pour la plus part fixés à un même endroit pour toute leur vie au milieu des ténèbres. Nos animalcules à deux battans en ouvrant les battans jouissent au contraire de la lumière & se meuvent à leur gré, tantôt en s'enfongant dans la bourbe, tantôt en s'élançant dans l'eau, cet air humide de leur sphère. S'ils rencontrent quelque objet imprévu, ils se cachent tout à coup dans leurs coquilles & refer-

*) *Tellina annica.* Verm. hist. 2, 389.

rent les battans, que la force & l'adresse tacheront en vain à r'ouvrir.

De ces animalcules j'ai trouvé plusieurs espèces dans les eaux de Fridrichsdal, dont il n'y a qu'une seule connue aux Naturalistes. Mr. Baker de la société royale de Londres est le premier, que je sache, qui en parle: il nous dit a), que l'insecte nage avec vitesse, qu'il fait approcher sa nourriture au moyen d'un tourbillon causé dans l'eau par le mouvement de ses bras, qu'à la rencontre d'un corps solide il s'arrete par le moyen de ses pattes, qu'il rentre dans sa coquille au moindre attouchement, & qu'en cela il ressemble beaucoup à une coquille à deux battans. A cette description il joint une figure, qui, quoique assez mediocre, ne laisse pas de représenter l'insecte. Mrs: Linné b) & Geoffroi c) le nomment Monocle sans s'apercevoir, que Mr. Baker l'avait déjà connu, ils ajoutent à ce, qu'il en dit, que ses antennes sont composées de plusieurs filets blanchâtres; & que la coquille est oblongue, lisse, de couleur cendrée, relevée en bosse, & comprimée par devant, presque de la même grosseur aux extrémités. Aucun de ces auteurs a eu la satisfaction d'examiner de près l'habitant de la coquille, (ce qui est aussi très difficile) & comme il ressemble fort à celui de la nouvelle espèce, que je vais décrire, nous allons les contempler ensemble.

Au mois de Novembre 1767 me promenant hors de la porte d'ouest de Copenhague, je trouvai dans une fossette plie-

C 3

ne

a) Beyträge zum Gebrauch des Microscops, p. 503. t. 15, f. 8.

b) Fr. Svec. 1761, 2050.

c) Hist. des insectes, 2, p. 657, 4.

ne d'eau douce un *Confervad*), que j'emportai avec moi. J'en mis un peloton sur le poële, pour le sécher, & le regardant à la loupe après l'avoir désecché, j'y découvris par-ci par-là des petits points blancs, très lisses & très brillans; je les enlevai à l'aide de la pointe d'une épingle, & les examinant de plus près, je vis de coquilles à deux battans, & l'endroit de la charnière plus élevé & le bord antérieur plus plat acheverent d'en faire des coquilles. Je ne regrettai que la disgrâce d'en avoir par la chaleur du poële tué les habitans, dont il ne restoit que la dépouille séche & méconnaissable, & dont pourtant la vue étoit nécessaire pour constater leur rang parmi les testacées. La gelée survint & m'empêcha de faire des nouvelles recherches. Je montrai mes coquilles à un Naturaliste & deux conchiliologistes d'une habileté reconnue, qui s'accorderent à assurer, que c'étoient des vraies coquilles du genre des moules. J'en doutai cependant, me rappelant l'insecte mentionné ci-dessus, que j'avais vu autrefois e), & je remis à me décider jusque à ce que j'eusse examiné l'habitant en vie.

Au commencement d'avril 1768 la gelée à peine finie, je retrouvai du *Conferva*; je la delaye dans un verre d'eau sans y découvrir la bivalve; je le remets sur le poële, espérant en tirer par le feu, ce que l'eau me refusoit; mais tout envain, elle ne paroît point. Au printemps me trouvant à la campagne, je reprends mes recherches d'insectes aquatiques & je découvre diverses espèces d'insectes bivalves, qui me confirment dans

d) *Confervarivularis* Fl. dan. t. 881.

e) Faun. Fridrichsd. 851.

dans l'idée, que l'habitant de la coquille en question devoit ressembler à ceux ci. Enfin à l'automne ayant perdu l'esperance d'en rencontrer, je la retrouve dans le pare au fond d'un ereux rempli d'eau eroupie. La transparence de la coquille de cette espèce me permit d'en examiner l'habitant & l'examen justifia mon doute sur son genre.

La nouvelle coquille est bivalve, blanche, lisse, luisante & transparente sans la moindre tache, poil ou duvet. Sa figure est oblongue, arrondie aux bouts & à la charniere, un peu sinuée à l'ouverture, un peu convexe aux cotés, de sorte, que vuë hors de l'œil & secche, elle ressemble fort aux graines de quelques plantes; ce qui est commun à toutes les especes de ce genre. Sa substance est coriacée, ou semblable à une glu endurcie, mince & tres fragile, étant desechée. Vus au microscope quelques exemplaires montrent le tissu des mailles d'un reseau. Les battans sont égaux, un peu plus larges à l'un bout qu'à l'autre & un peu comprimés à l'échanerure; ils ne sont pourtant pas plus élevés vers l'ouverture, que vers la charniere; on croit plutôt voir le contraire. Vus du coté interieur ils presentent un autre bord moins élevé que l'exterieur & qui se perd vers la charniere. C'est l'endroit, où les battans s'unissent, que j'appelle de ce nom, quoique je n'y aie pu decouvrir ni membrane, ni dents, à l'aide des quels les battans des bivalves ordinaires se joignent; ils sont pourtant étroitement attachés à cet endroit, pendant la vie de l'animal, ce qui me fait soupçonner, qu'il y a un ligament au dos de l'habitant, qui sert à les fermer. La longueur de la coquille est d'une

demie

demi ligne & sa plus grande largeur à peu près d'un quart. Celle des Auteurs cités ci-dessus est trois fois plus grande, quand elle est arrivée au terme de son accroissement. Elle est velue, quoiqu'à l'oeil elle paroisse tout lisse, plus comprimée à l'échancre, où les battans sont relevés en bosse; plus déprimée vers la charnière, opaque & de couleurs changeantes. On la trouve tantôt d'un vert-clair, tantôt d'un vert-foncé, marquée communément d'une raje oblique, plus claire que le reste; elle est souvent luisante, quelque fois cendrée & pleine de souillure. Le duvet cependant, dont la coquille est couverte, & où s'attachent les ordures, qui causent cette saleté, ne se voit, qu'à l'aide du microscope. J'ai examiné plusieurs individus de divers ages en différentes saisons, & tous sans exception se sont trouvés velus. Ceux de la nouvelle espèce au contraire sont dépourvus de tout duvet.

Je nommerai cette nouvelle espèce la *blanche-lisse f)* pour la distinguer d'une autre, dont la coquille est blanche & velue g) & celle des auteurs la *maussade h)*, à cause de l'état malpropre, dans lequel elle se présente quelquefois.

J'ai déjà dit, qu'il est très difficile de découvrir la figure de l'habitant de ce genre de bivalves; néanmoins la transparence de la *blanche-lisse* m'a permis d'examiner sous le microscope la partie latérale de l'habitant, & un heureux accident, qui, après plusieurs tentatives inutiles, me fit surprendre celui de la *maussade* en repos sur le dos les battans ouverts, m'a fourni

f) Tab. 3, f. 1-3. g) Tab. 6, f. 7-9. h) Tab. 5, 1-3.

fourni le moyen de considerer à la loupe sa partie anterieure. Je conjecture, qu'il étoit dans la muë, & que par cette raison il étoit plus tranquille & tenoit ses battans plus ouverts qu'à l'ordinaire. Quoiqu'il en soit, je vais donner la description de l'animaleule très singulier, que j'ai eu l'avantage d'observer.

La tête est large au bas & diminue en volume vers le haut, ou elle se termine en pointe allongée; elle a à chaque coté un filet long & blanchâtre en forme d'antennes. L'animaleule paroît baïsser & relever la pointe à son gré.

Les *antennes* sont au nombre de deux; elles ont presque la longueur de la coquille, & sont formées d'une base transparente, cylindrique & articulée, qui se termine en plusieurs filets longs & capillaires. Elles paroissent inserées à l'extremité de la tête; c'est pourtant au coté qu'elles sont attachées, parceque j'ai souvent remarqué, que l'insecte descendoit la pointe de sa tête vers le dessus de la poitrine, sans que les antennes suivissent ce mouvement. La *blanche-lisse* est pourvue à chaque antenne de cinq filets capillaires, les quatre au sommet & le cinquième plus bas. La *maussade* paroît en avoir dix à chaque antenne. Chèz plusieurs les antennes semblent jaunâtres & la base formée de quatre anneaux.

C'est à l'aide de ces antennes, que l'animaleule s'avance d'un lieu à l'autre; elles sont des vrayes nageoires. Il peut les remuer en divers sens: quand il veut courir, il commence par les étendre tout droit, & elles ne paroissent que comme deux crins;

D

dans

dans un moment il en developpe les filets & nage très vite. Quand il se promène, il unit tantôt les filets, tantôt il n'en developpe qu'un seul, tantôt il les eparpille tous ensemble. Quelquefois il les courbe sur la charniere de la coquille. Souvent il cache l'une des antennes ou bien toutes les deux en les passant le long de la poitrine entre les quatre pattes. Le jeu de ces antennes est admirable & paroît amuser l'animalcule, comme il charme le spectateur.

A l'endroit, où la tête s'unit au corps vers les bords de la charniere de la coquille on s'apperçoit d'un petit point noir, qui est *l'oeil* de l'insecte. Cette situation singuliere de l'organe de la vue sur la partie cervicale a de quoi s'étonner; c'est un phénomène nouveau, & toutes les nouveautés surprennent, mais la raison de cette surprise ne se trouve que dans nos connoissances bornées. Il y a nombre de personnes, qui s'aviserroient d'étaler des raisons très apparentes de cette position de l'oeil, qui supposeroient même pour prouver evidemment notre incapacité & manque de penetration, que, si le createur s'en étoit rapporté à nous, nous l'aurions placé à l'opposite, à l'extremité de la tête &c. Que des raisonnemens frivoles! les ouvrages de Dieu sont les plus parfaits, & tout ce qu'il ordonne, est souverainement au mieux; mais les causes finales, que nous donnons pour telles, ne sont gueres que des pures conjectures, quoique ces conjectures se verifient quelquefois sans que nous nous y fussions attendus. Aussi y a-t-il des insectes aquatiques, qui ont l'oeil au front, au bout, au derriere, au devant de la tête, à un de ses cotés & sur son dessous &c. & il s'en

s'en trouve-même, dont l'oeil seul fait toute la tête. La raison la plus simple de la diverse position des organes principaux, qu'on observe dans les creatures, est la plus vraisemblable où du moins la plus à notre portée. Le souverain du monde se plaît à varier à l'infini les productions de sa main créatrice & de ne regarder l'uniformité, que dans les générations de chaque espèce de ces cohortes innombrables, prédateurs de sa sagesse & de sa puissance infinies.

La poitrine s'avance fort vers l'ouverture de la coquille & fait la plus grande partie du corps de l'insecte. Les pattes, la bouche, les barbillons y sont placés.

Les pattes sont au nombre de quatre. Leur position ressemble à celle des quadrupèdes, mais leur courbure reciproque est plus marquée. Les deux antérieures sont attachées au haut de la poitrine, où celle-ci paroît un peu échancrée. Je les croyois long tems des barbillons, parceque l'animaleule s'en sert à rater tous les objets; mais un second usage, qu'il en fait, & la découverte des vrais barbillons les font juger des vraies pattes. Elles sont blanches, transparentes, articulées, courbées vers les pattes postérieures & se terminent par deux pointes en forme de griffes. Les deux pattes postérieures sont attachées au bas de la poitrine. Elles sont plus longues que les antérieures. Chaque articulation à deux petits poils à sa base & chaque patte se termine par une griffe allongée; au reste elles sont semblables aux antérieures. L'insecte bivalve se sert de ses pattes non seulement pour se promener dans les conserves, dont

quelques uns lui sont de vrais dédales, & d'autres des bois à haute futaie, mais encore pour remuer la boue, y poursuivre sa proie & s'accrocher à d'autres animalcules de son espèce où à des corps voisins.

Au dessous de la poitrine auprès des pattes antérieures il y a une tache noire, qui est la *bouche* de l'insecte. Elle est couverte d'une pellicule transparente, qui s'ouvre au milieu & laisse entrevoir deux *macheoires*, qui sont marquées d'un point très noir à l'endroit, où elles se joignent. Entre ces macheoires pendent de très petits *barbillons*, blanes, semblables à ceux des *Tipules*, & au dessus d'elles on voit une petite ligne noire transversale. Au tour de la bouche paroissent encore plusieurs petits barbillons simples & formés en pied, qui se remuent sans cesse.

Il n'y a point de doute, que ces barbillons pediformes ne servent à faire passer & repasser l'eau, comme aussi à apporter à la bouche de l'animal la nourriture nécessaire; fonction, qu'on ne peut pas attribuer aux bras, ou pattes antérieures, comme l'a fait Mr. *Baker*, qui n'a pas observé les parties cachées entre les battans de la coquille.

Le *ventre* est presque aussi large que la poitrine, mais il n'a que la moitié de sa longueur. Il semble formé de deux lobes, marqués au milieu d'un cercle noirâtre. Son mouvement est de s'approcher vers la poitrine & de s'étendre de nouveau.

La queue, qui sort entre les deux lobes, a la longueur du corps, & est composée de deux canaux droits blancs, transparents & unis dans toute leur longueur jusques vers le bout, où ils s'écartent & se terminent chacun en deux pointes courbées. Vers le milieu de la queue il y a sur chaque canal un petit poil rude. L'animalcule la tient à l'ordinaire cachée sous le ventre & la poitrine, & ce n'est, que quand il a été au point de manquer de l'eau nécessaire, qu'il étend cette queue pour se mettre dans une situation plus aisée ; après quoi il la retire tout de suite.

On voit encore sur le dos de l'insecte deux grands corps arrondis, que je prends pour les *ovaires*.

Après cette description on conviendra de la superiorité de notre insecte bivalve aux coquilles à deux battans par la merveilleuse structure de son corps & par les avantages, qui en résultent. La difference, qui s'aperçoit dans la structure, n'est pas la seule, qui excite notre attention ; la formation même de la coquille se fait d'une manière toute opposée.

Les diverses hypothèses des naturalistes sur la formation des coquilles des testacées sont connues. L'un veut, qu'elle se fasse par *l'intussusception* & l'autre par la *juxtaposition*; celle-ci, pour qui Mr. de *Reaumur* se déclara & que la nature paroît constater, prit le dessus en conséquence. Mais, si les partisans de *l'intussusception* perdirent leur cause, ce ne fut, que faute d'avoir consulté avec assez d'application où de bonheur cette

nature si variée dans ses opérations, qui n'auroit pas manqué de leur offrir des coquilles, formées par l'intussusception. En voici un exemple dans nos insectes bivalves: l'abandon de la vieille coquille & la naissance d'une nouvelle à mesure, que l'habitant s'accroît, le mettent hors de toute contestation. Le fait est démontré non seulement par les coquilles vides de différente grandeur, qu'on rencontre dans les eaux, & qui ne sont que des vrayes dépouilles des coquilles de nos insectes bivalves, mais encore par le rare avantage, que j'ai eu, de voir un de nos animalcules se dépouiller sous mes yeux non seulement de la membrane extérieure de sa coquille, mais encore de celle de toutes les parties extérieures de son corps & se présenter tout renouvelé à ma vue. Les dépouilles de la coquille & du corps de l'habitant avoient la blancheur & la transparence du plus pur crystal. Les articulations des antennes, des barbillons & des pattes, leur plus petits poils y étoient encore plus reconnaissables, que dans l'insecte même. Quelle est la petiteſſe de ces organes, cachés dans de gaines & des fourreaux, qui ne deviennent visibles, que grossis plusieurs millions de fois, & combien en reste-t-il, qui échappent au meilleur microscope! dans l'eau la plus limpide, que nous buvons, on peut appercevoir à l'oeil des dépouilles du corps de l'insecte attachées à la coquille flotter comme un coton très fin & blanc. Cette adhesion prouve, que le corps de l'animalcule est joint à sa coquille par quelque ligament, qui même pourroit bien tenir les battans attachés à leur charnière, conjecture que j'ai déjà mise en avant ci-dessus.

Je n'ai pas encore réussi à decouvrir les parties naturelles de ces animalcules, ni à voir leur accouplement, qui ne doit pas etre moins singulier, que celui de quelques autres espèces du genre vague de Monocle , & par consequent je n'ose rien prononcer sur leur sexe. J'ai vu, qu'ils pondent des oeufs, mais cela n'empêche pas, qu'ils ne puissent etre de même vivipares. J'ai vu d'autres espèces de Monocle porter dans leurs ovaires tantôt des oeufs, tantôt des petits vivans & les deposer tantôt en coques, tantôt éclos.

La *mauffade* est la plus ordinaire des insectes bivalves; on peut la rencontrer toute l'année jusqu'à la saison des glaces & même sous les glaces, d'où je l'ai tiré quelquefois, & elle se trouve presque dans toutes les eaux pures, même dans celles, qui remplissent les fosses exposées aux inondations de la mer. Je l'ai gardé chez moi au dela d'une demi-année, depuis le mois de Mai jusqu'à celui de Novembre, pleine de vie & de mouvement dans un verre d'eau , sans la renouveler.

La *blanche - lisse* vit au fond des eaux des aunaies, des tourbieres & des fosses, dans lesquelles croit le *Conferva* ci-dessus indiqué.

Comme les Entomologistes ont rangé l'insecte bivalve sous le genre de Monocle, cela nous mène naturellement à dire deux mots sur le dit genre.

Les

Les auteurs ont confondu des insectes aquatiques très differens en genre & en espèces sous le genre arbitraire de Monocle; ils ne se sont pas contentés de reprendre sous ce nom des espèces, dont les propriétés & les attributs ne répondent pas au caractère établi du genre, mais ils ont même donné à ces espèces de caractères spécifiques, que la nature nous dicte d'être génériques. Je n'alleguerai à présent que la *manffade*, qui nous en fournit un exemple évident. Mr. *Geofroi* aussi bien que Mr. de *Linné* l'ont rangé sous le genre de Monocle. Selon celui-ci le caractère général du Monocle est d'avoir deux yeux & douze pattes, dont les six sont fourchues; & ce-lui-là lui donne un seul oeil & six pattes. Outre la diversité du nombre des yeux, notre description montre, que le nombre des pattes ne convient pas à cette espèce de leur Monocle. Ajoutons, que le port & la structure différente de ses antennes, de ses pattes, de sa queue & de tout son corps lui revendiquent un genre à part. La définition spécifique *antennis multiplicibus capillaceis testa bivalvi* &c, qu'ils nous disent de cette espèce convient également à toutes les espèces de mes trois genres à antennes capillaires; c'est donc plutôt la définition d'un ou plusieurs genres que d'une seule espèce. La même imprécision se rencontre dans la définition des autres espèces rapportées à ce genre; la raison en est, que les auteurs n'ayant connu du nombre des espèces, que j'ai indiqué, que tout au plus quatre, ils ont trop généralisé les caractères de ces quatre, que même ils ne connaissaient pas suffisamment. Le *perroquet d'eau*, qui est le plus connu tant par sa couleur quelquefois rouge; qui fait croire au vulgaire, que l'eau est changée en sang, que par les

ouvrage-

ouvrages de Mrs. Schwammerdam, Baker, Geofroi & Schæffer, qui ont fait son histoire, nous est encore donné pour hermaphrodite par ce dernier auteur, quoiqu'il soit different en sexe, & qu'il ait les parties genitales doubles.

Ainsi la connoissance de ces insectes a été presque negligée, quoiqu'elle soit en effet très interessante. Sans alleguer la structure de leur corps, la diversité de leur mouvement, leur étrange maniere de s'accoupler, il suffit d'observer, que nous les avalons dans notre boisson & dans notre nourriture vivans où morts, avec leurs oeufs de sorte que je ne trouverai pas étonnant, que l'on en decouvre quelque jour dans nos intestins où dans ceux de nos bestiaux &c. & qu'on en derive nombre de nos maladies.

ENTOMOSTRACORUM

Inter se & cum Insectis, Testaceis & Molluscis affinitates naturales.

* *Univalvia.*

AMYMONE	
NAUPLIUS	affines <i>Patellis</i> quoad testam.
ARGULUS	— <i>Canceris brachyuris</i> quoad testam & eaudam.
LIMULUS	— <i>Canceris</i> quoad testam & branchias.
CALIGUS	— <i>Lernaeis</i> quoad figuram & ovaria.

** *Bivalvia.*

CY THERE	
CYPRI S	affines <i>Conchis</i> quoad testam.
LYNCEUS	
DAPHNIA	

*** *Crustacea.*

POLYPHEMUS	affines <i>Canceris macrouris</i> in plurimis.
CYCLOPS	

EN-

ENTOMOSTRACORUM

Divisio methodica.

I. MONOCULI.

* *Univalves.*

AMYMONE: pedes 4.

NAUPLIUS: pedes 6.

** *Bivalves.*

CYPRIS: pedes 4.

CY THERE: pedes 8.

DAPHNIA: pedes 8-12.

*** *Crustacei.*

CYCLOPS: pedes 8, antennæ 2.

POLYPHEMUS: pedes 8, antennæ 0.

II. BINOCULI.

* *Univalves.*

ARGULUS: oculi inferi.

CALIGUS: oculi marginales.

LIMULUS: oculi superi.

** *Bivalves.*

LYNCEUS: oculi laterales.

ENTOMOSTRACORUM

Denominationes specificæ.

NAUPLIUS bra&teatus *testa orbiculari mutica.*

N. saltatorius *testa ovata, poslice setosa.*

AMYMONE Baccha *testa orbiculari, antennis horizontaliter extensis, cauda utrinque denticulata.*

A. Satyra *testa ovata, antennis obtusis, verticaliter extensis.*

A. Silena *testa ovali, latinacula antennis oblique extensis.*

A. Moenas *testa ovali, antennis horizontaliter extensis, corpore basi truncato.*

A. Fauna *testa oblonga, antennis sursum extensis.*

A. Thyas *testa dilatata, antennis incumbentibus.*

CYPRIS Vidua *testa globosa, fasciis tribus nigris.*

C. Monacha *testa subglobosa, antice truncata, strigis nigris.*

C. lævis *testa globo-ovata, glabra.*

C. candida *testa subovata, candidissima.*

C. pubera *testa ovali, tomentosa.*

C. ornata *testa ovata, antice sinuata, strigis viridibus.*

C. pilosa *testa ovata fusca, antice & poslice ciliata.*

C. detecta *testa reniformi, pellucida.*

C. strigata *testa reniformi, fusca, fasciis tribus albis.*

C. crassa *testa subclavata, apice latiore, fascia obliqua fulva.*

C. fasciata *testa elongata, fascia viridi.*

CY THERE viridis *testa reniformi, tomentosa.*

C. lutea *testa reniformi, glabra.*

CY THERE

CY THERE flavigaster testa oblonga, glabra.

C. gibba testa ovata hispida, utrinque pustulata.

C. gibbera testa ovata, glabra, utrinque bipustulata.

LYNCEUS brachyurus cauda deflexa, testa globosa.

L. sphæricus cauda inflexa, testa globosa.

L. lamellatus cauda inflexa, lamiuata, testa ventricosa.

L. quadrangularis cauda inflexa, testa subquadrangula.

L. longirostris cauda inflexa, testa antice aculeata.

L. trigonellus cauda inflexa serrulata, testa antice gibba, mucronata.

L. truncatus cauda inflexa serrulata, testa basi denticulata.

L. macrourus cauda recta, testa elongata.

DAPHNIA sima cauda inflexa, testa ovali mutica.

D. quadrangula cauda inflexa, testa quadrangulari mutica.

D. pennata cauda inflexa, testa postice mucronata.

D. longispina cauda inflexa, testa antice serrulata, postice aculeata.

D. mucronata cauda inflexa, testa antice aculeata.

D. rectirostris cauda inflexa, testa antice ciliata, corniculis porrectis longis.

D. curvirostris cauda inflexa, testa antice pilosa, corniculis pendulis.

D. crystallina cauda deflexa, testa mutica, corniculis porrectis curtis.

D. setifera cauda recta, testa angulis anticis setarum fasciculo.

CYCLOPS minutus antennis linearibus, cauda bifida.

C. caeruleus antennis linearibus caeruleus, cauda recta biloba.

C. rubens antennis linearibus rubens, cauda recta bifurca.

- CYCLOPS *lacinulatus antennis linearibus, cauda curva bifurca.*
- C. *captivus antennis linearibus, clypeo dilatato, cauda recta fissa.*
- C. *longicornis antennis linearibus longissimis, cauda bifida.*
- C. *quadricornis antennis linearibus quaternis, cauda bifida setosa.*
- C. *minuticornis antennis linearibus brevibus, cauda fissa biseta.*
- C. *chelifer antennis brevibus recurvis, corpore inarticulato, manibus chelatis, cauda biseta.*
- C. *curticornis antennis minutis, rectis, corpore inarticulato, manibus muticis, cauda biseta.*
- C. *claviger antennis subclavatis rigidis, cauda bifurca.*
- C. *crassicornis antennis dilatatis brevibus, cauda bicuspis.*
- C. *brevicornis antennis mari unguiculatis, setis caudae brevissimis.*
- POLYPHEMUS *Oculus remis duobus elongatis dichotomis, cauda inflexa.*
- ARGULUS *Charon pedibus quatuor.*
- A. *Delphinus pedibus octo.*
- A. *armiger pedibus ——*
- LIMULUS *Gigas testa orbiculari, sutura lunata media, cauda triquetro-subulata.*
- L. *palustris testa oblonga, sutura lunata antica, cauda biseta.*
- L. *pennigerus testa hemisphaerica, sutura linearis, cauda pennata.*
- CALIGUS *curtus cauda bifida, monophylla.*
- C. *productus cauda imbricata, tetraphylla.*
-

I. NAUPLIUS.

Antennæ II.

Pedes VI.

Oculus I.

Testa *univalvis*.

NAUPLIUS & AMYMONES *univalves* *structura corporis*, *moribus* & *facie maxime affines* sunt; *genere dehinc naturali haud differunt*, *strictis vero artis legibus*, *dum numerus pedum in censum generis venit*, *sub uno genere manere haud possunt*. Monoculorum *minimi ac nudis oculis difficulter visibiles*, *festivi quoque armati oculi aciem quovis momento elidunt*. Nauplium oculis carere in Zool. dan. prodromo dixi, *quia punctum inter antennas Monoculorum solitum nigrum sub microscopio in N. bracteato nequidem repetitis vicibus observari potuit*, at in N. saltatorio *vidi*; *in N. bracteato igitur oculum quoque licet minus conspicuum, adesse nullus dubito*. Quilibet constat scuto seu testa membranacea pellucida in altera pagina pedibus, antennis ac reliquis ad vitam sustinendam necessariis organis instructa. Uterque a nemine descriptus est, saltatorium quidem BAKER vidit, bracteatum nemo.

I. NAU-

I. NAUPLIUS BRACTEATUS.

NAUPLIUS testa orbiculari mutica. Tab. I, fig. 1, 2.
Zool. dan. prodrom. 2377.

F. 1 naturali 2 aucta magnitudine.

a Antennæ b Pedes anteriores c intermedii d postici.

Antennæ pediformes biarticulatæ flexiles apice setis elongatis tribus media crassiore.

Pedes sex, simplices, medii crassiores, postici angustiores, omnes setis tribus terminati.

Testa pellucidissima, suborbicularis margine integro hyalino, medio partibus corporis indistinctis obscura.

In aquis purioribus rarus.

2. NAUPLIUS SALTATORIUS.

NAUPLIUS testa ovata postice setosa. Tab. I, fig. 3-7.
Zool. dan. prodr. 2378.

BAKER microsc. t. 12, f. 26.

F. 3 A ventre parum aucta magnitudine,

4 supinum, 5 primum,

6 ♂ 7 varia corporis inflexione salientem valde auctum fissuat.

a Antennæ b Oculus c Pedes anteriores

d intermedii e postici f cauda.

Antennæ erectæ pedum fere longitudine biarticulatæ, apice setis tribus abbreviatis: articuli elongati æquales.

Pedes

Pedes sex duplices, seu dichotomi articulis binis, baseos nempe crassio, apicis vero in duo crura, quorum superius aliquantum longius est, diviso; quilibet setis tribus brevissimis terminatur. Primum & secundum pedum par subæquale est, tertium vero minutum, ope microscopii aspicio tanto oculo conspicuum, sola apieis seta extra testam prominens.

Oculus antice inter antennas punctum nigricans.

Tesla pellucida, obovata, margine integro postice subtruncata, setis binis longis vel fasciculo duplici setularum brevissimarum terminata.

Medium longitudinale corporis occupant moleculæ intestinales, in supina pagina nudæ, in prona testam pelluentes; medio inter pedes quatuor anteriores, musculus quidam mobilis conspicitur & inter posticos aliud organulum.

Motus in instanti præruptus & quies minutorum spatio alternans.

In plana gutta posticam corporis partem frequenter inflebit ac pedes strietè extendit antennasque interdum a latere inter pedes anticos & intermedios protendit, ac aliena figura incautum facile decipit.

Figuram, nullam vero descriptionem, dedit BAKER, tandem forte cum A. *Satyrus* credens.

In aquis cum Lemna totam hiemem in vasculo servatis passim.

Eundem hunc esse, quem, in figura 3 expressum, quavis anni tempestate in aquæ purissimæ superficie saltum in aerem reiterantem vidi, puto. Hujus deglutitionem, innocuam quidem, nemo aquæ incoctæ poter sibi cavere valet.

II. AMYMONE.

Antenna II.

Pedes IV.

Oculus I.

Testa univalvis.

AMYMONIS & NAUPLII species quædam nudis oculis ægre percipiuntur, quædam prorsus inconspicuae sunt; hinc in iis transitus naturæ e visibili in invisible regnum peragitur. Entomostracorum reliqua limitanea censenda, oculo enim iuermi licet conspicua sunt, ac e solo motu inter se distingvi possunt, microscopio tamen, ut clare innescant, indigent. Satyra JOBLOTO primum, dein BAKERO, obvenit. EICHHORN & KÖHLER eandem descripsere, omnes figura, postremus optima, illustrarunt. Cæteræ hujus generis hucusque latucre. Cumqæ exuvias deponunt, novaque cute vestiuntur, plurimum enim reliquias in guttula aquæ vidi, exemplumque exuviarum in fig. 10, Tab. II extat. Vitam diu in aqua, putrida quoque, quædam producere valent.

3. AMYMONE SATYRA.

AMYMONE testa ovata antennis obtusis verticaliter extensis. T. II, f. 1-4. Zool. dan. prodr. 2379.

BALER

BAKER *microst.* p. 408, t. 12, f. 23, 25. *Satyr.*

EICHH. *microst.* p. 41, t. 3, f. P.

Naturf. 10 *Stük* f. 104, t. 2, f. 10, 11.

Germ: DER MÜPFERLING.

F. 1 *naturali* 2 *aucta magnitudine.*

a *Antennæ* b *Oculus* c *Pedes bicrures*, *antici*
d *postici simplices* e *Ovaria* f *Cauda.*

3 *Varietas* 4 *Pes anticus.*

a *Femur* b *Crus majus* c *minus.*

Antennæ duæ, rigidæ, cylindraceæ, biarticulatæ, perpendiculariter aliquantum ultra testam erectæ, apice setis tribus brevissimis.

Oculus infra inter antennas punctum nigricans, centro pellucidum.

Pedes quatuor antici, crassi, bifidi; *crus superius majus*, apice setis tribus longitudine totius pedis, harum duæ recta extensæ, tertia longior, geniculata, & pro lubitu versus corpus deflexa. *Crus minus* setis duabus brevibus terminatur; utraque femori crassiori annexa. Postici breviores, simplices; in quibusdam vel bifidi quoque vel tertium pedum par reliquis minus adesse videtur; apice hujus duplex seta absque erure vix extra testam porrecta. *Femora* horum subhirsuta sunt.

Cauda acuminata, truncata, medio fissa cruribus aculeo fasciculoque setularum terminata.

Testa ovalis plana, membranacea adeoque pellucida, ut totum animal transpareat.

Corpus ipsum infra antennas segmento circuli, dein triangulo acutangulo in duos lobos ovatos nigricantes excurrente componitur; haec massa simul movetur motu peristaltico.

Motus in supino animali præruptus, mox quies paucorum minutorum; raro in pronam partem vertitur, & tunc oculus a dorso

dorso clarius conspicitur. Supine retrorsum plerumque vehitur; obiectis prone incedit. Aliam reperi, cui testa postice non acuminata sed truncata (vix fissa), angulique unica seta instructa erant. Motus huic tremulus raptim. An sexus diversus?

Figura BAKERI minus bona; puncta duo, minus accurate nigerrima & sphaerica dicta, lobos indicant.

Hic facile erit, uti autumat BAKER, *Satyr* seu larva scenica JOBLOTI; inversus enim qualemcumque ejus imaginem offert.

Figura ECHINORNI pedibus intermediis a nostra diversa est, cæterum eadem. Animalculum quod pullum primæ ætatis CYCLOPIS quadricornis dixit GEER vol. 7, t. 30, f. 6. *Satyram* maxime refert.

In aquis purioribus vulgaris.

4. AMYMONE SILENA.

AMYMONE testa ovali latiuscula antennis oblique extensis. Tab. II, f. 12-15. *Zool. dan. prodr.* 2380.

F. 12 naturali 13 aucta magnitudine,

a Antennæ b Oculus c Pedes anteriores

d Appendicula e posteriores f Cauda.

14 Pars antica testæ.

a Ocelli b Oculus.

15 Pars postica ventris

a Orbiculus papillula instructus b Verrucae postice.

Minor A. *Satyra*.

Antennæ biarticulatae ad utrumque latus oblique extensæ, apice setula duplii instructæ.

Oculus inter antennas punctum distinctum in quibusdam exacte quadratum videtur. Prope marginem testæ anticum puncta

ta duo minima remota nigerrima, an veri oculi, an saltem ocelli?
In aliis oculus, in aliis ocelli prorsus inconficiuntur sunt.

Pedes simplices duobus articulis apice setis binis vel ternis finitis constant; infra anticos appendix ovata absque seta.

Testa latiuscula subopaca in quibusdam lutescens, postice subemarginata angulo utroque seta inaequali.

In tergo caudam versus pellueet corpusculum orbicularare centro papillula mobili instrutum loco & motu vulvam Aranearum referens; ipsa cauda loco incisuræ posticæ binis verrucis setiferis finitur.

Antennas alternatim vibrando motu sibi proprio per aquas fertur. Animaleculum a per illi. GEER pullus mediae etatis Cycl. quadricornis dictum, ac in fig. ejus 7 expressum maxime refert nostram Silenam.

Exuvias, quas, uti reliqui Monoculi, deponit, saepe in aquæ gutta reperi; rumpuntur in prona parte medio infra antennas.

In aqua, ubi Lemna, non renovata totam hiemem in Museo aderat.

In aquis minus vulgaris; clariss. HERMANN Argentorati in fossis foliis populi refertis quoque reperit.

5. AMYMONE MAENAS.

AMYMONE testa ovali, antennis horizontaliter extensis corpore basi truncato. Tab. II, f. 18, 19.

F. 18. naturali 19 a ventre aucta magnitudine.

a Antennæ b Oculus c Pedes anteriores

d Pedes posteriores e Papillula ventris f Cauda.

Testa ovalis dorso convexa fulva: corpus postice extra testam productum, truncatum angulis unisetis; hinc animaleculum quasi coarctatum apparet.

Antennæ horizontaliter vibrantes, infra marginem anticum testæ insertæ, articulo oblongo attenuato apice bibili constant.

Oculus punctum minimum in medio supra antennas.

Pedes quatuor simplices antennis breviores setulam passim ultra marginem teste porrigentes, pectori annexi sunt.

Macula sphærica versus postica in medio ventris, an valva?

Dorso natare pedibusque pectoris objectis incedere amat.

In aqua marina raro.

6. AMYMONE FAUNA.

AMYMONE testa oblonga, antennis sursum extensis.

Tab. II, f. 5-8. Zool. dan. prodr. 2381.

F. 5 naturali 6 a dorso antea magnitudine.

a Antennæ b Oculus c Pedes antici d postici e Cauda.

7 a latere 8 varietatem a ventre exhibet.

Antennæ mobiles, biarticulatæ, apice tripili.

Pedes quatuor æquales, simplices, apice fetis quatuor longis.

Testa ovato-olonga patinæformis, pellucida, postice cauda subquadrata apice aliquantum emarginata, angulis prostans-tibus, fetis brevissimis quatuor cuique. Subtus uti in congeneribus planiuscula, supra vero convexior & quasi gibbosa est. Fissura caudæ majore & minore variat.

In aquis cum Lemna rario.

7. AMYMONE BACCHA.

AMYMONE testa orbiculari, antennis horizontaliter extensis, cauda utrinque denticulata. Tab. II, f. 9-11.

F. 9

F. 9 naturali 10 a tergo aucta magnitudine.

a Antennæ b Oculus c Pedes anteriores

d Appendicula anteriorum e setæ posteriorum f Cauda.

II Exuvias a ventre exhibet.

Antennæ articulatae, horizontaliter porrectæ apice & intersectione setosæ.

Pedes anteriores extra testam prominentes, quatuor setis, quarum superior minima, terminantur, subtusque appendicula ungue finita instruuntur. Posteriores tribus setis caudæ parallelis, quarum intermedia longissima est, dignoscuntur; in exuviis setas has basi ovata ortum ducere conspicitur.

Testa suborbicularis antice punctum oculare profert, postice vero ultra medium corporis convexior & quasi absissa, angulum seu dentem utrinque format. Reliquum corporis seu *cauda* ultra testam porrecta segmentis tribus constare videtur; horum anteriora dente setifero utrinque armantur, posterius fissum cruribus fissura setulis, & seta stricta longiore terminatis.

In aqua fluviali rarer.

8. AMYMONE THYAS.

AMYMONE testa dilatata, antennis incumbentibus.
Tab. II, f. 16, 17.

T. 16 naturali 17 aucta magnitudine.

a Antennæ b Oculus c Pedes antici d postici.

Silenam refert, at longitudine latior & marina est.

Antennæ horizontales seu margini incumbentes antico, apice seta stricta duplice instructæ.

Oculus distinctus intra marginem anteriorem.

Pedes quatuor, antici dichotomi, postici simplices.

Cor-

Corpus seu *testa* lunaris, antice quasi truncata, postice obtusa prorsus, vel parumper coarctata.

In aqua marina foetente, ultra quatuor menses in vasculo servata, primum se conspicendam obtulit.

III. CYPRIS.

Antennæ capillaceæ, superæ II.

Pedes IV.

Oculus I.

Caput conditum.

Testa bivalvis.

Genus hoc, quod in succincta de Monoculis relatione 1769 Cytherem dixi, in prodromo Zoolog. danicæ, euphoniac gratia, in Cyprim mutavi, conchylis bivalvibus sinitimum est; quilibet enim observator testas vacuas concharum juniorum esse, animalculo quoque foetas videns, hospitem alienum & parasiticum concham, uti Bernhardus Eremita cochleam inhabitare, prima facie crederet; penitus vero inspicientem, ac animadvententem, hospitem singularem verum & genuinum harum testarum indigenam esse, & quidem insectum, non vermem, & pedibus tantum quatuor (phænomenon in vastissimo insectorum imperio rarissimum) instructum esse, grata infinitorum Creatoris operum miratio occupet.

Nostra

Nostra ætate fluviatile hoc animal innovuit:
JOBLOT & BAKER Cyprim puberam, LEDERMÜLLER
dete&tam & clariss. GEOFROI lœvem invenere, ego
amis 1764 & 1767 easdem ac plures jam describen-
das reperi.

Antennis, quarum pilos tenerrimos expandere
& in unum jungere valet, velociter natat genus cy-
prinum; ex aqua exsilire nunquam vidi. Ope pedum
incedit, minima perquirens; in quiete antennas &
pedes intra valvulas testæ retractos condit, nec testam
in secco missam unquam aperit. Corpus ipsum & in
motu & in quiete, in aperta uti in clausa testa, sem-
per introrsum latet. Pedes connivent uti in quadru-
pedibus, antici nempe recurvati, postici inflexi, utri-
que versus pectus seu medium corporis; antici palpo-
rum simul vices omnia tentando & ad os ferendo
agunt. Oculus a tergo corporis in angulo, quem val-
vulæ antice juxta cardinem formant, seu infra mu-
cham positus est, hinc, quæ proxime ante pedes sunt,
minus videre potest. Ovaria bina serie longitudinali
in ipso dorso conspicuntur.

9. CYPRIS DETECTA.

CYPRIS testa reniformi pellucida. Tab. III, f. 1-3.
Zool. dan. prodr. 2386.

LEDERMÜLL. *microst.* p. 140, t. 73.
Transactions philosoph. vol. 61, 1772.

Gall. LA BLANCHE - LISSE.

Germ. NIERENFÖRMIGE PUCEPONS.

- F. 1 *Cypræ detectas naturali 2 testam vacuam*
 3 *eandem animali pellucente factam autæ magnitudine sifunt.*
 a *Antennæ* b *Oculus* c *Pedes anteriores*
 d *Pedes posteriores* e *Cauda.*

Testa oblonga, planiuscula, ad aperturam parum sinuata, figuram renis quodammodo referens, glaberrima omni pube & pilo destituta, alba, immaculata, pellucida.

Antennæ binæ passim quiescentes, rectæ extensæ, se se vero moventes postice ad cardinem reflextuntur, rarissime anterius, & quidem in quiete animalis deorsum flectuntur; basi cylindrica articulata, apice setifera constant. *Setæ* in quavis quatuor vel quinque; quatuor apice, quinta lateri affixa est. *Setas* has pro lubitu disjungere & rigide extendere vel in unum colligere valet.

Oculus punctum minimum nigrum in nucha corporis angulo antico cardinis oppositum.

— *Pedes* quatuor articulati: anteriores apice setosi, posteriores longiores introrsum seu versus palpos curvati, articulati, palpis longiores in umerum longum terminantur, ipsis vero articulis setas binas brevissimas proferunt.

Testa hæc congenerum pellucidior aliquam animalculi structuram, in exteris opacis tenebris sempiternis velatam perspicere permisit.

Caput acuminatum basi latiori, postice intra nucham in ipso corporis dorso punctum nigrum seu oculum præfert; antennæ apice capitis insidere appetet, at apicem hunc, vel si rostrum mavis, versus peñus inflecti semel atque iterum vidi, quem motum non exakte sequebantur antennæ, hinc eas lateri affixas autumo.

A rostro

A rostro corpus sinuatur in angulum prostantem sive pe^{ct}us; hoc prominet versus aperturam testæ, cique superne adhaerent organa porrecta bina, veri pedes anteriores, licet munere palporum aut manuum quodammodo fungi videantur, qvod jam pri-
mum ex inspectione corporis hujus speciei, in reliquis abscon-
ditu patet. Pedes posteriores abdomini annexi versus anteriores
curvantur. Infra pedes anticos maxilla oris macula nigra no-
tata, ac palpi filiformes in motu continuo.

Abdomen latitudine pe^{ct}oris subquadratum ita pe^{ct}ori jun-
gitur, ut pro lubitu versus id paululum inflecti & averti possit.
Huic *Cauda* affixa est: hæ communiter inflexa, interdum ta-
men reflextitur ac extenditur, & tum compositam esse ex binis
tubulis parallelis apice setis duabus hamosis, medio unica, in-
strutis, conspicitur.

Medio Junii 1769 in aqua e paludosis alnetorum hausta
centenas vidi, pone oculum nigrum in tergo vesiculos duas ge-
rentes, quæ ovaria.

Oculus in figura *Ledermüller*, si nostram offert, nimis ver-
sus anteriora positus, colorque corporis diversus, descriptioque
nimis festinanter facta est.

In aquosis alnetorum agri *Friderichsdalen*s hanc speciem,
atque in conservis fossarum extra portam *Havniæ* occidentalem
reperi.

IO. CYPRI S ORNATA.

CYPRIS testa ovata, antice sinuata, strigis viridibus.
Tab. III, f. 4 - 6. Zool. dan. prodr. 2391.

long. $1\frac{1}{4}$ lin.

F. 4 naturali 5 a latere 6 a dorso aucta magnitudine.

a Antennæ b Oculus c Pedes anteriores

d posteriores e Cauda.

G 2

Proxi-

Proxime accedit Cypri *strigata*, satis tamen distincta, pulchritudineque nulli secunda.

Testa ovata, glabra, marginibus hispida, juxta cardinem rotundata, antice & postice obtusa, margine vero apertura versus antica sinuato, hinc gibbus in medio. *Valvulae* convexæ ex albo virentes pulchre coloratae, striga nempe saturate viridis marginem anticum & cardinis totum occupat, & alia disco valvula hamata ad postica extenditur; intra hanc & marginem cardinis macula magna aurantia; area postica virescit. Aucta valde magnitudine testa tessellata sive reticulata apparet, haud tamen pellucida.

Antennæ & Pedes uti in Cypre *strigata*.

Oculus punctum nigrum per ipsam rimam cardinis conspicuus, & utrinque in quavis valvula pellucens; huic connata pellucet aliud punctum fulgens, aureum, per intervalla disparens.

In gramineis, ubi aqua primo vere stagnat.

II. CYPRIS LÆVIS.

CYPRIS testa globoso-ovata, glabra. Tab. III, fig.

7-9. Zool. dan. prodr. 2383.

- *Monoculus antennis capillaceis multiplicibus, testa bivalvi glabra*. GEOFR. inf. 2, p. 658, 5.

Videnšk. Selskabs nye Skrift. I, f. 412, f. 1, 2, 3.

F. 7. naturali 8 a dorso 9 a latere aucta magnitudine.

a *Antennæ* b *Oculus* c *Ovaria*

d *Pedes anteriores* e *posteriories* f *Cauda*.

Puncti magnitudine examina ad margines aquarum consti-
tuunt.

Testa rotundato-ovata, obtusa, opaca, glabra, totum animal ita includit, ut solus oculus, antennæ, ac extremitas unius aut alterius pedis interdum conficiantur.

An-

Antennæ semper erectæ constant basi articulata, apiceque setifero. *Setæ* numero circiter octo. His vibrat ac natat.

Oculus unicus, punctum nigrum antice in dorso prope cardinem testæ.

Testa viresecns vel subgrisea, si lenticulæ admovetur, in dorso punctum nigrum, quod oculus, ac maculae duæ obscuræ orbiculares, quæ ovaria, conspiciuntur.

Pedes articulati apie setis brevissimis instructi; antici posticis longiores & crassiores.

Cauda est spiculum ungve terminatum, quod animal plurimum condit.

In aquis palustribus & fossarum frequens.

12. CYPRIS FASCIATA.

CYPRIS testa elongata, fascia viridi. Tab. IV, f. 1-3.
Zool. dan. prodr. 2389.

long. $\frac{2}{3}$ lin.

F. 1 naturali 2 a dorso 3 a latere aucta magnitudine.

a Antennæ b Oculus c Pedes antici d postici.

Figuram grani hordeacei habet.

Testa oblonga alba, in apertura utramque extremitatem versus parum sinuata, subpellucida, nitida, nullo modo ciliata. Valvulae in medio fascia transversalis viridis pone oculum, adjacente fascia obliqua, fulva, interrupta. Utraque extremitas obtusiuscula, obtusior tamen, quam antennæ occupant.

Oculus superne ad cardinem mobilis.

Antennæ binæ erectæ setis plurimis subæqualibus; basis hærum articulata extra testam nunquam prominet.

G 3

Pedes

Pedes quatuor antici, apice penicilliformes; postici extra infimam testæ sinuositatem porrecti, pellucidi; basi nempe cylindrica, longo ungve sursum curvato terminantur. Antennas pa-
rum motitas, spiculumque caudæ rarissime porrigit.

Pullos hujus offendi sextuplo minores, parenti perfecte similes, at incessu alacriores. Huic incessu lentior, ac vita de-
bilior; ex aqua enim extraicta licet aquæ rursus eodem momen-
to reddatur, longi temporis intervallo indiget, antequam se-
moveat; cum reliquæ mox alacres & festivæ reddantur, quid
qvod *Cypr. pubera*, *deterra* & *Monocha* horæ spatio in secco re-
lictæ, humido vero redditæ, vita rursus gaudent.

Puncta fulva fasciam interruptam constituentia, an ova?

In aquasis alnetorum, rara.

13. CYPRIS STRIGATA.

CYPRIS testa reniformi fusca, fasciis tribus albis.
Tab. IV, f. 4-6. Zool. dan. prodr. 2387.

long. $\frac{1}{2}$ lin.

F. 4. naturali 5 a latere 6 a dorso aucta magnitudine.

a Antennæ b Oculus c Pedes antici d postici e Cauda.

Testa subovata glabra, margine ciliata, ad aperturam sub-
linearis. Valvulae convexiusculæ, fuscæ, fasciis tribus albis,
postica nempe lunata, media obliqua, antica arcuata, vel, si
inavis, valvulae albæ margine dorsali, cingulo fusco cinctæ, di-
fuso maculis duabus obliquis fuscis.

Antennæ binæ articulis pluribus cylindricis; setæ cuiusvis
antennæ undecim, subæquales, licet diversæ basi orientur; apice
articulorum prostant aliæ setæ sextuplo breviores.

Pedum anteriorum quilibet articulis duobus, bascos latiori,
setis varis, ac apice duobus ungviculis pilisque nonnullis longis
termi-

terminantur; posteriorum trium articulorum, apice ungve longo curvato; basi cuiusvis artieuli seta unica parva; basi ungvis vero duæ minores adfunt.

Oculus antice punctum nigrum in angulo cardinis satis conspicuum.

Cauda uti in Cypre detecta.

Os animalis maeula parva nigra inter pedes anticos valvulis hiantibus plus solito conspicuum est.

Aliam semel reperi testa elliptica ciliata viridi, maculis inæqualibus fulvis, an hujus varietas sit, determinare nequeo, cum mihi evaserit, antequam examini sufficienti subjici potuerit; iconem hujus in figura 3 & 4 tab. VI addidi.

In vadiis limosis passim.

14. CYPRIS VIDUA.

CYPRIS testa globosa, fasciis tribus nigris. Tab. IV, f. 7-9. *Zool. dan. prodr.* 2384.

F. 7 naturali 8 a dorso 9 latere aucta magnitudine.

a Antennæ b *Oculus* c *Pedes* anteriores d posteriores.

Paulo major Cypre lavi.

Testa subglobosa, ad cardinem latiuscula, glabra, aucta vero valde magnitudine, tomentosa; postice parum latior, quam antice. Valvulæ æquales gibbæ, albidae fasciis transversis tribus subnigris; harum binæ testam in tres areas æquales dividunt, tertia vero marginem anticum occupat.

Antennæ duæ eretæ constant basi articulata apice setifera; articulii tres vel quatuor, apertis valvulis, visibiles; setæ circiter octo.

Pedes quatuor: anteriores uti in congeneribus, posteriores minimi, rarissime conspicui.

Oculus

Oculus unicus, punctum minimum nigrum superne in ipso cardinis angulo ægre conspicuum.

Species hæc latior in cardine, quam in apertura est; pro-
na semper incedit ac natat, nunquam lateri incumberet vidi;
hinc pedes ægre visibiles sunt.

Pullos oculo nudo invisibilis, pellucidos, fasciis griseis,
vicies reperi.

In limo aquarum agri Friderichsdalensis ac Pyrmontensis
inter conservas reperi; in fossis Argentoratensis quoque clariss.
Herrmann.

15. CYPRIS PUBERA.

CYPRIS testa ovali tomentosa. Tab. V, f. 1-5. *Zool. dan. prodr.* 2382.

Poisson nommé Destouches. JOBLOT. *microst.* t. 13, f. o.

BAKER *microst.* t. 15, f. 8.

Monoculus antennis capillaceis multiplicibus, testa bivalvi oblonga. GEOFROI *inf.* 2, p. 657, 4.

Monoculus conchaceus antennis capillaceis multiplicibus, testa bivalvi. LINN. *Fn. sv.* 2050. *Syst.* p. 1059, 7.

Fn. FRIDERICHS DAL. 851.

Monoculus testa ovata bivalvi brachiis apice capillaceis multiplicibus intra testam. GEER *inf.* 7, p. 476, t. 29, f. 5-10.

Gall. GRAIN DE MILLET, LA MAUSSADE.

F. 1 naturali 2 a ventre 3 a latere aucta magnitudine
4 ♂ 5 varierat C. puberæ sordibus obtecta? naturali ♂ aucta
magnitudine.

a Antennæ b Oculus c Pedes anteriores
d posteriores e Cauda.

Testa

Testa subovata, antice latiuscula, medio parum retusa, postice, ubi cardo est angustior, valvulis convexis aequalibus; tota viridis; variat tamen colore plus vel minus saturatiore; in quibusdam enim obscura & fere nigra ex sordibus, quibus interdum obducta est, in aliis graminea, nitida polituram *l'email* exacte referens. In his margo totus, ac duæ strigæ obliquæ utrinque in postica testæ parte saturate virides. Medio valvularum inter strigas obliquas in quibusdam congeries punctorum alborum, an *ovula*? Antice prope cardinem utrinque macula lucida, minima, constans puncto pro diverso situ aureo vel albo, superne arcu nigro cincto; haec *oculus* transparens. Anterior testæ superna pars utrinque pallida. Testa armato oculo tota tomento obducta, vel hispida est.

Antennæ binæ eretæ, capillaceæ, albæ, vel parum lutescentes, basi articulatæ, apice setiferæ. Setas decem longas in quavis numeravi. Articuli minimi quatuor pellucidi.

Oculus punctum nigrum, antice in angustissima valvularum apertura.

Pedus prominulum apice ore instructum; postice inter os & antennas oriuntur pedes antici.

Pedes quatuor lutescentes, *antici* deorsum curvati, fetis adpressis crassiores, tribus articulis, quantum videre licet, constant; *postici* sursum curvati, tenuiores, unico articulo cylindrico, ut videtur, apice ungve longo terminato; ad hujus basin aculei duo minimi.

Abdomen constare videtur lobis duobus fulvis medio circulo nigro notatis; inter has

Cauda plerumque inflexa, spiculisque duobus terminata, rarissime extenditur.

Dum dorso tranquille incubit, testa hiante, in antica pectoris parte inter pedes anticos & posticos conspicitur macula nigra, quæ os animaleculi; hoc membrana pellucida medio secundente obductum habet superne lineolam transversam nigram ac

constat maxillis duabus puncto apice notatis aterrimo; inter has propendent palpi minimi albi tipularum palpos referentes; circum os ipsum palpi plurimi pediformes minimi, simplices, sese perpetuo moventes.

Ventre semper innatet, pedibus anticis omnia tentat. Sæpe sese totam intra testam condit, valvulis parum hiantibus; sæpe ungues posticorum soli prostant.

Cum testa non sit pellucida, adeoque solæ animalculi nantantis antennæ visibiles, quarum tantum auctores mentionem fecere; reliqua membra faustioribus momentis, quibus dorso incombunt, testa hiante enodanda sunt.

Fig. 5 & 6, t. 15, *Bakeri* microsc. ab hac contra sententiam auctorum longe diversæ sunt.

Monoculorum conchaceorum hie primus auctoribus innovuit, quæque de eo narrant omnia, congenibus, sola testæ figura & colore exceptis, communia sunt.

Majo & Junio frequentem in aquis purioribus offendi; Julio, Augusto & Septembri in vitro aqua repleto fine liquidi renovatione vivum servavi. Octobri in fossis maritimis non salmis, quas tamen mare interdum perluit; sese obtulit.

Una cum *C. pubera* degentem in maritimis vidi aliam, quam, licet *C. candida* & *frigata* plurimum conveniat, vix tamen varietatem nec differentem sexum dices, diversis enim locis vivunt, nec ætate variant, majores enim & minores simul reperi. Dif- fert a *frigata*, quod testa sit glaberrima nullis pilis aut setis ob- sita (marginem si exceperis anticum & posticum, in quo, valde aucta magnitudine, pili minimi prospiciuntur) immaculata, ac cardinem elatiorem habeat: a *candida*, quod productior & gla- bra sit, aperturaque vix cardine latior, ac oculo gaudeat con- spicuo. Testa nitida, opaca & lutea est; ab oculo postica ver- fus dicitur litura obliqua, obsoleta, in quibusdam æque con- spicua. Cætera uti in congenibus.

16. CYPRI'S PILOSA.

CYPRIS testa ovata, fusca, antice & postice ciliata.
Tab. VI, fig. 5, 6. Zool. dan. prodr. 2388.

Videnšk. Seljk. Skrift. I, f. 410, f. 4, 5.

F. 5 naturali 6 aucta magnitudine.

a Antennæ b Oculus c Pedes antici
d postici e cilia testæ.

Testa ovata, glabra, opaca, ciliis ab utraque extremitate prostantibus rigidis. Cardo brevior, quam in *C. lavi*, hinc

Oculus punctum nigrum, ab apice remotius.

Antennæ binæ, capillaceæ, ratione corporis longiores, quam in congeneribus.

Pedes quatuor uti in congeneribus.

Candam haud vidi, cum animalculum eam me coram nunquam exseruerit, adesse tamen dubitari nequit.

Mense Septembri utriculos *Utriculariæ* majoris & minoris examinanti scese in utriculis minoris speciei grana fusca obtulere. Autumabam equidem monoculos esse, at nihil certi statuere licere, antequam media, quibus gaudebam, in concilium adhibita essent; semovi igitur utriculos, laceravi eosdem, microscopio subjeci integros & laceratos, nullus omnino in granis motus; extraxi grana ex utriculis, hæc quoque microscopio subjeci, & post quædam minuta temporis motum granorum minimum, dein velocissimum antennis pedibusque manifestis, quales in Cypri, vidi. Cohabitant hi monocularum minimi plerumque duo, tres vel quatuor in uno utriculo, raro unicus solitarius; at easu eos hoc domicilium occupasse non est, quod dubites; occurunt enim fere in omni aqua examina formantes in ripa, quid, quod, liberi quoque in eadem aqua, in qua *Utriculariæ* crescunt, aper turam vero, per quam in utriculum penetrant, videre nondum contigit. Cypri *lavi* in omnibus similes sunt, testa excepta, quæ

magis ovata videtur, & ciliis utraque extremitate obsita; haec, aucta valde magnitudine, tantum conspicuæ, hinc cum viva exemplaria Cypris *lavis* non ad manum essent, de specie vel varietate pronunciare minime audeo. Hic certe ille Monoculus est quem intra utriculos Utr. *vulgaris*, latitatem Car. Linne filius 1766, jun. II observavit, quemque parens micrographis examinandum commendavit*). In utriculis Utr. *vulgaris* frustra quidem quæsivi, in minoris vero mense Septembri & in aquis paludum & fossarum Aprili & Majo saepius reperi. Cum posthac invenirem exemplar Cypris *lavis* ciliis extremitatum, valde etiam aucta magnitudine, destitutum, Cyprim utriculariaæ seu pilosam diversam a *lavi* speciem esse sentio.

17. CYPRIS MONACHA.

CYPRIS testa antice truncata, strigis nigris. Tab. V, f. 6-8. Zool. dan. prodr. 2390.

$\frac{1}{2}$ linea magnitudine.

F. 6 naturali 7 a dorso 8 a laterè aucta magnitudine.

a Antennæ b Ocularis.

Nudis oculis flavo & nigro colore spectabilis.

Testa glabra, postice rotundata, antice subtruncata, flava, opaca, margine strigaque longitudinali versus aperturam nigra; hoc si a latere inspeciatur; si ab apertura testa ovata, obtusa, medio excavata, marginibus prominentibus nigris. No. 3 microscopii subjecta punctis undique impressis seu excavatis conspicitur.

Antennæ binæ erectæ basi articulata (articulis minimis quatuor) apiceque fetis longis æqualibus 5 vel 6 constant. Extenduntur

* Syst. nat. 1767, p. 1059.

duntur porro due setæ simplicissimæ longitudine baseos antennarum, altera extra antennam posteriorem, altera inter utrasque.

Pedes anteriores rarissime visibles; posteriores omnino inconspicui, eos enim porrigerere animalculum nunquam vidi.

Oculus, punctum nigrum prope cardinem testæ; hæsito, numine oculos duos habeat laterales; punctum enim utrinque a cardine remotum videbatur, nec in ipsa cardinis apertura punctum nigrum, ut solet, detegere poteram.

Spiculum caudæ colore flavicante rarissime porrigitur; an alter pedum posticorum incertus sum.

DORSO plerumque innatæ, apertura testæ sursum versa; raro ventre, sive cardine sursum verso, & tunc figuram lepidam offert, puncto utrinque nigro, lineaque curva nigra ab eodem excurrente. Supra & infra inter valvulas prostant cilia rara, aucta valde magnitudine visibilia; hæc non e margine testæ, at ex interna parte prominere videntur; cæterum testa glaberrima, nitida.

Quædam tam nitidæ, ut auro quasi fulgeant, strigis atris obductæ.

Pullos multoties minores iisdem coloribus sæpe offendit.

In palustribus graminosis passim.

18. CYPRIS CRASSA.

CYPRIS testa subclavata, antice latiori, fascia obliqua fulva. Tab. VI, f. 1, 2.

F. 1 naturali 2 aucta magnitudine.

a Antennæ b Oculus c Pedes antici d postici.

C. fasciatæ affinis est, differt tamen parte testæ antica posteriori latiore, apertura versus utramque extremitatem magis sinuata, ac defectu fasciæ viridis.

Testa elongata, utrinque obtusa & ciliata, antice quam postice duplo latior; margo aperturæ utrinque sinuatus est, hinc medio prominulus; fascia obliqua ex maculis fulvis interrupta, a regione oculi versus postica descendens. Cætera uti in congeneribus.

In aquolis rara.

19. CYPRIS CANDIDA.

CYPRIS testa subovata, candidissima. Tab. VI, fig. 7-9. Zool. dan. prodrom. 2385.

F. 7. naturali 8 a latere 9 a ventre aucta magnitudine.

a Antennæ b Pedes antici c postici d Cauda.

Minor Cypr. detecta at valvulae magis convexæ, nec ante finiuate.

Testa ovata, ventricosa, candidissima, glaberrima, aucta magnitudine undique pilis minimis rigidis obsita, antice & postice obtusa. *Valvulae* convexæ, subopacæ. *Apertura* larga, medio valvularum in plerisque transparet lineola alba transversa.

Antennæ binæ erectæ constant basi cylindrica articulis quatuor pellucidis composita apice setifera; setæ vibrantes quinque, tres æquales, duæ breviores.

Pedes anteriores articulati, setis tribus vel quatuor terminati; posteriores duorum articulorum anticis longiores, apice gerunt ungues curvatum longum.

Oculus nulla ratione visibilis.

Cauda uti in reliquis constat spiculo extensili.

Præter caudam postice in hac sola specie observantur setæ duæ divaricatum extensæ, dum natat vel ineedit animaleculum; in harum medio interdum porrigitur spiculum caudæ; haec setæ an unges longi pedum diu haud extricare potui; re vera tamen

men sunt; dorso enim posthac inveni animalculum valvulis aper-
tis, ac continuo pedes deflecti ac reflecti vidi.

Hujus individuum, dum sub microscopio examinabatur,
fese spoliavit tota sua cuta ac testa; superstes testa pellucidissi-
ma crystallina; hinc & illinc adhuc observabantur pili minimi;
adhærebant quoque exuviae corporis, antennarum ac pedum im-
primis conspicuae. Aliud ova sensu instantis mortis ejaculabat.

Testae adhærent *vorticellæ* minimæ, pube enim testæ mi-
nores sunt, haecque sub No. 4 primum in conspectum prodit.
Capitulum obovatum est; pedicellus quadruplo minor, retrahitur
tamen uti in congeneribus.

In palustribus haud frequens.

IV. CY THERE.

Antennæ pilosæ superæ II.

Pedes VIII.

Oculus I.

Caput conditum.

Testa bivalvis.

*Quod de facie testæ Cypris conchis simillima
dixi, de Cythereide æque valet. Nomen Cythereidis
olim derelictum Entomostracis marinis, Cyprin aquæ
dulcis primo intuitu vitaque & moribus maxime re-
ferentibus, postliminio restitui. Oculo nudo animal-
culum hoc difficulter percipitur, leviter vero armato
testa, majorique augmentatione partes animalculi*

cognito-

*cognoscuntur. Obiter inspicienti Cypris creditur, lente vero festinanti diversus pedum numerus dubitatio-
nis ansam præbet, penitioremque indaginem com-
monet.*

*Antennæ simplices absque omni capillo setula
tantum seu pilo exiguo basi articulorum instructæ,
strictioresque quam in Cypre. Oculus punctum ni-
grum in angulo valvularum antico in plurimis obscu-
rum. Pedes, quos raro simul exserit, octoni inæqua-
les, antici deorsum curvati & a reliquis distantes,
medii incurvati breviores (horum anticum par bre-
vius) postici longiores, ac ungue longo armati, loco
caudæ deficientis inservire videntur; omnes absque
setis aut pilis natatoriis, articuli tamen in quibus-
dam spinula laterali armantur. Nulla hujus insecti,
quantum mihi constat, ullibi hucusque facta est com-
memoratio. Species variae in Fucis & Confervis ma-
rinis degunt, in Flustris, præsertim in lineata, delitare
amant; vivide incedunt, escam queritantes; nantes
nunquam vidi, tactæ vel aqua extractæ, pedes & an-
tennas mox intra valulas condunt.*

20. CY THERE VIRIDIS.

CY THERE testa reniformi tomentosa. Tab. VII, f.
1, 2.

F. 1

F. 1 naturali 2 aucta magnitudine.

a Antennæ b Oculus c Palpi seu Pedes antici
d secundum pedum par e tertium f quartum.

Testa reniformis viridis tomento superinducta (hoc postice setularum instar clarius conspicitur) antice latiuscula, valvula altera aliquantum prominula.

Antennæ articulatae apice tripili: setula segmentis articulorum ægre conspicua.

Pedes antici falcati subcompressi introrsum ferrulati, apice truncati, angulo exteriore ungivculo instructi, vix articulati: intermedii graciliores articulati & ungivculati, postici longiores ungve majore.

In Fucis variis & in Conferva polymorpha.

21. CYTHERE LUTEA.

CYTHERE testa reniformi glabra. Tab. VII, f. 3, 4.

F. 3 naturali 4 aucta magnitudine.

a Antennæ b Oculus c Pedum primum par
d secundum e tertium f quartum * setæ ungviformes.

Præcedentem valde refert, nec nisi colore luteo, defectu tomenti in testa, quæ levis est, ac antennis validioribus quinque articulorum, apice setam minimam gerentium differre videtur. *Pedes* antici minus compressi, vix ferrulati, a basi vero ejusvis anteriore porrigitur seta arcuata validiuscula, quam in antecedente haud observavi; forte intra valvulas condita.

In fucis compluribus vulgaris.

22. CYTHERE FLAVIDA.

CYTHERE testa oblonga glabra. Tab. VII, f. 5, 6.

F. 5 naturali 6 aucta magnitudine.

a Antennæ b Oculus c Pedes antici
d ♂ e intermedii breviores f postici.

Testa oblonga lutea, lævis, utraque extremitate obtusa, antica angustior.

Antennæ articulatae, graciles, vix setiferæ.

Pedes antici teretes, articulati, cæteri uti in congeneribus, basi in testa diaphana pellucentes.

In Flustra lineata frequens.

23. CYTHERE GIBBA.

CYTHERE testa ovata hispida, utrinque pustulata.

Tab. VII, f. 7 - 9.

F. 7 naturali 8 a ventre 9 a tergo aucta magnitudine.

a Antennæ b Pedes antici c postici
d pustula testæ e setula.

Testa pallida ovata setulis obsita, medio utrinque in pustulam inflata, seu valvula quævis medio gibba; dehinc antice leniter inclinata, postice coarctata.

Antennæ & Pedes articulati æquales; articulus quilibet setula instruetus. *Oculus* oblitteratus, seu minus conspicuus.

In ulva *Linza* passim.

24. CYTHERE GIBBERA.

CYTHERE testa ovata glabra, utrinque bipustulata.
Tab. VII, f. 10 - 12.

F. 10.

F. 10 naturali 11 a tergo 12 a latere aucta magnitudine.

a Antennæ b Pedes antici c postici
d Oculus e pustulæ testæ anticae f posticæ.

Testa virescens, ovata, mutica, utrinque in pustulas duas minores inflata, seu medio transversim coarctata, versus utramque extremitatem in gibbum globosum elevata; gibbi obscure virides, extremitasque antica latiuscula obtusa, postica in papillam producta.

Antennæ articulatae setosæ; *Oculus* splendide niger in angulo antico valvularum. *Pedes* uti in congeneribus: posteriorum tertium par in delineatione intra testam occultatum.

In Confervis maritimis.

V. LYNCEUS.

Antennæ II vel IV capillaceæ, inferæ.

Pedes VIII ♂ plures.

Oculi II.

Caput exsertum.

Testa bivalvis.

Animalculis hujus generis, quorum notionis vestigium nullum *) apud antecessores, qui historiæ naturali operam navarunt, exstat, nomen Lyncei in Zoolog. dan. prodromo ex punctis binis ocellaribus, quæ organa visus absque dubio sunt, indixi. Quoad

I 2 testam

*) Nuperrime in manus venit enim. insectorum Austriae, Augustæ Vind. 1781, cuius pag. 536. clariss. SCHRANCK Monoculi oculis duobus in rostro, hujus certe generis, mentionem facit.

testam intermedium est inter Cyprim & Daphniam, testa enim in Cypre erosris ac conchis adeo similis, ut arte peritis quoque imposuerit, in Lynceo superne in rostrum, & hoc in Daphnia in caput producitur. Caput dehinc in Lynceo rostri figuram habet. Antennæ quatuor, loco insolito infra caput, seu in angulo inter rostrum & ipsum corpus sitæ, natationi uti in plerisque Entomostracis inserviunt, in L. sphærico tamen & in quadrangulo omni industria duas tantum extricare potui; Pedes capillacei a pectorore deorsum magnitudine decrescentes numero & figura in quibusdam inextricabiles sunt; non omnes simul aquam protudunt, sed motus incipit a pari majore seu pectori proximo, & sic ad infimum & minimum maxima quidem celeritate producitur.

Coëundi modus adhuc latet, cahæsionem quidem duorum, trium & quatuor ope ungvis in concham alterius intrusi ac alteri valvulae affixi, aggressoremque tali situ cum captivo circumnare vidi; veram tamen copulam dicere minus audeo. Ova in majoribus minorâ & plura, in minoribus majora & pauciora hinc in his forte ovaria esse postera dies docebit; plerisque in tergo, uti quoque in Cypre & Daphnia, ad matritatem usque adjacent, in brachynro vero caudæ utrinque racematim adhærent & sic Natura a Lyn-
CEO

ceo ad Cyclopem, ab *Entomostracis* testaceis ad crustaceos transit.

25. LYNCEUS BRACHYURUS.

LYNCEUS cauda deflexa, testa globosa. Tab. VIII,
f. 1-12. Zool. dan. prodr. 2398.

- F. 1 naturali 2, 3 aucta, reliqua valde aucta magnitudine
4 valvulis instructum.
 a Antennæ porrectæ b deflexæ c Oculus anticus d posticus
 e Organum ciliatum f Pedes porrecti g setæ caudales.
 5 altera valvula orbatum.
 a Antennæ porrectæ b deflexæ c Oculus anticus d posticus
 e Pedes f Intestinum g Truncus h Cauda i Branchiæ.
 6 Valvulis apertis innatamem.
 a Caput rostratum b Antennæ c Valvula d Pedes.
 7 Partem capitum anticam.
 a Rostrum b Oculi c Palpi.
 8 Organa inter palpos & pedes sita.
 a unguiculatum b ciliatum.
 9 segmentum corporis anticum.
 a Rostrum b Oculi c Antennæ d pars testæ.
 10 Pedes cum annexa Branchia 11 Pedes 12 Branchiæ.

Inter majores & pulchriores hic locum tenet.

Testa sphærica, pellucida, subcornea, pro colore inhabitantis rufa vel viridis. Valvulae æquales extus convexæ, intus concavæ, margine adeo arcte adpressæ, ut absque læsione nulla opera aperiri possint.

Rostrum seu *Caput* acutum in quiete & in incessu in peripheriam testæ deflexum, in natatione vero exsertum.

Oculi duo fere æquales; posticus ater, anticus albus, margine nigro.

Palpi sub rostrum bini breves, cylindrici, apice pilosi.

Autennæ quatuor duodecim annulis compositæ, ex quolibet seta longa porrigitur, hisque setis expansis quasi remis animalculum circumnatat.

Corpus segmentis octo in caudam decrecentibus constratum videtur, lamellisque branchialibus a tergo instruitur. *Intestinum* nigredine sua splendidum est.

Pedes (decem vel duodecim paria) caudam versus volumine decrecentes; capillacei sunt, pilis innumeris & inæqualibus se-riati, basique branchiis palearibus pallide fuscis instructi. Fundo vasculi ope eorundem incedere valet supinusque sæpe valvulis apertis injacens, quinque anteriora paria tantum & quidem lente movet.

Inter palpos & pedes *organum* utrinque *duplex* approxi-
tum, alterum ungve valido, alterum ciliis terminatur, cœte-
rum æqualia videntur; horum ungrium ope se se invicem affi-
gunt ac catervatim parumper circumnatant *L. brachyuri*. Aliud
infra haec situm *organum* branchiforme systolem & diastolem,
etiam si a corpore avulsum esset, diu exercuit, an cordis musculus?

Cauda parva, tenuis, deflexa, aliquantum dilatata, mar-
ginis medio setis binis ornatur; nec erigitur nec unquam extra
testam protenditur.

Pedes & *branchiæ* a corpore divulsæ aliquamdiu motum
qvendam exserunt

Ova viridia sunt & minora, quam in congeneribus, at non dorso incumbunt, sed caudam versus in racemum conglomera-
ta ab utroque corporis latere pendent.

Testa infecto destituta, albida, juniorem *Tellinæ rivalis* *)
exæcte refert. *Vorticellæ* minores branchiis pilisque pedum
haud raro racematim adhærent.

Ani-

*) Zool. dan. prodr. 2965.

*Animalculum, cui G. Riville *) corruscationem maris imputat, Lyneeo affine est, branchyurumque maxime refert, granula vero recematis pendula haud receptacula liquoris phosphorescentis, sed, uti recte autumat clariss. Goetze, vera ova sunt. In Gentl. magazine Sept. 1768 t. f. idem phænomenon huic animalculo tribuitur.*

In palustribus primo vere fusco-rufi provecta ætate virides evadunt; in rivis & lacubus nunquam reperi.

26. LYNCEUS SPHÆRICUS.

LYNCEUS cauda inflexa testa globosa. Tab. IX, fig. 7-9. Zool. dan. prodr. 2392.

F. 7. naturali 8 aucta magnitudine a latere.

a Rostrum b Palpi c Antennæ d Oculus major & minor
f Pedes g Cauda h Ovula.

9 a ventre valvulis clausis.

a Rostrum b Oculi c Ovaria.

Testa globosa vel sphærica, rufa; nec striata nec ciliata, antice infra parum retusa.

Rostrum aduncum. *Oculi* duo, posticus major.

Palpi cylindrici sub rostro, breves.

Antennæ duæ apice capillaceæ multiarticulatæ, sub palpis deflexæ.

Pedes sex a quovis latere, ægre distinguendi; primores tamen valde crassi, apice pilosi.

Cauda inflexa subtus sinuata, apice unguiculata: unges ita juncti, ut unus videatur.

Ovaria

*) Memoir. de Mathem. & Phys. 3. Berl. Samml. 9, t. I, f. 1-4.

Ovaria majora duo viridia (quovis latere unum in dorso animalis) ut in congeneribus ovata; quodvis quartam animalculi partem occupat.

Nudis oculis Cyprim laxem valde refert.

Cum hoe degit alius minor albidus, cætera idem, an junior?

Minimus juxta margines aquarum examina atomorum viventium ad instar formans Junio & Septembri 1768, Aprili & Majo 1769, & postea inter Lemniam passim mihi obvius fuit.

27. LYNCEUS QUADRANGULARIS.

LYNCEUS cauda inflexa, testa subquadrangula.
Tab. IX, f. 1-3. Zool. dan. prodr. 2393.

F. 1 naturali 2 aucta magnitudine a latere.

a Rostrum b Oculus major c minor d Antennæ
e Pedes f Ovula g Cauda.

3 a tergo exhibet.

a Oculus major b Ovaria c Valvulae.

Puncti magnitudine.

Testa subovata, vel semicircularis, armatis oculis longitudinaliter striata, margine antico quasi ad lineam rectam truncato.

Rostrum acutum. Oculi duo serie transversa; minor ante majorem.

Palpi duo minimi e cavitate rostri prodeentes, trium articulorum, ultimo acuto.

Antennæ longæ duæ, quatuor articulorum minorum, apice setis inæqualibus, infra palpos, deflexæ.

Pedes sex vel octo (difficulter numerus determinatur) apice setigeri, hi rarius moventur, at infra hos pedes minores numerosi in continuo motu sunt.

Cauda

Cauda inflexa apice spinis, junctura setis, duabus minimis.

In sinu dorsi organum continuo nititans, pellucidum, an cor?

Oculorum duorum series transversa, striæ testæ, defectus que laninæ ferratae in pluribus observatae hunc a proxime sequente distingunt; horum quoque pullos minores inveni parentibus omnino similes, at testa antice nondum ciliata erat.

Alium reperi huic simillimum, testa vero absque omni stria, antice tamen ciliata; hic a tergo tribus ovis seu ovariis sphaericis viridibus onustus erat.

In aquis passim.

28. LYNCEUS LAMELLATUS.

LYNCEUS cauda inflexa, laminata; testa ventricosa.

Tab. IX, f. 4-6. Zool. dan. prodr. 2396.

long. 1 lin.

F. 4 a latere naturali 5 aucta magnitudine.

a Rostrum b Oculus major c minor d Palpi

e Antennæ f Intestinum g Ova h Lamina caudæ.

6 Antennæ.

a Articuli b setæ.

Testa ventricosa, convexa, vix striata, caudam versus compressa, marginibus aperturae ciliatis.

Rostrum aduncum, acutum, pro ratione testæ exiguum.

Oculi duo serie obliqua; major juxta marginem verticis, minor exiliissimus, juxta marginem rostri interiorem.

Palpi duo sub rostro cylindrico, puncto minimo nigro in extremitate, breviores articulo antennarum.

K

Anten-

Antennas, infra palpos deflexas, erectas nunquam vidi; quælibet tribus articulis cylindricis componitur, horum infimus duobus sequentibus longior est; tertius vero setis tribus longis geniculatis, duabusque minimis terminatur.

Pedes minimi, capillacei, ægre distinguendi.

Cauda inflexa, apice spinis duabus, junctura setis duabus minimis; subtus vero lamina lata, ferrulata, antice emarginata, quæ huic speciei propria est, instruitur.

Intestinum flexuosum; *ovula* viridia inter dorsum & intestinum dispalata.

In amne & lacubus tota æstate.

29. LYNCEUS TRIGONELLUS.

LYNCEUS cauda inflexa, ferrulata; testa antice gibba, mutica. Tab. X, fig. 5, 6. *Zool. dan. prodr.* 2395;

EICHHORN p. 37, t. 3, f. D.

Berl. mannigf. IV Jahrg. p. 555.

Naturf. 7 st. p. 103.

F. 5 naturali 6 æcta magnitudine.

a *Rostrum* b *Palpi* c *Antennæ* d *Oculus minor*
e *major* f *Intestinum* g *Ovula* h *organum* i *Pedes*
k *Cauda*.

Puncti magnitudine.

Testa superne ventricosa, antice oblique descendens, ciliata, basin versus angustior, truncata.

Rostrum subulatum tenuissimum, acutissimum.

Oculi duo; major versus marginem rostri exteriorem, minor in interiore.

Palpi

Palpi duo minimi ad dimidiam rostri longitudinem portant, uniarticulati; articulus cylindricus albus pellucidus.

Antennæ infra rostrum quatuor, apice trifidae, eriguntur altius, quam in congeneribus, ac deflectuntur pro libitu-animalculi. Basis constat articulis duobus vel tribus.

Infra palpos supra pedes conspicitur organum protensum crassum, curvum, pediforme, superne sex denticulis curvis, apice quatuor ungibus instructum; hoc uti pedes in continuo motu, dum in libertate est. Crederem facile duo talia organa adesse, unum ad quodvis latus, at omni opera unicum modo detegere licuit. Sub hoc

Pedes duo crassi villoso, dein aliis minor; denique duas papillæ, forte a quovis latere; haec omnia continuo moventur.

Cauda inflexa subtus versus apicem ferrulata, dentibus distinctis octo decrementibus, apice ungivulvis, ac in junctura setis duabus.

Intestinum serpentiforme, medio circumflexum.

Ovaria duo nigra inter dorsum & intestinum.

Icon celeber. EICHHORN aliquantum diversa est, antennarumque alterum par defit; Lynceum *sphæricum* dicerem, nisi testa ciliata esset.

In paludosis passim & in fossis aquosis sylvestribus, ubi putrescent folia fagina.

30. LYNCEUS TRUNCATUS.

LYNCEUS cauda inflexa ferrulata, testa basi denticulata. Tab. XI, fig. 4-8.

F. 4 naturali, reliquæ aucta magnitudine

5 a ventre, 6 a latere sinistro.

a Rostrum b Oculus minor c major d Antennæ

e Valvula testæ f Pedes superiores g Cauda

h denticuli testæ i seta caudalis.

K. 2

F. 7.

F. 7 *Per superior.*

a denticuli spuri b setæ inflexæ c rectæ.

8 *Cauda valde angusta.*

a Unguis b serratura c seta caudalis.

Testa oblique argute striata, antice ciliata, ciliis aliquantum sursum versis, basi vero seu infimo margine truncata, denticulisque æqualibus tredecim & ultra ornata, posticeque basin versus sinuata.

Rostrum & oculi (major posticus) ac inter rostrum & anten-nas *palpi* rostro breviores cylindrici hyalini, uti in congeneribus.

Antennæ quatuor, maiores apice setis tribus inæqualibus finiuntur; inferiores & minores, dum superiores sursum vibrantur, momento in conspectum subeunt.

Pedes superiores bini, reliquis multoties maiores & crassiores, deorsum versi, superne denticulis spuriis instruti, apice setis tribus inflexis longis, binisque brevibus striatis armantur; inferiores obscuræ structuræ sunt.

Cauda inflexa latiuscula, subtus ferrulata, apice ungve valido, geniculoque seta postice porrecta instruitur.

In aqua *Lemna* coaperta autumno 1782 plures femel, haud posthac reperi.

31. LYNCEUS LONGIROSTRIS.

LYNCEUS cauda inflexa; testa antice aculeata. Tab. X, fig. 7, 8. Zool. dan. prodr. 2394.

F. 7 *naturali* 8 *angusta magnitudine.*

a Rostrum b Oculus c Antennæ d Pedes e Cauda
f Intestinum g Ovula h Aculeus testæ.

Minimus, puncti magnitudine, at faciem festivam habet.

Testa

Testa subrotunda, ventricosa, pellucida, basi truncata; valvulae infra antice aculeo aliquantum obliquo instruuntur; in quibusdam vix nisi rudimentum aculei, vel aculeus detritus adest.

Rostrum subulatum, curvum, longum, ultra aperturam testae porrectum.

Oculus unicus in medio rostri.

Antennæ intra rostrum quatuor breves, compositæ corpore cylindrico, pellucido multiarticulato, apice seta unica, vel pluribus minimis pilis in setam confertis.

Loco palporum organa duo crassa, curvata pediformia.

Pedes utrinque quatuor.

Cauda inflexa, mutica, apice ungues duo.

Intestinum flexuosum, flavum.

In aqua rivulari, rarus.

32. LYNCEUS MACROURUS.

LYNCEUS cauda erecta, testa elongata. Tab. X, f.

1 - 4. Zool. dan. prodr. 2397.

F. 1 naturali 2 a dextra 3 a sinistro latere antea magnitudine.

a Rostrum b Oculus minor c major d Antennæ

e Pedes f ovula g Cauda h striæ testæ.

4 a tergo.

a Oculus minor b major c ovula.

Testa pellucida, albida, oblonga, infra angustior, truncata, versus partem anticam oblique striata; (striae hæ aqua secedente, evanescunt, recedente, vel iterum testam implente, rursus apparent, nisi animal mortuum sit) antice integra, non ciliata.

Antennæ quatuor capillaceæ, deflexæ, apice setis tribus.

Palpi duo minimi.

Rostrum subacutum.

Oculi duo in margine inferiore rostri, minor ante majorem.

Pedes quatuor utrinque, minores, structura singulari, at non fatis visibles.

Cauda lanceolata, subtus ferrulata, perpendiculariter intlexa, longa, apice ungviculis binis, extenditur recta, stricta.

In lacu *Huulföe*, Junio ad Septembrem usque reperi.

33. LYNCEUS SOCORS.

LYNCEUS cauda porrecta, testa ovata. Tab. IX, f.

I - 3.

F. 1 naturali 2 a dextra 3 a dorso aucta magnitudine.

a Rostrum b Oculus anticus c posticus d Antennæ

e Pedes palpiformis f capillares g Cauda h Intestinum.

Testa pellucida, ovata, absque striis, ciliis aut denticulis, apice uti in congeneribus in rostrum deflexum producta.

Antennæ duæ palpiformes, apice setis binis exiguis terminatae, vel, si mavis, organa hæc Palpi sunt, ac tum antennæ defunt.

Pedes superiores quatuor palpiformes, palpis tamen longiores & crassiores; inferiores capillares natatorii uti in congeneribus.

Oculi puncta duo nigra juxta segmentum circuli disposita.

Cauda curvata horizontaliter porrecta, apice bicuspi.

Num in aqua fluviali, an in litorali reperi, haud succurrit, ab illepida facie & difficiili motu pullum suspicarer, nullum tamen junioris & adultioris *Lyncei* differentiam hucusque observavi. Hujus mentionem in enum. Spec. p. 17 facere oblitus sum.

VI.

VI. DAPHNIA.

Antennæ ramosæ II.

Pedes VIII — XII.

Oculus I.

Caput manifestum.

Testa bivalvis.

E tota Entomostracorum gente ob ruborem,
quem aquis fossarum interdum conciliat, primus in-
notuit pulex arborescens nomine & attributo toti ge-
neri communi. Omnis dehinc aquæ rubor huic impu-
tabatur, licet aliis quoque insectis & causis debea-
tur, sic aquam innumerabili Cyclopum quadricorni-
um, qui saepe ruberrimi occurrunt, copia ruboris spe-
ciam habere vidi. Sub eodem nomine specifico diver-
sas arborecentis species descripsierunt Entomologi, fi-
guræ enim SVAMMERDAMI & BAKERI nostram longi-
spinam, JOBLOTI, LEDERMÜLLERI & Vener. SCHÆF-
FERI pennatam ac descriptio clariss. GEOFROI qua-
drangulam sistere videntur; LINNÆUS vero totum ge-
nus in unica specie quatuor verbis: antennis dicho-
tomis cauda inflexa concludit; quam enim pediculum
cauda reflexa vocat, nullam licet non operam impen-
derem, ob vagam denominationem me unquam repe-
risse, donec nuperrime volumen septimum GEERII,
cujus figura Polyphemum nostrum illo nomine indi-
gitari

gitari edoceor, in manus venerit, dubitavi; at, quantum hic a genere Daphniæ diversus sit, cuique patet. Generi nomen Daphnis ex antennis fruticosis imposui, &c, ut a Daphne frutice diversum esset, Daphniam dixi. SCHÆFFER Branchipodem nominat, at pedes branchiales pluribus generibus communnes sunt. BRADLEY prius Monoculum nuncupavit, &c, licet BAKER BRADLEYUM ideo reprehenderit, una que cum acutissimo SVAMMERDAMIO pulci arbore-scenti binos oculos sibi incumbentes statuerit, valde dubius hæreo, an revera ad sint duo oculi, oculum enim musculo infundibuliformi, in quo bina oculi hæmisphæria hinc & illinc versantur, insertum ori-ficiumque musculi oculum continentis spectatori sese ab utroque latere offerre, clare vidi. Puncta oculi nigri lucida in pluribus obvia ocellos putat immorta-lis GEER. Cur Vener. EICHHORN oculum & quidem repetitis vicibus absque ulla allata ratione ventricu-lum dixerit, me prorsus fugit.

*Antennis natat & provehitur, (non pedibus, uti GEER indicat) nec igitur pedes, quod minus bene asserit GEOFROI nullius usus sunt, his enim, non anten-nis, aquam & in ea contenta intra valvulas testæ con-tinuo compellit, cauda vero eam ob causam inflexa animalcula & granula vegetabilium cum aquæ flumi-
ne*

ne inter valvulas secedentia depellit. Intestinum rectum ab ore inter antennas per totum corpus flexuose descendit, ac in cauda curvatum intra apicem ejus in anum producitur, sordibus, quas excernere vidi, rufis, subluteis vel viridibus passim repletum est. Ponere intestinum supra ovarium masculus pellucidus cordis alternis vicibus dilatatur & corripitur. Numerus pedum ob motus celeritatem pilosque multiplices, implicitos, difficulter determinatur, sex, octo, decem & duodecim in variis; hinc numerus senarius ne quidem hoc genus multo minus familiam Monoculorum ab aliis insectis distingvere valet. Motus fit vel per lineam perpendicularē vel per lineas obliquas interruptas vel per natationem in præceps. Medio aquæ plerumque degunt, versus superficiem sæpe ascendunt, fundum raro petentes.

Oviparæ & viviparæ sunt; Majo enim & inunte Junio in spatio, quod dorsum & intestinum intercedit, ova plerumque viridia, sex in quibusdam, in aliis 12 — 21 numeravi, exente vere & Julio vivos fætus oculo & intestino nigro splendidos vidi, immotos quidem, quoties vero mater caudam protendendo liberum spatiū concesserit, motu hilari extum quærentes; compressit sæpius audaciam parens provida caudæ retractione, hanc tamen impedire potuit

*tuit, quin unus & alter carcerem interdum effugeret.
Singularem coenundi rationem Daphniae pennatae infra
enarrabo, an vero eadem, aut quænam, in reliquis
valeat, penitus ignoro.*

34. DAPHNIA PENNATA.

DAPHNIA cauda inflexa testa postice mucronata.
Tab. XII, f. 4-7.

- Daphnia Pulex. Zool. d. prodr. 2400 Faun. Groën. 238.
Animalculum aquatile. Redi opusc. 3, t. 16, f. 5. Anim. ne-
gli anim. viv. t. 13, f. 5.
Monoculus Pulex antennis dichothomis cauda inflexa Lin.
Syst. p. 1058, 4. MÜLLERS Lin. System 5 Th. 2 B. f.
1142.
Monoculus Pulex. Poda myf. inf. Græc. p. 124.
Pulex caudatus SCHÆFF. 1755, t. 1, f. 1—8.
Branchipus conchiformis primus. SCHÆFF. elem t. 29. f. 3, 4.
inf. icon. t. 150, f. 5, a, b.
Vermes minimi rubri. Meret. pin. p. 207.
LEDERM. microsc. p. 146, t. 75, f. 2.
FICHH. microsc. p. 51, t. 5, f. H.
TREMBLEY polyp. p. 248, t. 6, f. 11.
Naturforsch. 7 St. p. 102.*

Dan. VANDLOPPE.

Germ. WASSERLAUS.

Gall. LE PERROQUET D'EAU.

F. 4 naturali 5 fœminam aucta magnitudine.

a Antennæ b Oculus c Rostrum d Intestinum
e Epphipium f Vulvæ g Aculeus testæ h Cauda
i Musculus cordis k Pedes.

6 Marem aucta magnitudine.

a Antennæ b Oculus c Intestinum d Musculus cordis
e Membra masculi f Lora g Crines pectoris h Cauda
i Aculeus testæ k Pedes.

7 Membrum Maris exhibet.

a Vagina b Spiculum

long. $1\frac{1}{4}$ lin.

Examina format rubentia, inde famosus ille aquarum sanguineus color, at facile patet colorem animalculis viventibus debiri, ni cœcos homines redderet neglectus historiae naturalis ac præjudiciorum præponderans amor, minima enim attentione motus animaleculorum conspicitur. Nec *Pulex* tantum, *Cyclopes* quoque, *quadricornis* & *rubens* aquam sœpe rubere faciunt.

Testa ovalis, ventricosa, flavescens, postice superne parumper sinuata, inferne mucronata, seu aculeo brevi instrueta; aucta valde magnitudine reticulata est; in exuviis reticulum apprime conspicuum.

Caput compressum, inclinatum rostro emarginato setisque duabus parvis prominentibus.

Antennæ dichotomæ, collo affixæ; trunci nempe bini cylindrici, in ramos quatuor producti basi annulata exfurgunt *rami* triarticulati setiferi; articuli cylindrici, æquales: inferiores unica, superior apice tribus setis, instruuntur; in altero ramo seta primi articuli deficit. Setæ omnes frætæ, pennæ anserinæ instar utrinque plumosæ.

Oculus niger, versatilis, globulis lucidis cinctus: globuli adamantum instar splendentes mobiles.

Pedum quinque paria: superiora quatuor longis, quintum
sive infimum nullis setis, instruitur. Paria quatuor inferiora quam
superius frequentius moventur. Qui pulicem bipedem dixerit,
antennas pedes credidere, verorum pedum ignari.

Abdomen, Pedes, ac intestinum ab ore in caudam flexuose
descendens, rubieunda sunt.

Cauda inflexa apice ungaviculata subtus antice ferrulata,
medio tuberculis tribus, postice *processibus* binis *unciniformibus*
instruitur; horum superior reflexus & longiusculus, inferior
brevis & deflexus est, ac, uti inequens observatio docuit, du-
plicem fœminæ vulvam exhibent; e primo tuberculo prostant
setæ duas caudales, in quibusdam apice utrinque plumosæ.

Ova octo, in quibusdam duodecim, rotunda, viridia.

Varietatem antennarum setis integris non fractis, ac testa
absque omni reticuli specie in aquis stagnantibus reperi. Cor-
poris quoque color varius est: ruber, rufus, virescens & al-
bidus.

In paucis macula magna, nigra subquadrata, dorsum utrius-
que ad intestinum usque eo loco cingit, quo ova conspici so-
lent, ac *ephippium* in dorso infecti mentitur. Usus & origo
ejus diu me ambiguum tenuit, nec adhuc quid extricare potis
sum. Constat duabus lamellis subquadratis latera interiora val-
vularum prope carinam teste vestientibus; harum pro colore
ipsum *ephippium* album, lacteum, aut nigerrimum opacum vel
pellucidum, est; in ejus medio adsunt puncta duo nigra lon-
gitudinaliter disposita vel alterum horum tantum. Hæc ovaria
sive ova, crederes, at *ephippium* & puncta una cum exuvii
totius corporis dereliquit Monoculus. Vera præterea ova sece
in pullos evolventia & numerosiora & aliter disposita sunt,
ephippioque una cum exuviis dimisso, in renovato animalculo
nullum omnino novi *ephippii* rudimentum adest. Puncta *ephip-*
pii nigra in exteriore lamellæ superficie convexa, in interiori
cohcava, glabra nitida, vacua. Colore variant, in nonnullis
enim viridia reperiuntur.

Et

Et ovis vacuam & ovis onustam, ephippio instruetam & absque eodem copula junctam pennatam nostram deprehendi, ipsius ephippii cellula altera vacua, altera unico ovo interdum farcta erat. In pluribus, quibus ephippium, ova vero nulla, caracter tamen sexus aderat; statura minores quidem, dehinc juniorum erant, at tamen plures ovis onustas, nec majores, offendit.

Ephippia derelicta ac in superficie aquae innatantia saepius reperi, que nisi in Entomostreco reprehenderim, siliculas *Ervi* eiusdam crederem; icon exstat in Tab. XI, cuius fig. 1 ephippium naturali, 2 valvulis clausis & 3 apertis aucta magnitudine exhibent.

Diu enim auctoribus credidi, testam postice cohærente, at aliter comperi, constat enim valvulis duabus margine postico sibi arte incubentibus, quæ tamen pro lubitu animalculi sedent; hoc præcipue sit, quando vel pullos emittit, vel cunctem deponit, & tunc claro conspicitur, valvulas tantum, quæ capiti annexuntur, cohærente, ac aculeum quoque esse duplice, unum scilicet in quavis valvula ita sibi invicem adprestum, ut millies inspicentes juraresque esse simplicem.

Tuberculata processusque caudæ, ac plumæ antennarum, in junioribus vix conspicua sunt, setaque in primo alterius ramii articulo constanter nulla.

Fig. E., t. 3 EICHORNII vel nostra *D. pennata* antennis fictiis, vel mihi ignota est.

Testa, antennæ, setæ in quibusdam oblitæ sunt corporibus linearibus, minimis pellucidis, quæ vel ovula animalculi cohabitantis, vel ipsa animalcula parasitica sunt. Motum nullum in iis observare contigit. *Vorticellam*, quam quoque notavit clariss. SCHÄFFER copiose adhærentem motumque in ore contractilem vidi, nullum vero pedicellum observare potui. Intestinum præterea utrinque a fauce ad anum racematim occupant globuli pellucidi, glomerati testæ concolores, diversæ magnitudinis in pluribus; an futuri embryones, aut animalcula parasitica ignota?

Unum in aqua limosa offendit rotum undique obsitum *Brachionis urceolaribus* *); ore omnes, non cauda, qua alias sese affigunt, monoculo adhærebant.

Pedes & intestinum per aperturam testæ uti clariss. *Poda* indicat minime protrudere valet, caudam vero uneinatam, quam pro intestino habuit, interdum momento protendit.

1768 d. 16 Nov. eandem foveam, quæ mihi Julio præcedente examina hujus præbuit, invisi; quædam foveæ loca aquam pulicium turbis rubentem, alia flavescentem iisdem repletam ostendebant; omnis aqua putrida erat; nonnullos reliquis triplo minores juniores credidi; jam vero melius edocetus mares esse scio; duo enim paria auspicato in copula cepi, & 1769 eodem mense plures, &, quod singularissimum, tres fæminas in facinore deprehendi, quarum quævis cum duobus maribus simul rem habebat, vulvis fæminæ, altero tantum membro quivis, inhærentibus.

Quædam fæminarum albissima ac opaca, quasi decorticata, apparebat; cum proprius inspicebatur, tota testa ab interna parte ita granulis albis obsita, adeoque opaca facta, ut nec pedes aut ulla pars interna, ne quidem minimus intra testam motus perspici possit; sola cauda, ubi aqua deficeret, interdum extensa sese conspiciebant præbuit; summus tantum margo testæ posticæ, ac caput pellucebat, & versus caput macula rubra. Ultimo Octōbris anni 1777 macula rubra sub microscope glo- bulis variæ magnitudinis rubris, pelluentibus constare visa est; albedo materie mucida erat, valde aucta ex myriadibus granulorum æqualium Monades referentium composita videbatur. Vivis færibus cæterum instructæ erant, in vase vero *Lemna* coperto omnes post paucas horas periæ.

Hæc igitur *fæmina* est, quam auctores, marem ignorantibus, descripsierunt, clarissimus SCHÆFFER in copula modo in insectis vulgari visam delineare curavit, STATIUS MÜLLER hermaphroditam & absque coitu parere dixit, at non fingendum, sed invenien-

*) Verm. infus. 142.

veniendum, quid natura fecerit. Conjunctionem, quam minime exspectaverant commentatores, jam enarravi. Eu descriptionem veri maris:

Mas famina triplo minor.

Tesla subovata, postice infra, uti in *famina* aculeata margo testæ anticus medio sinuatus superne & interne rotundatus est. Ipsa pars antica non tantum elevatior, ac quasi a reliqua testa distincta videtur, marginem quoque habet hirsutissimum, id est in parte pectoris pilis confertissimis, longis, infra vero versus pedes brevibus simplici serie obsitum. Pili hi, licet marginem testæ occupant, apparent tamen, testa si a latere inspiciatur, aesi fusciculi crinum instar pectus animalculi obtigerent; si in facie, margo testæ utrinque, qua pectori incumbit, in segmentum circuli elevatur, qua pedibus, vero sinuatur, ac versus caudam rursus in segmentum circuli exit.

Caput obtusum, minus quam in *famina*, minor quoque incisio antica.

Oculus niger, antice in vertice, lucido margine, uti in *famina* cinctus.

Corpus lutescens. *Intestinum & pedes* lutei. Macula pellucida mobilis cordis superne inter marginem testæ & intestinum, uti in congeneribus.

Pedes ægre distingvuntur, forte uti in *famina*.

Cauda inflexa, apice ungue unico; infra apicem lobus parvus pellucidus; margo inferior apicem versus serrulatus, basin vero tuberculis quatuor instruitur; e primo five antico pendent setæ duæ strictæ.

Inter caput & pectus, vel infra caput e pectore porriguntur membra duo mari propria. Constant duabus partibus, basos scilicet, quæ habet crassitudinem unius in ramis antennarum articuli, longitudinem vero duorum; haec alba pellucida, apice quasi truncato; angulo apicis altero porrigitur hujus altera organi pars, quæ seta five aculeus tenuior apice curvatus, alteri

alteri angulo infidet tuberculum minimum spinula terminatum. Duo hæc organa primus detexit JOBLOT t. 13, f. Q, R. 4 in Daphnia, ut videtur *fima*, aut, si ex setis longissimis caudæ judicium ferre liceat, *curvirostra*, usus tamen ignarus, maris enim genitalia sunt, aculeusque sive spiculum ante coitum in articulo baseos, quasi in vagina conditur; post coitum mas quodam temporis spatio spiculis extensis circumnatat. In manifesto ætu quosdam deprehendi, at defectu commoditatis sub microscopio copulatio dissoluta fuit. Porrecto spiculo, vagina pellucida, vacua; condito vero, corpusculum in vagina latere conspicitur. Copulationi nisi adfuisse, organa hæc palpos credidissem, quales congenerum sunt, at tamen illa haud testæ, uti veri palpi, inserta sunt.

Infra hæc organa alia duo meinbra, quorum basis inconspicua pedibus primoribus incumbit. Quodvis terminatur loro testæ longitudinem fere æquante, varie inflexo at rigido. Utrumque pro lubitu elevatur, vel antice vel versus latus singulatim vel simul projicitur.

In iisdem aquis cum fæmina dedit, nec hæc tamen adeo vulgaris, uti credidere auctores, cæteras *Daphnias* cum hac confundentes; in agro enim Friderichsdaleysi nunquam reperi; nec nisi in fossis squalidis *Christianshavnienibus* parum a ponte re & nomine *longo* remotis.

Speciem hanc, cum nomen triviale *Pulicis* toti generi commune sit, a plumosis antennis *pennatam* dixi.

35. DAPHNIA LONGISPINA.

DAPHNIA cauda inflexa, testa antice ferrulata, postice aculeata. Tab. XII, f. 8-10. *Zool. dan. prod. 2401.*

Pulex aquaticus arboreus SWAMMERD. *Bibl. nat. t. 31, f. 1, 2, 3.*

BAKER *microsc.* p. 393, t. 12, f. 14.

Mono-

Monoculus brachiis dichotomis, cauda appendiculata, inflexa; testa postice unispinosa. GEER memoir. sur les insectes. vol. 7, p. 442, t. 27, f. 1-8.

F. 8 naturali 9 aucta magnitudine a ventre 10 a latere.

a *Oculus* b *Antennæ* c *Pedes* d *Aculeus testæ*
e *Cauda* f *Ovarium* g *Petala liliacea* h *musculus cordis*
i *Intestinum,*

Præcedentem in multis refert, at rarer & angustior est.

Testa ovato-oblonga, alba, pellucida, postice superne haud sinuata, inferne vero in aculeum striatum dimidiæ testæ longitudine utrinque ferrulatum, producta. Valvulae ibidem antice & postice ferrulatae; denticuli, valde aucta magnitudine, in conspectum subeunt.

Caput inclinatum, subtus incisum, in quibusdam medio parumper depresso, apice acuto aperturæ valvularum incumbente; postice petala tria liliacea, pellucida, at in omnibus non æque distincta.

Oculus margine minus lucido cingitur.

Antennæ uti in præcedente, at haud plumosæ; in altero ramulo seta inferior uti in illa deest.

Pedum quatuor paria, inferiora crassiora, apice pilifera.

Cauda inflexa ungvibus duabus terminata, antice subtus ferrulata, basi setis duabus, postice vix appendiculata.

Ovum unicum saepe in utero observatur, forte ovarium.

Hanc figuræ pulicis SWAMMERDAMI, BAKERI, atque cuius capitis clariss. SCHAEFF. mentionem fecit Monog. de pulice p. 291, t. 2, f. 1, maxime referunt.

Natans si ope microscopii parum augmentis inspiciatur, oculus distinctior, quam in congeneribus, & quidem ex toto capite solus conspicuus; dorso plerumque innatare amat.

Daphnia *pennata* quadruplo minor dimidium anni in vitro aqua repleto vitam produxit. In hac quoque valvulas testæ po-

stice apertas esse ac fcedere, longumque aculeum duabus la-
mellis arcte adpressis constare vidi.

In aquis purioribus Julio & Augusto reperi.

36. DAPHNIA QUADRANGULA.

DAPHNIA cauda inflexa, testa quadrangulari mutica.

Tab. XIII, f. 3, 4.

Monoculus antennis dichotomis, cauda inflexa. GEOFROI inf.
2, p. 655.

F. 3 naturali 4 aucta magnitudine.

a Palpi b Ovula c Intestinum d Cauda.

Testa antice rotundata, postice superne gibbosa, seu rectan-
gula. Valvulae antice depresso, & in quibusdam reticulatae; po-
stice paululum elevatae, reticulo omnino carent, & quasi aliena
testa esset, apparent.

Caput breve, longitudine triplo latius.

Oculus magnus niger in medio capitis antico.

Antennae dichotomae ramis triarticulatis, setiferis uti in
ceteris.

Palpi duo sub capite prominuli.

Pedes tres utrinque, difficulter distingvuntur.

Cauda inflexa, antice subtus ferrulata, apice ungvibus duo-
bus, basi fetis duabus armata.

Sextuplo minor *Daphnia pennata*; in quibusdam testa po-
stice aculeata, in aliis minime. Sæpe rubra est. Quasdam ovis,
alias pullis fætas, hasque eos parere vidi.

Parvitas & figura quadrangularis *Monoculi* clariss. GEOFROI
nostram quadrangulam esse indicant.

In aquis palustribus tota æstate.

37. DAPH-

37. DAPHNIA SIMA.

DAPHNIA cauda inflexa, testa ovali mutica. Tab. XII, f. 11, 12.

Monoculus brachiis dichotomis, cauda simplici inflexa, testa postice rotundata, non spinosa. GEER vol. 7, p. 457, t. 27, f. 9-13.

LANGE *naturl. Vande* t. 2, f. 1.

Pou aquatique; Second Cyclope. JOBL. *microsc.* 1, par. 2, t. 13, f. P, Q, R.

Pulex non caudatus. SCHÆFF. *monogr.* t. 1, f. 9.

F. 11 naturali 12 aucta magnitudine a latere.

a Rostrum b musculus cordis c Ovarium.

Testa sub-rhombea, pellucida, flavescens, absque spina & ciliis; transversim sub microsc. dense striata, postice juxta caput subsinuata.

Caput antice, pro testæ magnitudine, minus impresso-sinuatum quam in easteris.

Oculus juxta verticem globulus parvus niger.

Antennæ dichotomæ: rami æquales tribus constant articulis, primus & secundus apice seta longa, geniculata, horizontali, tertius tribus erectis.

Pedes utrinque quatuor.

Cauda inflexa, lata, tota intra testam retracta, subtus versus apicem sinuata, medio setis duabus minimis, ipso apice vero uncis binis instructa; sub uncis spinæ minores inæquales quinque.

Dorso plerumque vitro sese adhærens a reliquis mox distinguitur.

Testa Vorticellis ringentibus saepe tota obsita, in SCHÆFFERI & LANGII figuris basi ac dorso nimis rotundata est.

Qvasdam, at raro, offendit, quarum testæ valvulae antice sex maculis albis insignitæ erant, una superne in ipso margini, duæ minores inferius parum remotæ.

Cum sibi sub microscopeo antennarum alteram sæpe subjicit, ita, ut pars ejus tantum conspicua sit, hinc natus error LANGII quibusdam tria modo cornua (antennas) tribuentis. Globuli, quos idem auctor p. 89 sangvineos dicit, vera ejus ova sunt. Speciem hanc JOBLOT primus detexit, clariss. SCHÆFFER aque ac GEER apprime descripserunt.

Frequens in aquis palustribus agri Friderichsdalensis a verno in autumnale tempus; *pennata* e contra, qua scatent fossæ aquaticaæ Hafnienses, in ea regione rarissima est. In aqua fætentे vitam quoque produxit.

38. DAPHNIA RECTIROSTRIS.

DAPHNIA cauda inflexa, testa antice ciliata, corniculis porrectis longis. Tab. XII, fig. 1-3. Zool. d. pr. 2402.

F. 1 naturali 2 aucta magnitudine a latere.

a *Oculus* b *Antennæ* c *Cornicula* d *Pedes* e *Cauda*
f *Pulli in ovario* g *Intestinum* h *Musculus cordis.*

3 *resupinam* sifit.

Testa ovata, pellucida: valvulae valde hiantes margine antico ciliatae.

Caput antice rotundatum infra crenulatum.

Corniculum cylindricum, pellucidum, lineare apice tripili, ab utroque capitis latere protensum.

Otulus juxta verticem punctum nigrum absque cingulo lucido.

Antennæ dichotomæ ramis, ut in cæteris, triarculatis, se tiferis: setæ constant articulis duobus, primo cylindrico, secundo pilo tenui.

Pedes

Pedes ægre distinguntur; tria vel quatuor paria.

Cauda inflexa minima, appendiculata, corpore parvo cylindrico fetis duabus longitudine testæ terminato.

Pulli duo in ovario matri similes, vividi, albumine hyalino cincti.

Intestinum distinctum, excreimento nigro repletum, pone oculum incipit, ac per totum corpus productum sub ungivculo caudæ finitur; excrementa in hoc attolli & deprimi omni momento, dum ope pedum continuo mobilium ingerebantur nova alimenta invisibilia, & partem excrementorum formam intestini adeptam efferri vidi. Animalecula microscopica *Daphnias* nutrimento servire vix puto, cum digestio nimis subito fiat, terrena potius vegetabilium judico,

In aquis palustribus puris rara.

In fossa limosa sub finem Augusti mensis aliæ *retirofli* simillimæ, at quadruplo majores obvenerunt; testa opaca, ventricosa, albida, punctis nigris rarissimis sparsa erat (haec forte oculi pullorum, haud tamen in omnibus aderant) cilia marginis antice ægre perceptibilia. Cornicula a summò capitinis margine prodibant absque pilo apieis. Pedes utrinque quatuor subtus in formam pectinis pilosi. Caput plerarumque obsidebant *Vorticella* pedunculatae capitulo subrotundo, antice inciso, imaginemque capillamenti spectatori sisteabant.

Juniores decuplo minores, pellucidæ in eadem aqua aderant.

39. DAPHNIA CURVIROSTRIS.

DAPHNIA cauda inflexa, testa antice pilosa, corniculis pendulis. Tab. XIII, f. 1, 2. *Zool. dan. prodr.* 2403.

F. $\frac{1}{2}$ naturali $\frac{1}{2}$ aucta magnitudine.

- a Antennæ: altera deflexa b setæ antennarum asperæ
- c Limina ferrulata d Cornicula pendula e Oculus
- f Intestinum g Ovarium cum vivo pullo h Cauda
- i setæ ramosæ.

Testa mutica, marginibus anticis pilosis: pili, valde aucta magnitudine, setæ rigidæ videntur.

Cornicula duo fronte pendentia; hæc incurvata, margine & apice latoiore ferrulata, sursum & deorsum mobilia.

Caput postice rotundatum, antice infra apicem lamina ferrulata divisum, juxta basin corniculorum puncto minore, ac infra futuram majore nigro, quod *Oculus*, notatum.

Oculus nullo margine lucido cingitur.

Antennæ dichotomæ; rami triarticulati inæquales, apice trifeti; in ramo altero tenuiori nullæ setæ laterales, in altero crassiori seta lateralis apice duorum primorum articulorum; seta primi articuli longior exasperata.

Pedes quatuor utrinque, minores.

Cauda inflexa apice uncis binis terminata, subtus ferrulata; qua corpori jungitur canda setæ due longæ pilis ramosis raris obsitæ; hæc in iis, quas ultimo Augusti inveni, corniculis vix longiores, absque omni pilo.

Sub microscopio peperit fœtus vivos, in omnibus matr̄ similes, corniculis splendidos, at setæ antennarum, uti in congeneribus, nondum conspicuæ erant.

In aquis turfosis Junio, & in aqua paludosa infra Marienberg agri Friderichsdalensis sub finem Augusti.

40. DAPHNIA MUCRONATA.

DAPHNIA cauda inflexa, testa antice infra aculeata.
Tab. XIII, f. 6, 7. Zool. dan. prodrom. 2404.

Mono-

Monoen'us brachiis dichotomis, capite rostrato, cauda inflexa, testa antice bispinosa. GEER mem. vol. 7, p. 463, t. 28, f. 3-8.

F. 5 naturali 6 aucta magnitudine a latere.

a Corculum pellucidum b Ovula c Intestinum
d Tubulus caudæ e mucrones f aculei testæ.

7 a ventre.

a oculus b mucrones c aculei testæ
d tubulus cum setis caudalibus.

Dorsò superficie aquæ innata, ac hoc situ fasciis quatuor longitudinalibus nigris splendidus est.

Testa si aversa vel aduersa parte aspiciatur ovata est, si a latere, plusquam semicircularis, margine valvularum antico linearis, recto ciliato, superne in mucronem seu angulum, inferne in aculeum terminato.

Caput porrectum, antice sinuatum rostro obtuso finitum.

Oculus majusculus niger juxta verticem capitis.

Antennæ dichotomæ: ramus quisque constat articulis tribus, primus nempe & secundus unica, tertius tribus setis terminatur, in alterius tamen rami infimo articulo seta abest. Sectæ biarticulatae.

Pedes sex utrinque, at ægre numerantur.

Cauda inflexa, appendiculata, apice, quo jungitur tubus cylindricus, uncis duobus donata, quibus rejectamenta aquæ continuo rejicit. Tubus hic caudæ reflexus setis duabus extra testam prominentibus finitur.

Ova subsphærica sedecim & plura.

Intestinum virescens vel rufum. In angulo dorsi supra ovaria pellucet corculum hyalinum, continuo tremulum.

Fasciæ quatuor longitudinales nigrae, dum dorso innatae, optime videntur, nempe duas in marginibus valvularum anticis, quæ forte ciliis nigris debentur, ac duas in utrius lateris medio.

Caput

Caput quasi velamento ab utroque latere descendente versus basin antennarum pellucido cingitur, in cuius medio oculus magnus reniformis nigerrimus, ac dehinc faciem viduæ velamento ac vestimento nigro fasciato induæ præfert.

Oculus, si a latere consideratur, sphæricus; si antice, rotundatus, major quasi ex duobus compositus.

Variat fronte cornuta, cornu perpendiculariter eretto, ci- liis marginis antici testæ vix ullis.

Incessus singularis & ab aliis distinctus.

Testam hallucinatione antice spinosam dixit GEER, cuius cæterum exacta descriptionis convenientia cum mea verum mihi gaudium peperit.

In paludosis haud frequens.

41. DAPHNIA CRYSTALLINA.

DAPHNIA cauda deflexa; testa mutica, corniculis porrectis curtis. Tab. XIV, f. 1-4. *Zool. dan. prodr.* 2405.

Monoculus corpore elongato, brachiis dichotomis: setis plurimis, cauda lateraliter exserta. GEER *inf.* 7, p. 470, t. 29, f. 1-4.

F. 1 naturali 2 aucta magnitudine a ventre

3 a tergo 4 a latere exhibet.

a Oculus b Truncus antennarum c ramus major

d minor e Palpi f Pedes g setæ caudales

h Ungues caudæ i Ovula k Intestinum l Cornicula.

In aquis natantes nudis oculis crederes pullos Onisci pul-
cis, cuius habitum & curvaturam dorsi plurimum refert.

Testa oblonga, alba, crystallina, pellucidissima.

Caput

Caput antice rotundatum, rostro in angulum rectum terminatum. Infra caput corpusculum aduncum lingvam mentiens.

Corniculum utrinque supra apicem rostri cylindricum, breve, apice piloso; utraque interrupte nictitant.

Oculus in sincipite infra verticem cingulo lucido cinctus.

Antennæ dichotomæ, ramis inæqualibus. Major constat tribus articulis, apiee cujusque spina lateralis; in articulo extimo five apieis setæ septem geniculatae, in medio secundi tres, in primo, vel baseos, vix ullæ. Minor duobus articulis, interior longior, setis apice duabus lateralibus; superior minor, setis quatuor terminalibus.

Pedes duodecim, utrinque sex, pilis longis pendulis obsiti.

Cauda deflexa, unguiculis duobus aculeatis terminata; subtus in cauda aculei minimi dupliæ serie; a postica caudæ parte propendente papillæ duæ seta biarticulata terminatae.

Dum sub microscope obsevabatur, peperit sex pullos vivos, in ovario eousque satis conspicuos.

Delicatula, licet major cæteris, sola in aqua rivulari purissima vitam sustentat; eadaver larvæ putridum unicum omnes in eodem vaseculo degentes in orcum misit; in alio post 24 horas omnes perierte, forte ob defecatum aquæ recentis.

Parieti vaseuli vitrei corpore semper inverso, id est, capite deorsum spectante, quod non in congeneribus obtinet, sepe saepius adposuit. Antennas saepè *Vorticellæ* minimaæ obseruantur.

Ad finem Augusti usque in amne *Fridrichsdalenfj*; raro in lacu *Huulfæ* obvia.

Minorem huic simillimam in aqua rivulari reperi, cui superne versus basin antennarum corpora duo minora incurvata pediformia aderant; an junior *D. crystallinæ*?

Singulare mihi phænomenon prabuit, quod nempe sepe nunquam in latus mitteret; situs hic licet congeneribus familiaris sit, nulla tamen opera in eundem adigi poterat, horas etsi

& media quæcunque ad hoc efficiendum consumferim, lacerandam se potius patiebatnr, nimia antennarum rigiditate forsitan repugnante; hinc structuram caudæ, capitis ac testæ ad libitum videre ægre permisit.

42. DAPHNIA SETIFERA.

DAPHNIA cauda recta; testæ angulis anticis fasciculo setarum. Tab. XIV, f. 5-7. Zool. dan. prodr. 2406.

F. 5 naturali 6 a ventre 7 a latere aucta magnitudine.

a	Oculus reniformis	b	Antennarum truncus
c	ramus major	d	minores
f	Pedes	e	fasciculus setarum superior
i	Ungues caudales	g	fasciculus inferior diversus
m	Truncus corniculi	h	pendulus
n	Unguis ciliatus.	k	Oculus sphæricus
l	Intestinum		

Magnitudine & gestibus multum refert D. crystallinam.

Testa crystallina, pellucida, oblongo-ovata; inferne retusa seu oblique truncata. Valvularum margo anticus ciliis prostantibus longis instrutus est; hæc extrorsum & introrsum pro lubitu Entomostraci fleti posse videntur; hinc a pictore in figuris omissa sunt. Angulus valvularum superior fasciculo setarum divergentium (novem setas longas numeravi) inferior simili fasciculo ornatur, at setæ in hoc longiores sunt; has animalenum dispergere & pro lubitu colligere potest; plerumque tres setæ perpendiculari, tres aliae horizontali, id est, ad latus extensæ, conspicuntur. Inferne valvulae valde hiant.

Caput superne rotundatum, antice inclinatum, rostro obtuso. E basi antennarum exsurgit corniculum, constans trunco valido subtus crenulato, ac ungue curvato, attenuato, latere exteriori ciliato.

Oculus niger margine lucido, in occipite positus, a ventre spectatus reniformis, a latere sphæricus,

Anten-

Antennæ trichotomæ, ramis tribus inæqualibus. Truncus crassus, quam in congeneribus robustior, apice seta utrinque minima, latere exteriore inferne ferraturæ tres; inter has oriuntur ramuli tres uniarticulati, inæquales, apice & latere interiore setiferi, ita juncti trunco, ut pro nutu animaleculi deflecti & erigi queant. Seta longæ geniculata. Ramulus crassior & brevior setis octo, reliquorum alter setis sex, alter quatuor terminatur; hi juncti crassitie primum æquant.

Pedes numerosi, quatuor vel plura paria pilosissima. His subjacent lamellæ branchiales circulares. Inter duas pedum series canalis angustus profundus; in hujus medio conspicitur superne corpusculum hamosum simul cum pedibus, animal dum quiescit, continuo motitans. Hoc motu grana minima, sordes, & quicquid in aqua sit, versus pectus adducitur, quam citissime in dictum canalem devolvitur, & mox supra aperturam caudæ inter ungues ejus exit.

Intestinum tenue, ægre visibile.

Cauda fere perpendiculariter deflexa, apice in ungues duos dividitur; nec inflexa, nec extra valvulas porrecta; inflecti tamen potest, at raro evenit. Si latere aspiciatur, ungues retro curvati parum postice prominent. Medio caudæ apertura minima in motu oscillante continuo; hanc anum crederem, at nihil excerni vidi.

In stagno *Huulföe* agri *Friderichsdalenfis.*

VII. CYCLOPS.

Antennæ II, IV *simplices*.

Pedes VI, VIII, X.

Oculus I.

*Insecta, quæ sub nomine Cyclopis & Polyphe-
mi comprehendō, ab Entomostracorum generibus jam*

N 2 descrip-

*descriptis diversa adeo, ut generi cancerorum potius substituenda sunt, quam ulli horum. Canceris macrouris maxime accedunt structura corporis, pedum & antennarum &c. oculo unico praesertim differunt, cuius unius titulo familie Entomostracorum manebunt. Crustacea sunt, nisi impropriæ multivalvia dici possunt, solus Cyclops captivus univalvis est; hinc cum bivalvi Monoculo pulice & conchaceo auctorum uni & eidem generi minus recte adscribuntur. Unicum quidem ante annum 1769, quo in Synopsi Monocolorum quatuor novos Cyclopes fluviatiles publici juris feci, nempe Monoculus quadricornis Entomologis innotuit. Postea GUNNERUS & STRÖM paucos marinos suppeditarunt. Huc referri potest Pavo marinus *) qui ob caudam pavoniam inter larvam & insectum medius est, ac oculis binis Cyclopes & Cancros jungit.*

Nulla non aqua Cyclopes alit; cum cibo & præsertim aquæ potu quotidie vivi ingeruntur, generationisque opus in iis singulare conspicitur; hinc patrem familias & naturæ curiosum æque refert eorum cognitio. Membrum genitale maris in quibusdam in medio utriusque antennæ, in aliis in dextra tantum conditum esse videtur; Fæmina ova matura vel in

*) Mem. de Math. & Physique Vol. 3, & Berl. Samml. 9, t. 1, f. 5.

in duobus glomeribus pendulis, vel in uno extra corpus simul gestat. Cycl. minutum sæpen numero, quadricornem rarius in copula deprehendi, illiusque historiam supra dedi.

43. CYCLOPS MINUTUS.

CYCLOPS antennis linearibus; cauda bifeta. Tab. XVII, fig. 1 - 7. Zool. dan. prodr. 2409.

EICHHORN microsc. p. 53, t. 5, f. K, L.

Naturf. 7 ft. p. 101.

long. $\frac{1}{2}$ lin.

F. 1 plures naturali 2 marem aucta magnitudine.

a Antennæ b Extuberatio earundem c Oculus d Palpi
e Pedes f setæ caudæ.

3 fæminam sterilem 4 ovis onustam

5 Pedem setosum, valde auctum

6 fæminam marem inuite admittentem

7 fæminam marem in copula post se trahentem.

a Antennas maris fæmineæ palpillas circumvolventes,

Primo intuitu multum refert Lepisimam sacharinam.

Corpus oblongum crustaceum sensim postice attenuatum, album, constans octo segmentis præter caudam; primum segmentum, caput efficiens, majus duobus sequentibus, antice rotundum oculo unico distincto in medio.

Antennæ duas simplices, articulis plurimis pellucidis basi setigeris sensim decrescentes. Maris breviores & crassiores.

Palpi duo biarticulati, apice pilosi. Infra hos unci duo minimi, ægre distingvendi, micantes.

N 3

Pedes

Pedes decem, quinque utrinque, longissimi, pilosissimi; constant seta utrinque pilis obsita, flexili quovis modo, etiam si nullis articulis componitur, pili sub microscopio spinarum formam habent. *Pedes* primo, secundo & tertio corporis segmento affixi longitudine ultra caudam prominent; medii tamen vicinis longiores sunt.

Segmentum caudæ terminatur papillis duabus, e quibus procedunt seræ duæ striæ corpore longiores, totæ nudæ, sub his setæ binæ breviores; latera exteriora papillarum pilis minimis obsita sunt.

Mas gerit genitalia in antennis eo loco, quo crassiores sunt, iisdemque in copula basin setarum caudæ fæminæ involvit ac genitalia in eis condita vulvis immittit; hoc situ plures dies & noctes Julio & Novembri, ac tempore brumali in vaculis in museo servatis, dies & noctes natantes vidi.

Ultimo Septembbris & totam hiemem fæminæ sacculum ovorum obscure viridem sub pedibus ferentes frequenter obviæ. Ovula uncinulis duobus racemi instar pendula, vel circa pedunculum longum inarticulatum, hinc & illinc mobilem racematum coacervata. Pedunculus ruber & rigidus est; nudum quoque haud raro vidi. Hæc organi oviferi diversitas alienam specimen, etiamsi cætera convenient, arguere licet.

Sæpius cundem in aquis litoris balthici inter confervas & ulvas, vivum quoque post plures dies in aqua servata putrida, reperi.

In ripa stagnorum & in palustribus inter Lemnam frequens.

44. CYCLOPS CÆRULEUS.

CYCLOPS antennis linearibus cœruleus; cauda recta biloba. Tab. XV, f. 1-9. Zool. dan. prodr. 2411.

- F. 1 natantem naturali 2 a tergo 3 a latere
 4 a ventre auēta magn.
 a Oculus b Antennæ c dextra crassior d Palpi
 e Intestinum pellucens f Cauda g lobi caudæ
 h Sacculus ovulorum i Pedes reversi.
 5 Antennæ maris valde auēta.
 a sinistra b dextra.
 6 Palpi valde auēti.
 a subula b Uncus c Aculeus.
 7 Postica fæminæ pars valde auēta.
 a uncinuli, e quibus pender ovulorum sacculus
 b Cauda c Lobi radiati.
 8 spiculum ventrale 9 Pedes.
 a bini juncti b singularis.

Hic pulchre coloribus variegatus, triplo congeneribus major.

Corpus oblongum saturate cœruleum, dorso convexo, segmentis sex cataphracto; segmentum capiti proximum æquale tribus sequentibus.

Caput rubrum. *Oculus* in medio capitinis niger. Infra caput in pectore utrinque porriguntur organorum tria paria; horum duo basi globulari moventur; alterum seu superius subuliforme absque cirris, alterum unciforme superne cirratum; tertium seu inferius, aculeum setosum imitatur. Organa hæc rubri coloris, pectus ipsum cyaneum.

Antennæ rubræ, articulis distinctis, apicem antennarum versus volumine decrescentibus, longitudine increscentibus, dextra antennarum maris medio ex adjecta nodulorum serie seu articulis mediis extuberantibus crassior, apicem versus macra. Quilibet articulus setula armatus est.

Pedes octo, quatuor utrinque, sursum versi, quilibet constat pedicello cœruleo biarticulato, apice setoso viride.

Spicu-

Spicula duo curva sub pedibus pendula, rubra ex infimo corporis segmento oriuntur; constant articulis teretibus quatuor decrescentibus, apicis acuto.

Abdomen subtus viride, lunula rubra in margine segmentorum versus sulcum pedes continentem exornatur.

Cauda articulata, rubra, apice biloba, margo loborum setosus.

Basi corporis subtus versus caudam porriguntur in fæmina uncinuli, quibus inhæret sacculus ovorum orbicularis totam caudam subtus tegens; constat membrana tenerrima ovulis sphæricis rufis farcta, hyalina & adeo pellucida, ut ovula quasi nudata appareant.

Cum vehementia, deficiente aqua sacculum ovorum operca caudæ curvatae & uncinorum protrusit, rumpebatur membrana, ac ova dispergebantur.

Hic certe a Cyclope *rubente* colore constante & magnitudine splendida distincta species est, nec uti reliqui toto fere anno, sed tantum primo vere inveniebatur, post solstictium non amplius apparuit.

In palustribus limosis alneti, qua itur in lucum Friderichsdalensem *Spureksiul*, plures in societate.

45. CYCLOPS RUBENS.

CYCLOPS antennis linearibus rubens, cauda recta bifurca. Tab. XVI, f. 1-3.

F. 1 naturali 2 a tergo 3 a latere aucta magnitudine.

a *Oculus* b *Antennæ* c *Extuberantia dextræ*

d *Organa pectoris* e *Cauda* f *furca caudalis* g *Pedes*

h *Intestinum*.

Totus rufus vel pallide rubens.

Corpus

Corpus oblongum, segmentis quinque, interiore postice emarginato.

Pectus minus depresso; pectori affiguntur utrinque quatuor diversa organa; tria semper extensa sunt, semper vibrant, raro momenio quiescent; momentum hoc ut sciscitares, patientia opus est, & tunc conspicitur illorum fabrica; *medium* & longius porrectum constat articularis tribus cylindricis apice pilis longis terminatum; *superius* brevius pilis minoribus, *internus* paucis longius superiore, at tenuius, ac acuminatissimum; apex constare videtur pilis junctis. Hæc vibrando motum continuum aquæ præstat, omnia grana in aqua delitescentia sibi adducit, ac ita vitam sustentat; palporum dehinc & remorum vices agunt. Inter hæc lamella radiata conspicitur, ac interius alia organa, quæ clare videre haud licuit.

Antennæ insesti fere longitudine ex multis articulis setiferis compoluta; maris dextra medio protuberat apicem versus macra & flexuosa.

Pedes utrinque quatuor in angulum acutum erecti. Infra pedes spiculum longum, curvatum, acutissimum, erectum pedum instar.

Cauda longiuscula, recta, constat segmentis sex; sextum nempe fissum est, ac crura furcæ terminantur setis [quinque] minus rigidis.

Cyclopi *carruleo* proxime accedit, organis tamen pectoralibus, colore, magnitudine, & habitu sese diversum cuique probabit.

In plurimis aquis, palustri, rivulari & lacustri vulgaris anno.

46. CYCLOPS LACINULATUS.

CYCLOPS antennis linearibus cauda curva bifurca.
Tab. XVI, f. 4-6. Zool. dan. prodr. 2410.

F. 4 naturali 5 a latere 6 a ventre aucta magnitudine.

a *Oculus* b *Antennæ* c *Palpi* d *Remi* e *Laminæ radiatæ*
 f *Vas intestinale* g *Pedes* h *spicula* i *Lacinie opacæ*
 k *Lacinie pellucidæ* l *setæ loborum caudalium.*

Corpus oblongum constat segmentis quinque; dorsum convexum, cancerorum instar crustaceum. Segmentum capitum magnum, æquale tribus sequentibus.

Caput postice rotundatum, antice planiusculum, medio *oculus* unicus punctum subquadragulum.

Pectus depresso; ex hoc oriuntur tria diversorum organorum paria; superne corpora duo cylindrica elongata, quinque vel sex setis terminata; haec *remi* dici possunt: ea enim movendo per aquas fertur animaleculum; infra haec duo alia minora, apice acuminatissima curvata. Dein *laminæ* duas radiis pellucidis cinctæ, quæ dum animaleculum quiescit, tergo vel latere incubebat rariori aqua in motu continuo tremulo momenti intervallo tantum cessantes conspicuntur. Intra haec porriguntur duo alia corpora pellucida apicem versus flexuosa ungvibus quinque vel sex obsita, constant tribus articulis varie flexis (inter longiores ungues alii sparsi minimi) haec forte *palporum* vices gerunt, extenduntur & retrahuntur. Omnia haec organa alba, liberiori aqua simul moventur.

Antennæ duæ albæ, corpore, cauda excepta, longiores acuminatae, æquales, lineares, fronti insertæ, articulis innumerabilibus setam brevem superne emitentibus constant.

Pedes sex an octo omni cura & patientia extricare haud potui; tres utrinque in angulum acutum erecti, approximati, albidi; constant quinque articulis; quivis superne spina brevi, inferne ex apice pilis natatoriis armatur. Sub pedibus æque remota a basi horum & initio cauda propendens *spicula* duo curva cum spinula laterali mobilia; sub his interdum conspicitur aliud brevius & angustius rectum tribus constans articulis, apice pilosum.

Cauda

Cauda brevior, quam in Cyclope *ceruleo*, nec recta, sed medio curvata, apice in duos lobos quinque setis rigidis terminatos divisa; constat segmentis quatuor, insinuо superioribus duplo longiore & angustiore; bina superiora, animaleculo supino, utrinque mueronata videntur; basi caudae subtus propendent laciniae quatuor huic speciei propriae; sunt organa elongata, pellucida, pedicellata; horum duo ad medium materia opaca, duo alio pellucido corpusculo cylindrico repleta sunt.

In dorso corporis motus cordis peristalticus, ac secundum longitudinem corporis *vas intestinale* sanguineum, utrinque conspiciuntur.

Ex aequalitate antennarum ac spiculis abdominis aervo ovoidorum portando inservientibus; feminam esse concludo. Cui usque sint laciniae pendulæ me omnino fugit. Duo modo exemplaria unquam vidi; alterum laciis pendulis, alterum nullis, cæterum simillima ac utrumque feminineum.

In fine Septembris 1768 in fossa palustri hanc rarissimam speciem reperi. 1769 primo Maji observationem observatis prioris anni omnino convenientem repetii; feminæ tum ex sacculo ovorum spectabiles; Hie ovatus erat, haud sessilis, sed a segmentis caudae subtus sanguineis inter spieula & lacinias pendulus. Dum observabatur sub microscopio rariori aqua fruens, timore mortis sacculum ovorum una cum laciis pendulis dimisit; hinc patet ratio, cur altera femina precedentis anni laciis destituta erat; an haec prægnanti rursus aerefecunt? Dantur alii duplo minores, cæterum iidem; alia femina ova dimisit, & lacinias retinuit, quas tamen post intervallum quadrantis horæ perdidit. In minoribus sacculus orbicularis est. Vulva in primo caudæ segmento; in ea post dimissionem sacculi conspiciebatur hamus prominulus, qui sursum & deorsum movebatur, quo motu adhuc alia ovula in ipso corpore superstitia elicabantur.

47. CYCLOPS CLAVIGER.

CYCLOPS antennis subclavatis rigidis, cauda bifida.
Tab. XVI, fig. 7-9. Zool. dan. prodr. 2412.

F. 7 naturali 8 a latere 9 a ventre aucta magnitudine.
a Antennæ b Oculus c Remi d Intestinum
e Pedes f Cauda.

Minor Cyclope minuto.

Corpus oblongum, sensim caudam versus attenuatum.

Dorsum album, glabrum, convexum, absque segmentis conspicuis.

Venter ruber organis pediformibus.

Caput superne rotundatum, desinens antice in rostrum crassum, obtusum, deflexum.

Oculus in vertice punctum nigrum.

Antennæ duæ simplices rigidæ in perpendiculararem erectæ, longæ, crassæ, albæ, pellucidæ, fronti superne insident, articulis tribus compositæ, baseos nempe minimus oblique positus, antice apice unicam setam horizontalē porrigens: intermedius longior medio setam verticalem exserens: apicis longior utraque, parum acuminatus, latere exteriori, setas quinque, apice quatuor gerit. Setæ apicis longitudinem articuli habent.

Remi quatuor, duo utrinque ex incisura profunda infra caput transversim porrecti, duobus articulis pellucidis pilis tribus vel quatuor minimis terminatis constant; superiores inferioribus aliquantum longiores, utrisque confertim micat Insectum.

Pedes utrinque quatuor, potius rudimenta pedum sunt enim protuberantiae breves, rubræ pilis minimis obsitæ, sensim versus caudam minores.

Cauda inarticulata, minima, bifida, setis utrinque duabus brevibus, interna minore.

Lente

Lente gliscendo vel saltum faciendo movetur, ac remis micando, dorso, ventre, lateribus, alternatim natat, saepius recta sepe erigit.

In fine Septembris in ripa amnis *Friderichsdalenfis* semel tantum reperi rarissimum Cyclopem, & structura corporis & antennarum rigiditate singularissimum.

48. CYCLOPS QUADRICORNIS.

CYCLOPS antennis linearibus quaternis, cauda bifida.
Tab. XVIII, f. 1-14. Zool. dan. prodr. 2416.

Monoculus antennis quaternis cauda recta bifida. LINN. System. 12, p. 1058. GEOFR. ius. 2, p. 656, t. 21, f. 5.

Monoculus cornibus quaternis mobilibus setaceis, corpore ovato cauda longa recta cylindrica, bifida. GEER ius. 7, p. 483, t. 29, f. 11, 12. t. 30, f. 1, 5, 9.

Pediculus aquaticus. BAKER microsc. p. 496, t. 15, f. 1-4. micr. emend. t. 7, f. 12.

Nene Mannigfalt. I, p. 640, f. 3.

LEUWENHOEK cont. arc. nat. p. 142, f. 1, 2, 3.

BLANKAART Schaupl. t. 13, f. B. c. 35.

BAKER microsc. expl. t. 7, f. 1, 2.

RÖES. ius. 3, t. 98, f. 1, 2, 4.

LANG. naturl. Vande, §. 106. t. I, f. 2, 3, 4, 5, 6, 7.

Að. Holm. 1746, t. 7, f. 2, 3.

SCOP. Carn. 1129.

EICHHORN. micr. p. 54, t. 5, f. M.

Naturf. 5 St., p. 247.

PODA ius. Mus. Grætens. t. I, f. 11, 12.

*Germ. DAS BEUTEL - THIER, TRAUBEN - TRAEGER,
WASSERFLOH.*

F. 1, 4, 6, 9, 11, 13 *naturali, reliquæ aucta magnitudine.*

2 *marem a latere visum.*

a *Antennæ majores b minores seu Palpi c Oculus
d Pedes e Cauda f setæ caudales.*

3 *Pedes setosos 5 fæminam a ventre visam.*

a *Antennæ majores b minores c Oculus d Pedes
e Cauda f setæ plumosæ g Ovaria.*

7 *binos copula junctos A. fæminam B. marem sifit.*

8 *Exuvias pellucidissimas inferioris corporis.*

a *Pedum b Pedunculorum ovigerorum.*

10 *fæminam a tergo visam 12 Partem Cyclopis anticam.*

a *Antennæ majores b Bulla hyalina c Oculus.*

14 *Pullum Cyclopis mediæ ætatis.*

Corpus ovato - oblongum dorso crustis cancerorum instar imbricatum, in fæminis sæpe hirsutum caudam versus sensim attenuatum segmentis quatuor, quorum superius longius ac latius tribus inferioribus, constat. Fæmina mare major ac latior est, dorsumque repletum maculis parvis rubris, ovulorum acervis.

Oculus punctum nigrum infra verticem sæpe sublobatum. BAKER quidem binos ei oculos tribuit, at superna oculi in duos lobos divisione deceptus videtur.

Antennæ quatuor simplices sensim attenuatae, arcuatæ: duas superiores in foemina corpore longiores, inferiores dimidio breviores, omnes plurimis arriculis apice setiferis constantes. Inferiores, *palpi* potius dicendæ, cum locum eorum occupant, quoniam vero ob insolitam longitudinem, antennæ visæ & vocatæ sint, nomen triviale retinere satius duxi. Antennæ superiores maris crassiores & duplo vel triplo breviores quam in fæmina. Ex centenis unicum marem cui medio antennarum ve-

rarum

rarum vesicula hyalina subnexa erat, observavi, quo spectarer, omnino insecus.

Pedum quatuor paria utrinque & apice pilosa, e segmentis corporis inferioribus oriuntur, ac in angulum acutum eriguntur. BAKER quinque pedum paria nominat, at alterum antennarum par pro pedibus fumisit.

Cauda articulis quatuor inæqualibus attenuata, apice furcata, quatuor vel sex setis alternando longioribus finitur; ipsa erura pilis minimis saepe obsita sunt. *Setæ* in plurimis franguntur & perduntur, in non paucis maribus præsertim pilis utrinque plumarum instar pulchre vestitæ.

Qua cauda corpori jungitur, conspicuntur in fæmina binna *spicula* minora, quibus certo tempore racemi duo ovulorum seu faculi membranacei, ovulis repleti, dependent. *Ovula*, antequam hue descendunt, in corpore animaleculi intra dorsum æ intestina pelluent; adeo Cyclopes caneris affines sunt. Haud raro occurruit fæminæ altero ovulorum racemo orbatæ; pullos, dum ovaria matri adhærent, excludi, nec ego nec candidus GÖEZE unquam vidimus.

Hunc in omni fere aqua, marina excepta, reperi; in aqua purissimi lacuum ac rivorum uti in aqua fossarum; nec pereunt in aqua fætida. Non tantum in fundo puteorum & lacuum, sed in toto aquarum volumine, lubentissime tamen versus earundem superficiem inter Lemnā degit.

Hic & *Cyclops rubens* imprimis deglutiuntur ab aquarum potoribus, in purissimis enim, fontium forte exceptis (in Roëskildensi haud offendit) occurruunt; multo tamen minores sunt iis, quas in paludosis reperi, nudis tamen oculis, si aqua in vitro purissimo lumini obvertatur, atomorum viridium vel rubentium instar conspicuntur. Etsi minores fratribus sint, perfecti tamen, in coitu enim eos deprehendi.

Mas hujus speciei uti *Cyclops minutus* & *rubens* genitalia in antennarum majoribus, fæmina qua cauda corpori jungitur, condit. Mas medium antennarum ad vulvas fæminæ applicat,

plicat, apicesque ita involvit, ut omnino occultentur. Fæmina extendit horizontaliter antennas majores, minores perpendiculariter; his fulcitur, dum caudam erigit cui subjacet mas fixus in libidine; hoc situ plures dies transfigunt, fæmina marem pro lubitu trahente; plerumque prona interdum supina, mare situ contrario inhærente, proychitur. In supino maris situ, antennæ ita circa genitalia fæminæ, ut mera tubercula videantur, convolutæ, interdum autem striete extensæ sunt.

Variat colore albido, fulvescente, viridi & rubro, corpore & cauda hirsuta & absque pilis. Alterum antennarum par seu *palpi* in figuris LANGII, PODÆ & EICHHORNII desunt, insectumque a Poda minus recte Monoculus *apus* vocatur.

In LEUWENHOEKII figura antennæ minores perperam ante majores delineatae sunt.

Fig. c. t. 14 JOBLOTI *obs. microsc.* licet, uti pleræque, nimis rudis sit, nostrum tamen *quadricornem*, quem maxime refert, ob proboscidem elongatam palposque, seu antennas minores, minutos & unciniformes, dicere vix audeo.

Magnitudo, Antennæ & Pedes in fig. 2 & 7 diversi differentem speciem innuere videntur at cum in reliquis æquales sint, separare nolui.

Cyclopem fig. 14, qui antennarum insolita structura, pedibus pectoris, quatuorque tantum abdominis, ac corporis paucioribus segmentis, a *quadricorne* quidem differre videtur, pullum e rudi & stolida facie suspicor.

Phænomenon singulare matrem pullos devorare enarrat GEER; idem & LEUWENHOEK summae fidei viri ex ovis preredi pullos a matre omnino diversos testantur at nemini transmutationem eorum videre contigit. Animalecula hæc, pulli Cyclopis dicta, sæpen numero plures annos observata diversas monoculorum species credidi, pingue curavi, depicta nomine *Amymonis* in numerum Monoculorum retuli. Cum *Amymonis*, & *Cyclops*, species exuvias deponere (quod quidem in pullis Cyclopis obtinere negat GEER) viderim, insolitumque nimis

nimis sit, animalculum testaceum seu teste innatum in crustaceum seu crustis pluribus testum mutari, figuraque 14 nostræ t. 18 pullum parenti similiorem, quam ulla t. 30 geerianæ sitat, vix a veritate alienum est animalcula t. 30, fig. 6, 7, 8, vol. 7 insest. GEERI potius Anymones subrepticias quam Cyclopis pullos esse, LANGU pulli *Cyclopis* uti quoque nostra fig. 14, a figuris GEERII saltem diversi sunt. SLABBER etiam de *Tauro* suo observ. microsc. tab. 5, *Monoculum* nempe in *Squillam* mutatum refert, at hoc quoque ulteriore indagatione & exactiore observatione eget.

49. CYCLOPS CRASSICORNIS.

CYCLOPS antennis dilatatis brevibus cauda bicuspi.
Tab. XVIII, f. 15 - 17.

F. 15 naturali 16 a tergo 17 a latere multa magnitudine.
a *Oculus* b *Antennæ* c *Cuspides caudales* d *Pedes*.

Inter minimos, *minuto* enim latior quidem, at brevior est. *Quadricornis* structura proxime accedit curto vero corpore, caudæque defectu, cuius loco spinæ duæ adsunt, antennisque omnino differt.

Antennæ breves a basi ultra medium extuberantes, in acumen productæ; pars crassa superne setis minutis armatur.

Oculus punctum nigrum situ solito.

Pedes uti in congeneribus setosi.

Corpus constat segmentis quinque, capitis latius est ac reliquorum simul sumtorum longitudine; segmenta hæc caudam versus decrescent, ipsiusque caudæ cuspidibus binis terminatur.

In aquis palustribus rarissimus.

50. CYCLOPS CHELIFER.

CYCLOPS antennis brevibus recurvis, corpore inarticulato, manibus chelatis, cauda bifeta. Tab. XIX, fig. 1-3.

Cyclops antennis apice bifetis, pedibus secundi paris chelatis. Zool. dan. prodr. 2413.

F. 1 *Cyclopes naturali* 2 *marem*

3 *fæminam aucta magnitudine exhibent.*

a *Antennæ* b *Rostrum* c *Palpi* d *Organæ minuta*

e *Manus* f *Pedes antici* g *Pedes Capillares*

h *sacculus ovifer.*

Primo adspexitu C. minutum crederes, at sat diversus est, Oculo nudo lineolam, quam Comma vocant referens, hinc partes tejas armato indagandæ sunt.

Corpus elongatum postice acuminatum, segmentis indistinctis farciminis facie.

Oculus punctum nigrum.

Antennæ binæ, breves, curvatæ, triarticulatæ, apice bifetæ.

Caput antice in rostulum productum.

Pedis prominens palpis binis pediformibus deflexis biarticulatis apice trifetis, instruitur. Infra hos in angulo prominentis pectoris infero, ubi forte os situm est, organa bina minuta, ungue instruxta, dein manus binæ pendulæ, articulis tribus chelaque & digito mobili instruxtae adsunt.

Pedum duo paria deflexa quodvis triarticulatum, anticum brevius articulo extimo ferrulato, posticum elongatum integerum. Infra hos congeries pedum capillarium & denique in fæmina ovulorum glomerulus ovalis.

Cauda

Cauda fissa fetis binis longis simplicibus finitur.
In aqua marina raro.

51. CYCLOPS CURTICORNIS.

CYCLOPS antennis minutis rectis, corpore inarticulato manibus muticis cauda bifeta. Tab. XIX, fig. 4 - 6.

F. 4 *naturali* 5 *aucta magnitudine.*

a Antennæ b Oculus c Palpi d Manus e Intestinum
f Pedes g Setæ caudales.

6 *Manus valde aucta.*

In aqua marina ad fætorem usque servata viventem hunc reperi a chelifero aliquantum diversum.

Antennæ minuta, rectæ, biarticulatæ, apice tripili.

Oculus in ipsa nucha a fronte remotus.

Pedes anteriores seu *palpi*, ac secundani, seu *manus* mutici & remoti, structura antennarum, at longiores. *Pedes* cheliferi & ferrati nulli, capillarium vero tria paria. *Cauda* fetis binis longis finitur.

Ovula nec in corpore nec extus, nec petiolum oviferum observavi, marem hinc suspicor.

Monoculum clariss. GÖEZU *) multum refert, at iste ungviculis, longioribusque antennis instructus alium oculi situm offert, ac fluvialis est, cum noster marinus sit.

52. CYCLOPS LONGICORNIS.

CYCLOPS antennis linearibus longissimis, cauda bifida. Tab. XIX, f. 7 - 9.

P 2

A&.

*) Bonnets insectol. Abhandl. t. XV, f. 5, 6.

Act. Havn. 10, p. 175, f. 20-23.

Cyclops FINMARCHICUS antennis corpore longioribus, cauda geniculata bifida. *Zool. dan. prodr.* 2415.

F. 7 naturali 8 aucta magnitudine.

a Antennæ b Oculus c Pedes antici d postici e Cauda.
9 Pedes aucta magnitudine fissit.

Antennæ in figuris allatis apice mutilatae in nostra corpore longiores, setiformes, articulis fetosis ad minimum octodecim composite, apice acutæ.

Oculus, qui in finmarchicis exemplaribus definit, vel potius obliteratus videtur, in nostro punctum nigrum splendidum.

Pedes anteriores in nostro quatuor articulis setiferis, posteriores tribus utrique apice bipili instrui videntur.

Cauda triarticularis stylis binis tripilis finitur.

In mari Finmarchiam alluente reperit immortalis GUNNERUS, ego postea in sinu Dröbachiensi, ac in ventriculo *Clypeæ* conglomeratos absque instituto examine vidi.

53. CYCLOPS CAPTIVUS.

CYCLOPS antennis linearibus clypeo dilatato, cauda recta fissa. Tab. XIX, f. 10-13.

F. 10 naturali 11 aucta magnitudine.

a Antennæ b Palpi c Oculus d setæ pedum
e setæ globuli f Cauda.

12 Alterius lateris Pedes situ naturali 13 Globulus bipilis.

Hunc primum & a tergo tantum vidi, supinum sese visu offerre nullo modo cogere potui.

Antennæ binæ ad marginem corporis deflexæ, lineares utrinque pilosæ.

Corpus

Corpus testum lamina seu clypeo pellucente ovali, margine versus postica utrinque bifariam sinuato; sinibus subjacent pedes tres utrinque; quilibet constat articulo elongato, obliquo, seta longa pendula terminato. Infra pedes utrinque globulus pilo duplice divergente, altero longiore instructus.

Cauda componitur sex articulis, quorum quintus & sextus in duos fissi sunt; ultima apice binis setulis finitur.

In aqua Mytilorum *edulum*, apertis valvulis cum aqua marina forte intromissus.

54. CYCLOPS MINUTICORNIS.

CYCLOPS antennis linearibus brevibus cauda fissa bifida. Tab. XIX, f. 14-15.

F. 14 *naturali* 15 *aucta magnitudine.*

a *Palpi* b *Manus* c *Pedes incurvi unguiculati*
d *Pedes capillares deflexi* e *Sacculus ovifer.*

Prima facie Cycl. quadricornem refert antennis vero brevibus, pedibus, unicoque ovario & quod marinus sit, satis differt, plura vero cum sequente communia habet.

Antennae acuminatae setiferæ articulis quatuor, segmento corporis primo breviores.

Palpi antennis duplo breviores, similes.

Corpus componitur segmentis decrescentibus octo albidis, haud raro flavicantibus; medium dorsi percurrit area rubra.

Cauda bifida setis binis longis finitur.

Oculus punctum nigrum uti in plerisque congenerum.

Pedes antici minus distinguntur, medii vero a pectore penduli apice incurvati unguiculis tribus instructi sunt; reliqui dorsum versi lineares, setosi; infra hoc sacculus ovulorum flavicans; in Sacculo seu ovario ovula subsphærica ultra triginta numeravi. Marem nondum vidi.

In aqua marina raro.

55. CYCLOPS BREVICORNIS.

CYCLOPS antennis mari ungviculatis setis caudæ brevissimis. *Zool. dan. prodr.* 2414. *Act. Havn.* 9, p. 590, t. 9, f. 1-10. *Faun. Gröen.* 240.

Cyclopem *quadricornem* maxime refert organis pectoris autem unicoque ovario splendide differt. Descriptio clariss. STRÖM perquam exacta, ex qua cum mihi nunquam visus, liberque vernacula scriptus sit, differentias afferre placet.

Antennæ diversi sexus diversæ, quod quidem in pluribus congeneribus obtinet, maris nempe apice crasso ungviculato, fæminæ furcato cruribus inæqualibus: majori articulato. *Antennæ* minores seu *palpi* triarticulati. Pectoris duo paria organorum minorum, alterum apice fissum, alterum ungviculatum; infra hæc aliud triplo longius medio plumula, apice ungviculo instructum & quartum majusculum hamulis terminatum. Hæc omnia sursum spectant, pedum dein tria vel quatuor paria deorsum versa vulgaris structuræ sunt. Mas fæmina major. Amplexus quem coitum credit laudatus Entomologus ab eo quem in congeneribus descripsi, diversus ob antennas maris crassiores rem dubiam reddit.

In palustribus maritimis.

VIII. POLYPHEMUS.

Pedes VIII.

Oculus I.

Remi II.

Novo generi unius speciei ergo condendo invitus accingor; antennarum tamen defectus ♂ caput totum oculus

oculus utrumque [huic animali proprium & sat singulare genus flagitant. Sic ruit omne doctorum sistema humanæ imbecillitatis fulcimentum, rerum vero creatarum nec regula nec mensura. Antennas nec Polypheus nec Hydrachnae habent, insecta dehinc esse systema vetat, natura jubet. Polypheum loco capitis sphæra atra nitida objecta undique excipiente instructum esse, majori adhuc miratione dignum videtur. Sphæram merum oculum esse truncō corporis impositum lubens concedo: tantum pictoribus atque poëtis, quibus quelibet fingendi potestas, antecellit natura polydædala!

56. POLYPHEMUS OCULUS.

POLYPHEMUS remis duobus elongatis, dichotomis cauda inflexa. Tab. XX, f. 1-5. Zool. dan. prodr. 2417.

Monoculus brachiis dichotomis cauda bifida rectiinscula exserta, pedibus nudis. GEER inf. vol. 7, p. 467, t. 28, f. 9-13.

F. 1 naturali 2 aucta 3 a dorso 4 a latere
5 pedem solitarium valde aucta magnitudine sifit.

a Caput seu Oculus b Remi c spiculum caudale
d setæ caudales e Pedes f Cauda inflexa g Thorax
h Pectus i abdomen crustaceum k Ovula.

Sphærula antica atra splendidissimus.

Caput

Caput sphæricum nigerrimum punctis lucidis cinctum, vel potius oculus nigerrimus totum caput occupat.

Thorax convexus ab abdomine distinctus, lineis longitudinalibus fuscis inscribitur.

Pectus impressum antennis seu remis binis lateralibus; hi furcati ac horizontaliter extensi sunt. Crus quodlibet constat articulis quinque apiceque pilis tribus minutis terminatur.

Pedum quatuor paria, curvata articulo cylindrico, uneis tribus vel quatuor setariis terminata, abdomini vel juncturæ abdominis cum thorace affixa sunt.

*Abdomen incurvatum segmentis crustaceis, in quibusdam luteo varie fasciatis ac globulis viridibus distantibus refertum in aliis pellucidum vacuum globo unico magno nigro, in aliis albidum immaculatum absque globo vel globulis; hi forsan marres; hinc in aqua cum volitat, globulo nigro cujuscunque extremitatis spectabilis est. Num hic globus *ovarium*, ex quo posthac *ova* viridia per totum abdomen diffunduntur?*

*Cauda attenuata abdomini arte inflectitur ac basin pedum tegit; apice dependet *spiculum* elongatum geniculatum crystallinum, lanceolatum setis duabus spiculi longitudine terminatum.*

Dum dorso innat, oculus dimidia corporis magnitudine apparet, cinctus superne lunula pellueida, interdum cauda in longitudinem extensa provehitur, communiter tamen cauda abdomini arte juncta est; antennis pectoralibus veris remis semper vibrat.

Ab initio Mensis Maji ad finem Septembris in aquis palustribus & lacubus haud raro turmatim adest.

Nisi synonymon Monoculi *Pediculi* linneani huic GEER addiderit, nunquam meum *Polyphemum* hoc nomine, eum ob nimis breve specificum nomen nulla adjecta descriptione Daphniæ *micronatae* æque si ulli unquam convenit, indicari posse credidisse, nec facile ad credendum inducor monoculum secundum

dum clarissimi GEOFROI, quem suum primum, qui est nostra Daphnia quadrangula, ad confundendum usque caudæ reflexione excepta referre expresse dixit GEOFROI Polyphemus seu GERRI monoculo, uti asserit per illustris Svecus, substituere oportere. Adde quod *Polyphemus* & *Daphnia* animalecula ordine diversa sint, cum hæc testa bivalvi testa, ille vero nudus, ut plura taceam, absque omni testa, nec cauda in Polyphemus reflexa sed inflexa sit. Hinc quantum Historia naturalis in brevi rerum nomine bonis figuris egeat, luculenter pater.

IX. ARGULUS.

Antennæ II.

Pedes IV, VI, VIII.

Oculi II *inferi*.

Testa univalvis.

In hoc natura omnem saltum fugiens classes ac divisiones Entomologorum confundit, ordines vero cognatione quadam jungit. Organa enim quatuor capillacea, quæ in Cypribus & Lynceis antennas jure diximus, in Charone ejusdem fere figuræ, magnitudinis, infectionis, motus ac usus sunt, attamen in hujus fronte duo alia adsunt organa, quæ istud nomen meliori jure pertendunt, quibus vibrat animalculum quæque inflectit motu in antennis insectorum solito. Ambigit e contra inter Monoculos univalves & crustaceos, uti hi enim caudam squamis

Q

imbri-

imbricatam, illorum tamen ad instar remos capillaceos & testam univalvem habet, genus dehinc inter medium, cuius unicum tantum speciem inveni, alii alias, quas mihi reperire cum minus contigerit, verbo tamen hoc referre lubet.

57. ARGULUS CHARON.

ARGULUS pedibus quatuor. Tab. XX, fig. 1, 2.*)

F. 1 naturali 2 aucta magnitudine.

a *Antennæ* b *Oculi* c *Cirri* d *Pedes* e *Cauda*
f *Testæ pars antica* g *ejusdem pars postica*.

Animal oculis majusculis atris ac facie festiva spectabilissimum.

Cirri quatuor capillacei juxta oculos inserti, utrinque duo, longitudine testæ; constant articulo cylindrico elongato apice setis longis tribus vel quatuor; has pro lubitu separat vel conjungit. Vibrando ad angulum rectum superne nunquam eriguntur.

Oculi duo distincti sphærici, remoti, nigerrimi, transversim positi. Inter hos sutura a capite ad pectus descendens ægre visibilis.

Supra oculos inserta conspicuntur, organa duo curta cylindrica apice seta minima terminata, ad angulum acutum erecta; his nomen antennarum proprie competit. Apice vix extra testam prominent, pro lubitu tamen ad angulum rectum vel oculis horizontali deflecti possunt. Basi antennarum juxta angulum interiorem elevatio minuta gibbosa adest.

Pedus

*) — — Charon, cui plurima mento
canities inulta jacet: stant lumen flammæ,
jam senior: sed cruda Deo viridisque senectus.

Pectus latiusculum; hujus medio per intervalla conspicitur punctum nigricans, os forte.

Pedes utrinque duo; femora lata; tarsi setacei inferiorum duplices, hi haud pectori at abdomini adhaerent inque eorum medio *intervallum* conspicuum est.

Cauda acuminata quatuor articulis extra testam porrigitur; hanc animaleculum in quiete saepe ita in pectus inflectit, ut prostantes anguli testae emarginatae conspici possint.

Testa univalvis, pellucida, antice latiuscula rotundata, postice emarginata; membrana valde plicatilis est, anticam enim partem animaleculum saepe super antennulas inflectit.

Hæc est descriptio supini animalis, primum nunquam vidi, natat enim corpore resupinato; interdum sese sursum, deorsum volvit, at tanta celeritate, ut nihil distingvi queat.

Cirris elongatis, veris remis, natat, & quidem sagittæ instar aufugit. Quietus solos pedes & antennas movet, sicque priorum ope parumper procedit.

Antennæ licet in omnibus Entomostracis, binoculis univalvibus exceptis, revera remi sint, eorumque vices agant, nomen tamen receptum retinemus, in verbis faciles.

In fossis cum *Daphnia pennata* pundi magnitudine rarissimus.

58. ARGULUS DELPHINUS.

ARGULUS pedibus octo.

Insectum aquaticum. LEDERMÜLL. *microsc.* I. p. 76, t. 37.

Pediculus Cyprini. BAKER *microsc.* p. 405, t. 14, & f. k, L

Pediculus Perce. BAK. *microsc.* p. 489, t. 14, f. 15.

FRISCH. *inf.* 6, p. 27, t. 12.

59. ARGULUS ARMIGER.

ARGULUS pedibus.

SLABBER microsc. t. 6, f. 1.

X. LIMULUS.

Antennæ II vel nullæ.

Pedes numero in variis varii.

Oculi 2 dorsales.

Testa univalvis.

Generis Limuli nullam unquam speciem vivam vidi, palustrem tamen nulla non opera locis aquosis ipsisque quibus eum clariss. KÖENIG sepe quondam reperisse dixit, plures annos frustra quaesitam, demum ex indicato loco mortuum attulit fanfus utinam in Guineam peregrinator ISARD nova spe fultus inquisitionem at per alios, ipse pedibus æger, æstate ann. 1783 & 84, ideoque frustra prorsus pluries reiteravi. Optime vero & descriptione & figuris illustratus novis facile carere potest.

Primam speciem quam LINNEUS minus recte Polyphemum, cum, quæ ante pedes sunt, videre nequit, dixerat, quia non tantum Entomostracorum sed insectorum omnium (licet quodvis antennarum vestigium

um

um desit) maxima est, gigantem nominavi. Hæc Cancer & Caligo affinis est, reliquæ testa coleopteris præsertim Blattis & Coccinellis accedunt, corpore vero Daphnias & Cyclopes jungunt. Monoc. Apum quia pedibus pluribus instruētus minus bene hujus organi exsors dici potest, palustrem potius cognomina vi. Limulum pennigerum, quem solus clariss. GEOFROI vidit, falsis synonymis exemi.

In his quoque quibus organa visus in dorso seu in mucha uti in Cypre & Cythere, pluribusque piscibus marinis, ut sursum continuo spectant, posita sunt, elucet, quantum summo numini opera sua variare habuit. Aliqualem talis positionis rationem in innumeris animalculorum turmis superficiem aquarum incolentium quærendam censem.

60. LIMULUS GIGAS.

LIMULUS testa orbiculari, sutura lunata media, cauda triquetro-subulata.

Monoculus Polyphemus testa plana convexa, sutura lunata; postica dentata, cauda subulata longissima. LIN. *syst. 1057.*

MÜLLERS *Lin. Natur. syst. 5, 2. p. 1139.*

Cancer molluccanus. CLUS. *exot. l. 6, cap. 14, p. 128, f.*

Cancer marinus, perversus molluccanus. SEB. *thes. 3, p. 40, t. 17, f. 1.*

- JONSTON *exf.* t. 7, f. 1, 2.
 OLEAR. *mus.* t. 28, f. 1, 2.
 KÆMPF. *jap.* t. 13, f. 8.
 RUMPH. *mus. amb.* t. 12, f. a, b.
 WORM. *mus.*
 KNORR. *delic.* t. F, f. 1.
 SCHÆFF. *Krebsart.* KIEFENFUS, S. 123-134, t. 7, f. 4, 5.
Naturf. 6, S. 35.
 GRONOVII *Zoophyl.* 953.
Berlin. Bechäft. 2, S. 446-451.
 LESKE *Naturg.* 1, p. 493.

Germ. DIE MOLUCKISCHE KRABBE,

Batav. MOLUKSE KRAB.

Cum auctores in descriptione pedum imprimis discrepant, quæ aliter in binis exemplaribus Musei Spengleriani observavi hue referenda sunt. Pedum septimum par sub sextum latitans detoxere clarissimi SPENGLER & BEKMAN, ille quidem pedes accuratius tradidit, oculorum autem veri situs jam miminere CLUSIUS, LINNE, & SCHÆFFER, primus & tertius quoque figura expresserunt. Pedes primi paris (*palpi* potius dicendi) reliquias angustiores & breviores, in majoribus, seu fæminis RUMPHII, forcipe, in minoribus, seu maribus ejusdem, chela monodactyla instruti; secundi & tertii in minoribus itidem in majoribus vero secundi tantum chela monodactyla, tertii vero forcipe armati, quarti & quinti forcipati; sexti basi ultimi articuli foliis quatuor lanceolatis compressis, subfalcatis, apice vero forcipe minori instruti sunt; septimi seu latitantes basi femoris postica sexti paris oriuntur, ac spatula finiuntur. Cauda in minoribus subtus canaliculata, in majoribus plana, corporis fere longitudine.

CLUSIUS

CLUSI, qui primus hoc insectum 1603 descripsit & appri-
me delineavit, Entomologorum nemo meminit.

In India orientali.

61. LIMULUS PALUSTRIS.

LIMULUS testa oblonga, sutura lunata antica, cau-
da bifeta.

Monoculus apus testa subcompressa antice retusa poslice truncata. LIN. *syst.* 1058. MÜLLERS *Lin. syst.* 5 Th., 2 B., S. 1141.

*Binoculus palustris oculis superis testa poslice truncata cau-
da bifeta.* Zool. dan. prodr. 2407.

FRISCH. *inf.* 10, t. 1, f. a — g.

Binotulus cauda bifeta. GEOFR. *inf. paris.* 2, p. 660, t. 21,
f. 4, f. 3.

SCHÆFF. *Krebsart.* KIEFFENFUS t. 1, 6 & 7.

SCHÆFF. *elem.* t. 29, f. 1.

Strauß. Magaz. 2, S. 239,

SULZ. *inf.* t. 24, f. 153.

LESKE *Naturgesch.* 1, S. 493.

Naturforscher, 19, p. 60. t. 3, f. 1 — 12.

A Cancro stagnali, quem eundem esse autumat STATIUS
MÜLLER, omnino diversus.

In fossis & paludibus rarissimus.

62. LIMULUS PENNIGERUS.

LIMULUS testa hæmisphærica sutura linearis, cauda
pennata.

Binocu-

Binoculus hemisphæricus cauda foliacea capitis puncto tripli fusto. GEOFR. inf. paris. 2, p. 660, t. 21, f. 3.

Huic clariss. GEOFROI Monoculum foliacum LIN. fn. Svec. 2044, & pediculum *piscinum* FRISCH. inf. 6, t. 12, qui minus convenienter, substituit; hic enim alias Generis est. Argulus nempe *Delphinus*, ille maris incola dicitur, in systemate editionis duodecimæ penitus derelictus ac synonymum ex aet. upsal. Monoculo *piscino* seu Caligo nostro *curto*, cui etiam minus bene Binoculus GEOFROIUS substituitur, additum est.

In aquosis.

XI. CALIGUS.

Antennæ II setaceæ.

Pedes VIII vel X.

Oculi II marginales.

Testa univalvis.

Genus hoc Branchiopodum majuscum testa clypeata Limulis affine, ovariis vero in binos tubulos productis Lernæis accedit. Oculi & antennæ in hujus speciebus difficulter deteguntur, quidquod meliores rerum naturalium scriptores, GUNNERUS, STRÖM, BASTER, LINNE & FABRICIUS Kiloniensis, caudam animalculi caput cum antennis, caput vero caudam dixerunt, situs licet oculorum verarumque antennarum & pedum ac imprimis incessus animalis latiorem partem semper præferentis, angustiorem vero erectam,
post

post se trahentis, contrarium manifeste probent. Oculi cum margine antico coaliti eique adeo concolores sunt, ut nisi ex situ æqualiter a medio marginis distante antennaque adjacente tubercula hæc prominula sublustria visus esse organa vix autumares. Utraque dchine oculos & antennas frustra hucusque quæsivere Entomologi. BASTER quidem vidit, at antennulas exiles caudæ particulas mobiles & prominulas, oculosque maculas exiguae atras caudales dixit. Ex hac oculorum caligine genus nomen fortitum est. Caput nullum, nisi clypeum, qui tamen ob pedes subnexos rectius pectus audit, caput diceres. Pectus dehinc abdomine latius, suborbiculare. Abdomen Caudaque in diversis diversa.

Piscibus extus inter squamas adhaerent, haud vero uti Lernææ affixi, tacti enim, celeri gressu locum in superficie squamosa mutant. Pisces exsugere ad credendum ægre inducor, pedibus enim branchialibus crebro vibrantes, quibus uti reliqui totius gentis, aquam ori admovent, ejus moleculis ac muco piscino nutriri, probabilius videtur. Clariss. STRÖM, qui exactam primæ speciei descriptionem dedit, sc̄e ope microscopii sanguinem piscis os Caligi intrare, collumque & totum corpus perfluere vidisse quidem asserit, at anum & caudam pro ore & collo minus

R

accu-

*accurate sumfit, dehinc fluxum sanguinis, qualem in Naidibus & Lernææ clavata alibi *) descripsi, ipsius esse insecti, haud sorbitonem cruxis piscini jure suspicor, organumque quod in falso credito ore reperit, haustellumque putat, maris potius genitale erit.*

*Duae immotuere species, quas Entomologi jugiter confundunt utramque in mari norvegico detectam, alteram nempe LINNE alteram clariss. HERBST indicavere. Salmones, ut his insectis liberentur, fluminia intrare, quamvis maxime vulgaris opinio sit, haud persuasum habeo, cur enim non itidem Gadi & Pleuronectes iisdem vexati? Luculentiorem migrationis Salmonum rationem, Gasterosteos nempe devorandi ergo, alibi **) proposui.*

63. CALIGUS CURTUS.

CALIGUS corpore curti, cauda bifida monophylla.
Tab. XXI, f. 1, 2.

Monoculus foliaceus testa foliacea plana. LIN. *Fu. Sicc.* 2044.

Monoculus piscinus planifculus, clypeo subrotundo, corpore obcordato. Faun. Sv. 2045.

Monoculus piscinus testa cordata plana. LIN. *Syst.* p. 1057.
MÜLLERS Lin. *Syst.* 5 Th., 2 B., S. 1141, t. 36, f. 2, 3.

Mono-

*) Zool. dan. seu animal. rarior. descript. p. 75, icon. 1, t. 33, f. 1.

**) Naturforscher 18, S.

Monoculus thorace abdomineque ovato, cauda lobata. Att. havn. 10, p. 23, t. 7, f. 1-7. n. att. havn. 1, p. 98, 4.

Binoculus piscinus oculis marginalibus testa postice lunata canda rubreflexa Zool. dan. prodr. 2408.

Binoculus piscinus oculis marginalibus testa oblongo cordata canda abbreviata appendiculis 2. teretibus corpore longioribus. Fu. Gröenl. 239.

Torskelaus. STRÖM Söndm. I, p. 167, t. 1, f. 4, 5, 6.

Pediculus Pleuroectis & aselli. BAST. subfes. 2, p. 137, t. 8, f. 9, 10.

Flunderlaus. Berl. Schrift. 3, S. 44, t. 1, f. 4, 5, 6.

F. 1 pronum naturali 2 supinum aucta magnitudine.

A Clypeus: a Antemæ b Oculi c Brachia

B Abdomen: f Cauda g filamenta ovifera h Uncinuli

i Pedes ungiculati k setosi l pectinati m Glandulae

n Intestinum.

long. 4 lin. lat. $2\frac{1}{2}$ lin.

Corpus planiusculum membranaceum supra aliquantum convexum, subtus concavum pellucidum punctis & characteribus obscure flavicantibus in dorso inscriptum.

Testa seu Clypeus suborbicularis quasi duplicatus seu disco minori clypeo notatus, antice aliquantis per emarginatus, poste lunatus, margine omni inflexo ciliisque minutissimis cincto.

Oculi duo (microscopio indagandi) lunati, in ipsissimo margine antico, distantes, corpori concolores. In medio arcæ antice puncta duo obscura, approximata, quæ ex analogia cum oculis *Linnitorum* oculos dicere, nisi lunulæ antice punctis maiores, at minus conspicue, sibi hoc nomen vindicaverint; umbram potius pelluentis ejusdam organi exhibent.

Abdomen brevissimum articulis binis inæqualibus componitur; horum anticus latior utrinque emarginatus, posticus longior integer, truncatus, ac maculis quatuor notatus. Cauda

infra hunc basi angustiore quasi appensa medio dilatatur, ac apice in crura bina, quorum singulum fetis tribus terminatur, fissa est.

Paginam inferiorem seu *pectus* medio secundum longitudinem percurrit canalis alimentarius, cui superne incumbit Organum mobile *cordis*, ope microscopii conspicuum. Medio marginis antici & utrinque juxta marginem lateralem conspiciatur *glandula* solitaria. Dicto canali medio adhaerent *Uncinuli* duo ac utrinque adjacent *pedum* quinque paria. Horum bina anteriora angustiora apice ungue inflexo armantur; secundum par brevius; tertium crassius marginem usque porrectum fetis tribus inflexis terminatur; quartum & quintum seu posteriora longiora apice & articulo apici vicino fetis pellucidis *pectinatis*, quales in brachii Monoeulorum, instruuntur. In angulo clypei & abdominis utrinque annexitur *brachium* elongatum ciliatum apiceque cuspidatum, cujus ope uti *uncinulis* quoque piseibus inhærente videtur. Ab intermedio articulo recta extenduntur filamenta bina æqualia corpore longiora quæ *ovaria* esse videntur; in quibusdam alterum, in aliis utrumque deest.

Motus ejus cursorius celer & interruptus in piseibus æque ac in ipsa aqua; sursum quoque festinanter provehitur, at mox deorsum relabitur; caudam in motu semper elevat.

Plures Gado *Merlango* inhærentes reperi, hi in aqua non innovata viginti quatuor horas vitam produxerunt.

STRÖM & MARTIN in *Gadis & salmonibus*, OTHO FABRICIUS in *Pleuronechte*, Baxter in *Gado* reperere; in paucis quidem figuræ discepant, adeo tamen affines sunt, ut non nisi ex autopsia species rite extricari possint.

64. CALIGUS PRODUCTUS.

CALIGUS corpore longo, cauda imbricata tetraphylla. Tab. XXI, f. 3, 4.

Hemorlaus *Berl. Schriften.* 1, p. 56, t. 3, f. 1-7.

Binoculus salmoneus; *Fu. grönl.* p. 264, *.

F. 3.

F. 3 primum naturali magnitudine.

A Clypeus: b Antennæ c Oculi d Lacuna rugosa
e Lamina quadrata f elongata g Lamellæ h Lobus
i Foliola fixa k pendula l Filamenta ovifera.

4 supinum aucta magnitudine exhibet.

A Clypeus seu pectus: b Tendines
c Glandulæ c. margo introsum ciliatus d Rostellum
e Cirruli f Pedes ungiculati g uncinati
h varatorii i Lamina ciliata.
B Venter: k Lamellæ l Laminae m organum glandiforme
n Foliola sessilia o pedicellata p Filamenta ovifera.

Cal. curto major ac longior, satisque diversus, totus cornu
flavescens coloris.

Clypeus seu testa orbicularis, supra convexa, subtus concava,
uti in pæcedente quasi duplicata seu disco minori elypeo notata;
margo itidem omnis inflexus, ciliisque minutis cinctus est, posti-
ce vero præmorsa, angulique incisuræ perforati, lacuna vero ti-
gillis binis obliquis tuberculisque intermediis expleta est. *Disens*
clypei antice versus medium futuræ punctis binis approximatis,
ac utrinque macula majore, a qua ad marginem clypei usque ex-
currit lineola obliqua. Margo anticus subtruncatus, utrinque cirro
minuto seu *antennula* setacea brevi ac subjacente tuberculo lenticu-
lari, armato quoque oculo in mortuis ægre pereptibili instruitur.

Hæc tubercula minutissima quidem, at ex situ & quod iis in-
fecto opus sit, veri oculi sunt. Hinc si elypeum thoracem & pec-
tus dicere mavis, organa capitis solita sumnum pectoris marginem
anticum occupant, *Caligusque* capite omnino caret.

Cavitas clypei seu pectus varia continet organa tendinibusque
binis transversis in tres dividitur areas: antica complectitur glan-
dulas quinque, binas versus utrumque latus oblique positas ac soli-
tariam juxta medium marginis antici, pedes duos ungiculares mi-
nores, ac rostellum intermedium deflexum, quale in *Cimicibus*;
huic utrinque *cirrulus* adjacet. In media area pedes bini maiores
dupliciter uncinati, ac super hos binæ glandulæ majores. Medium
posticæ areæ occupat lamina ciliata, basi gemino tuberculo affixa,

in processu dilatata, ac extra marginem clypei porrecta; haec tegitur pedibus quatuor natatoriis seu branchialibus.

Abdomen pectore angustius, duploque longius dorso, basi tegitur lamina subquadrata ab apice ad medium usque divisa; infra hanc porrigitur binæ laminæ elongatae plica longitudinali inscriptæ, apice introrsum erosæ, medio dorsi distantes; haec alas, illæ elytra mentiuntur, iisque coleopteris uti rostello hemipteris insectum hoc, classi apterorum adscriptum, accedit; infra longiores prodeunt lamellæ binæ oblongæ, hisque lobus obtusus prominulus subjacet. Utrinque prospiciuntur foliola caudæ binæ, superiora fixa integra, inferiora pendula, denticulata utrisque filamenta seu ovaria corpore triplo longiora ac infra lobum orientia incumbunt, an haec ovaria uti fila caudalia *Lernæarum?* tubuli undique æquales sunt apice obtuso, at ne microscopio quidem ullum ovulorum vestigium, sola annularum rudimenta, ac passim annulus duplex splendidior, aderant.

Venter basi instruitur lamellis quatuor parvis serie transversa dispositis; harum intermedia rotundatae, planæ, laterales, distantes, plicatae seu foveatae. Infra has series alia ex quatuor laminis oblongis æqualibus; pars intermedia ventris nuda cava medio carinata. Juxta carinam utrinque prominent organum singulare, glandiforme, flavum; hoc vi avulsum ac microscopio subiectum corpus ovale opacum membrana pellucida cinctum ac filo rigido cuticula ventris affixum offert; an vascula insecti spermatica?

Cauda binis foliolorum paribus: superior oblongum sessile, inferius flabelliforme apice ciliatum, basi juxta carinam pedicello suffultum instruitur. Foliola & lamella mobiles sunt.

Descriptio & figuræ Venerabilis Herbsti bona, adeoque exactæ sunt, ut, nisi in historia Branchiopedum Daniæ insectum hoc jure desiderari timerem, descriptionem & figuræ novas ex mortuis exemplaribus dare nec volui nec debui. Orbicularem pectoris figuram, oculos, antennulas, organaque glandiformia præstanti Entomologo præterviâ addidi.

In squalo primum repertus, unde nomen Femorlaus, postea in salmonе cuius cuti inter squamas infixus plerumque hæret.

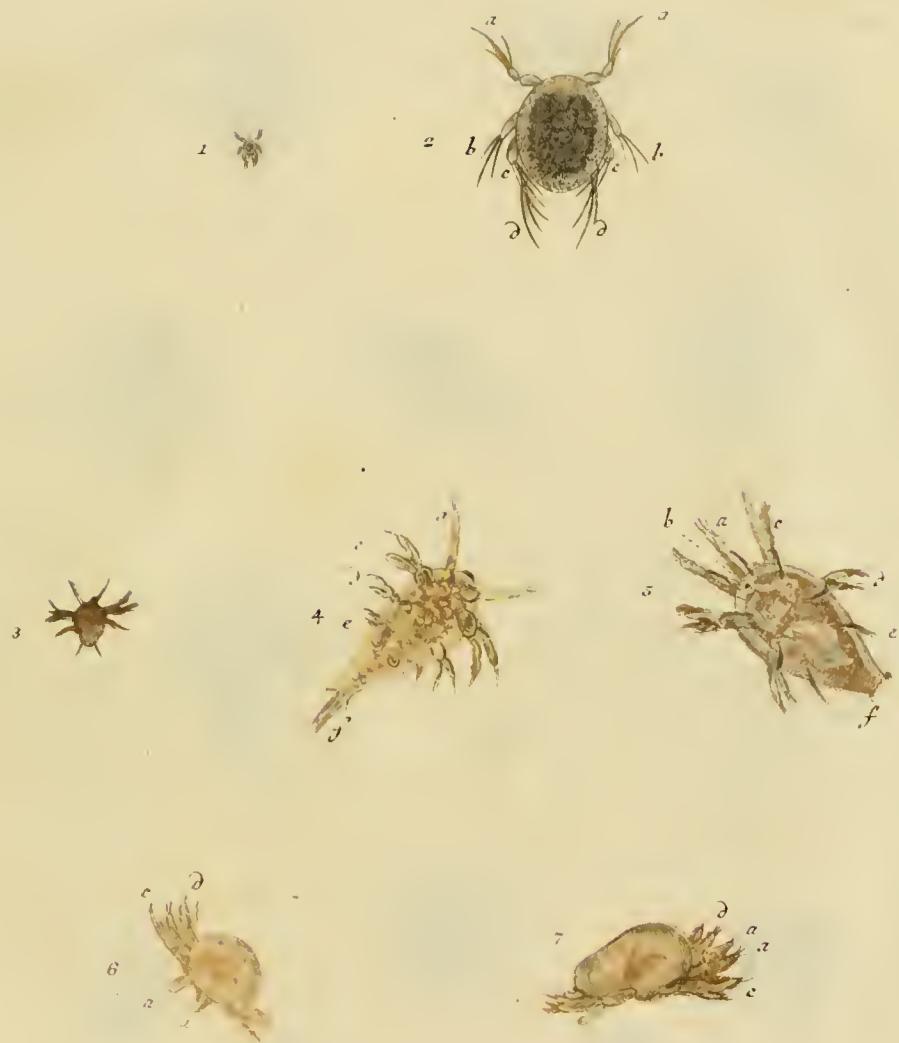
INDEX

Specierum Entomostracorum.

AMYMONE	Baccha	pag. 46		strigata	pag. 54
	Fauna	46		Vidua	55
	Mænas	45			
	Satyra	42		CY THERE flavida	66
	Silena	44		gibba	66
	Thyas			gibbera	66
				lutea	65
ARGULUS	armiger	124		viridis	64
	Charon	122			
	Delphinus	123		DAPHNIA curvirostris	93 <i>XII</i> , 1-2
				crystallina	96 <i>XIV</i> , 1-4
CALIGUS	curtus	130		longispina	88 <i>XII</i> , 8-16
	productus	132		mucronata	94 <i>XIII</i> , 6-7
CYCLOPS	brevicornis	118		rectirostris	92 <i>XII</i> , 1-3
	captivus	116		pennata	82 <i>XII</i> , 4-7
	chelifer	114		quadrangula	90 <i>XII</i> , 3-4
	claviger	108		setifera	98 <i>XII</i> , 5-6
	crassicornis	113 <i>XVIII</i> , 15-17		sima	91 <i>XII</i> , 11-12
	curticornis	115			
	cæruleus	112 <i>XY</i> , 1-9		LIMULUS Gigas	125
	lacinulatus	105 <i>XVI</i> , 4-6		palustris	127
	longicornis	115 <i>XIX</i> , 3-9		pennigerus	127
	minuticornis	117			
	minutus	101 <i>XVII</i> , 1-7		LYNECUS brachyurus	69
	quadricornis	109 <i>XVIII</i> , 1-14		lamellatus	73
	rubens	104 <i>XVI</i> , 1-3		longirostris	76 <i>X</i> , 2-8.
CYPRIS	candida	62		macrourus	77
	crassa	61		Socors	78
	dreæcta	49		sphæricus	71
	fasciata	53		trigonellus	74
	lævis	52		truncatus	75
	Monacha	60		NAUPLIUS bracteatus	40
	ornata	51		saltatorius	40
	pilosa	59		POLYPHIEMUS Oculus.	119
	pubera	56			

Tab. I.

Tub. II.

Tab. III

Tab. IV

2

3

5

6

8

9

Tab.V.

1-216, crach.

2-618. piton.

7-918. vandie.

Tab. VI.

Tab. VII.

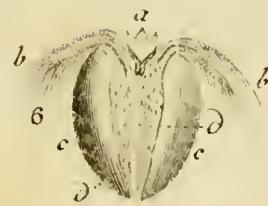

Tab. VIII.

1

a
a

10

c

12

1-3: older, stiff and quadrangular leaf.

4-6: younger / younger laminae.

7-9: younger sphenoid.

Tab. IX.

556: Drawing of insect.

Tab. X.

4-2. *Periarctia fligatus* Grinnell.

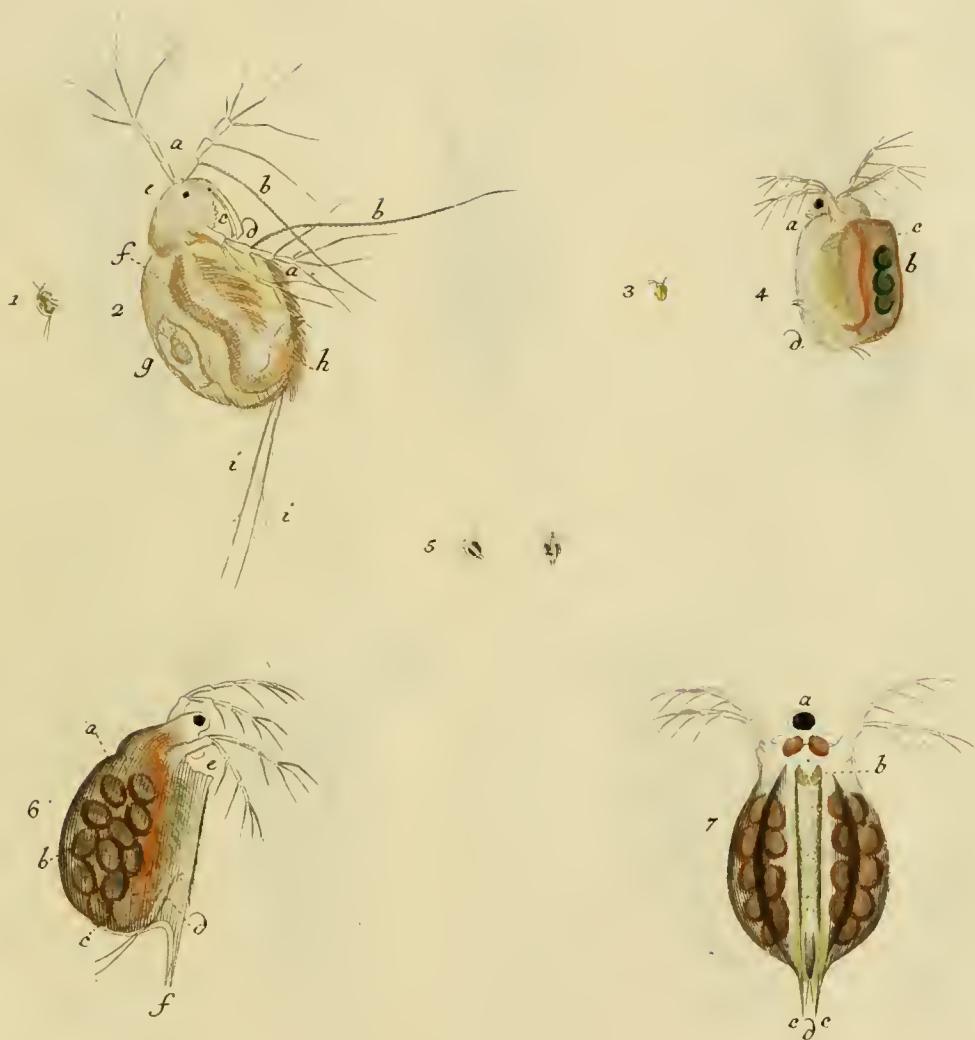
Tab. XI.

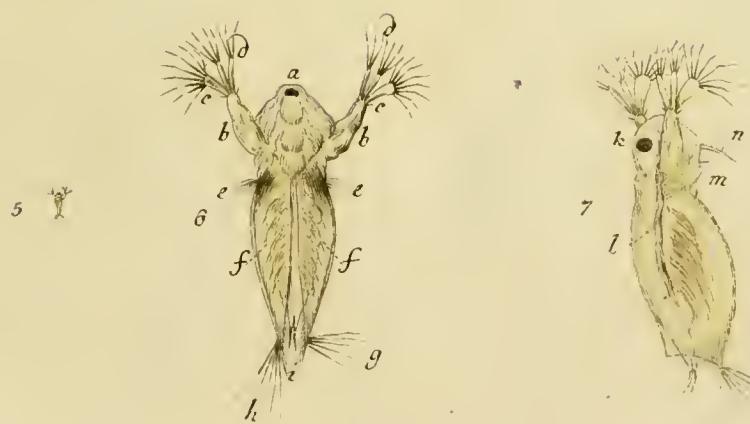
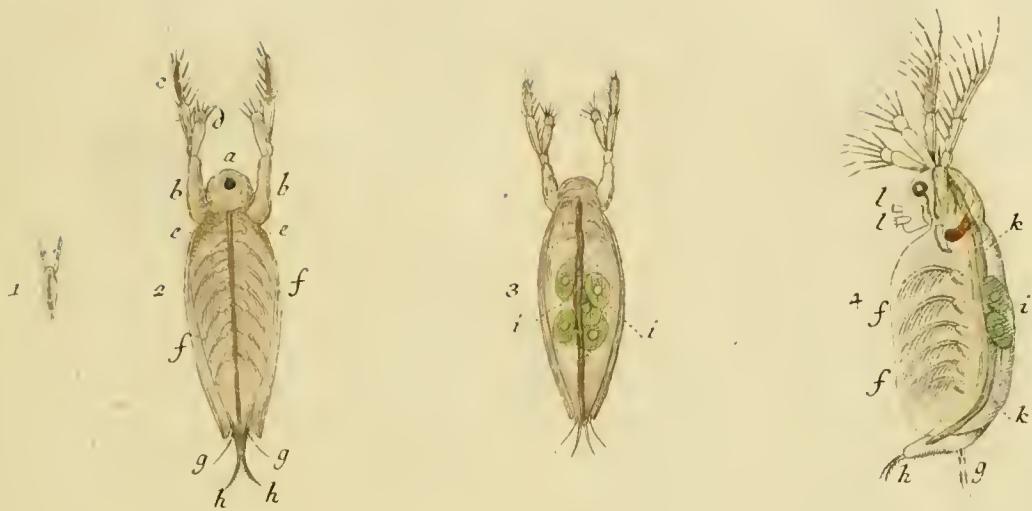

Tab. XII.

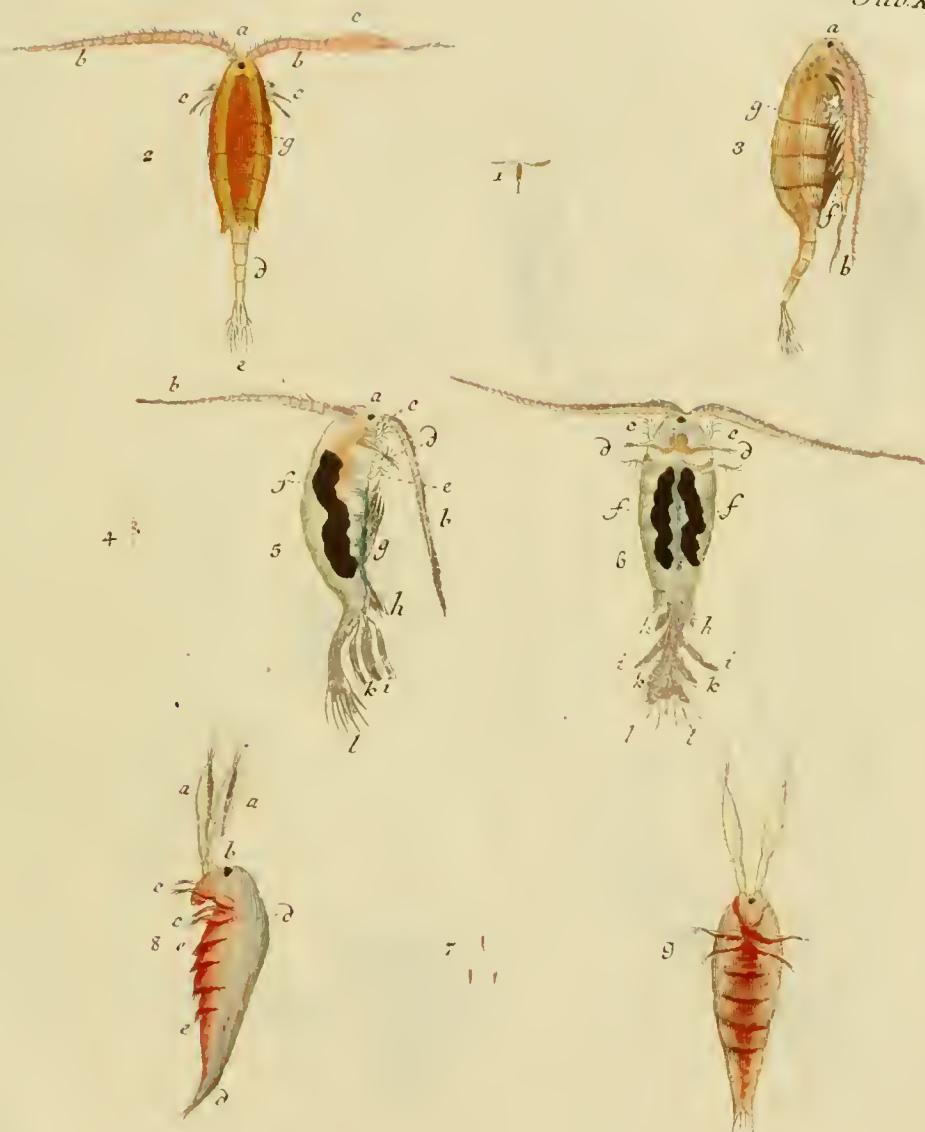
Tab. XIII.

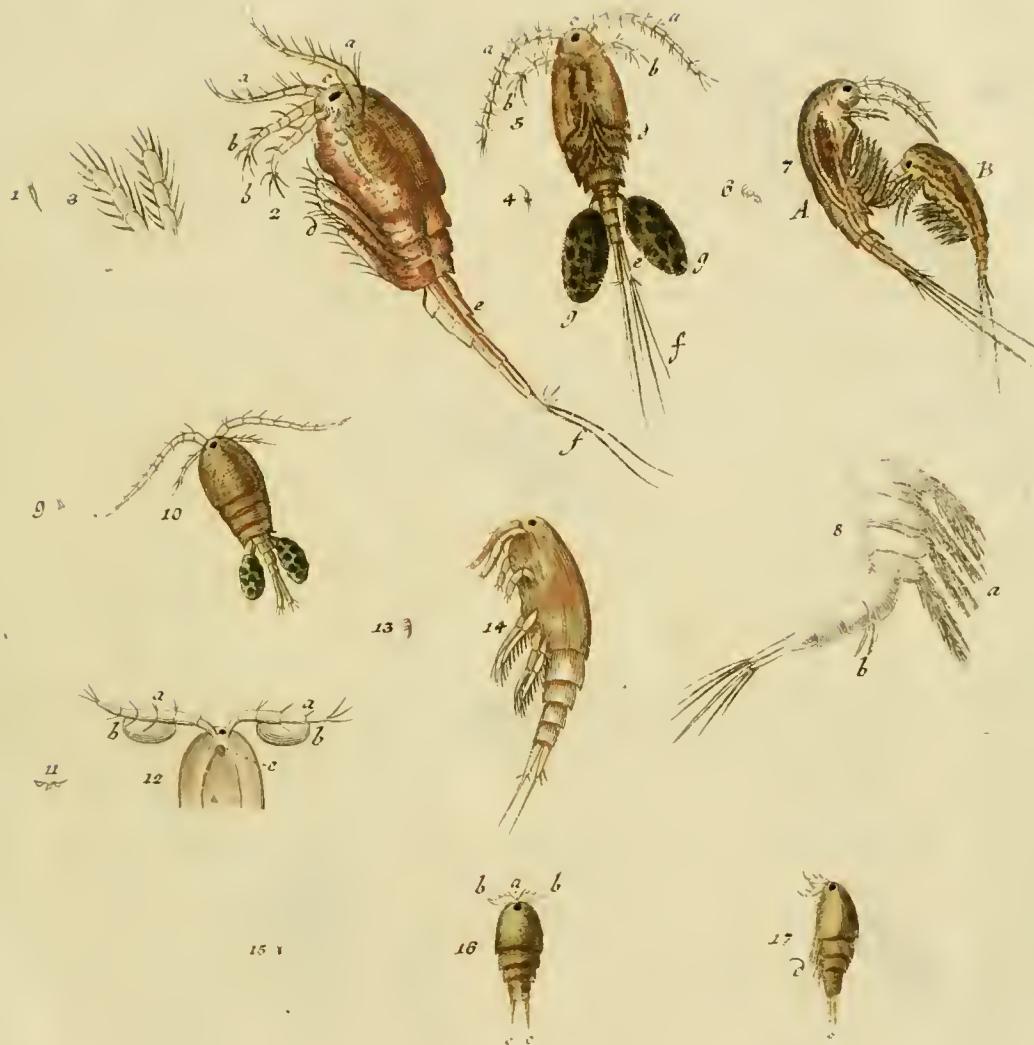
Tab XVI.

Tab. XVII.

Tab. XVIII.

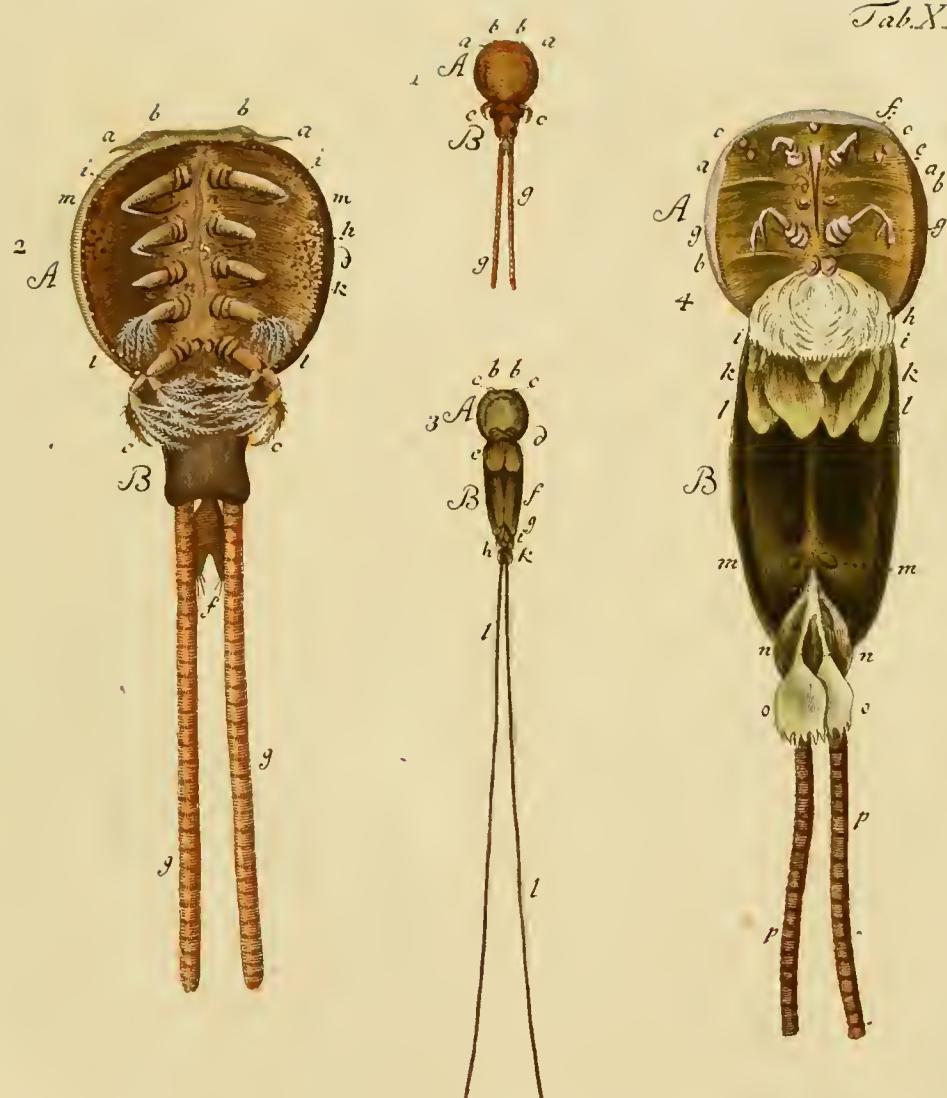
Tab. XIX.

Tab XX.

Tab. XXI.

*Zoologia
Crustacea*

